EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 18.03.1998
KOM(1998) 158 lopull.

98/0107 (CNS)
98/0108 (CNS)
98/0109 (CNS)
98/0110 (CNS)
98/0111 (CNS)
98/0102 (CNS)
98/0112 (CNS)
98/0113 (CNS)

Ehdotukset

NEUVOSTON PÄÄTÖKSIKSI

yhteisen maatalouspolitiikan uudistaminen

(komission esittämät)

PERUSTELUT

MIKÄ ON EUROOPAN MAATALOUDEN TULEVAISUUS ?

Koko historiansa ajan yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) on osannut mukautua ja kehittyä kohtaamaan toistuvia haasteita: ensin oli saavutettava perustamissopimuksen 39 artiklassa määritellyt tavoitteet, seuraavaksi oli pystyttävä hallitsemaan eräiden alojen ylituotantoa, mikä tapahtui pääasiassa määrällisten toimenpiteiden avulla, ja sen jälkeen omaksuttiin uusi lähestymistapa, joka perustui hinnanalennuksen ja korvaavien tukien yhdistelmään. Tämä johti vuoden 1992 uudistukseen, josta esitetään yhteenveto Agenda 2000 -asiakirjassa.

Kyseisessä asiakirjassa komissio perusteli, miksi se katsoi, että nyt on oikea aika uudistaa ja viedä eteenpäin yhteistä maatalouspolitiikkaa.

Nyt komissio antaa neuvostolle ja parlamentille joukon lainsäädäntöehdotuksia, joissa esitetään Agenda 2000 -asiakirjan keskeiset suuntaviivat oikeudellisten tekstien muodossa.

Ennen ehdotettujen uudistusten tarkastelua komission mielestä on tarpeen selventää laajempaa käsitystä, joka muodostaa komission ehdotusten johtoajatuksen.

1. MIKSI NYT ON UUDISTETTAVA YHTEISTÄ MAATALOUSPOLITIIKKAA?

YMP:n haasteet ovat ennen kaikkea sisäisiä. Tärkeitä haasteita on ainakin kolme.

- Agenda 2000 -asiakirjassa korostui tärkeimpien maataloustuotteiden markkinoiden kehityssuunta, josta voi ajan mittaan aiheutua suuria riskejä Euroopan maataloudelle.

  Toisaalta on havaittavissa, että suurimmassa osassa maailmanmarkkinoiden kehityssuuntia koskevista analyyseistä ennustetaan voimakasta kysynnän ja kannattavien hintojen lisääntymistä.

  Toisaalta on käynyt selvästi ilmi, että Euroopan yhteisön hintojen nykyinen taso on edelleen liian korkea, jotta unioni voisi, tekemänsä kansainväliset sitoumukset huomioon ottaen, hyötyä maailmamarkkinoiden kasvusta. Jos tilannetta ei korjata, seuraukset on helppo ennustaa: ylituotannosta tulee uudelleen ongelma ja varastot alkavat kasvaa, mistä aiheutuu liian suuret kustannukset. EY menettää vähitellen paikkansa paitsi maailmanmarkkinoilla myös sisämarkkinoilla varsinaisten maataloustuotteiden lisäksi myös jalostettujen tuotteiden osalta. Tällä olisi haitallisia vaikutuksia myös työllisyyteen.

  Tämä analyysi esitettiin maatalousasioiden neuvostolle, jossa sitä ei juurikaan asetettu kyseenalaiseksi.

- Yhteisellä maatalouspolitiikalla on ollut eräitä kielteisiä vaikutuksia, jotka onnistuttiin vuoden 1992 uudistuksella korjaamaan vain osittain. Maatalouspolitiikan mukaisesti myönnetty tuki jakautuu epätasa-arvoisesti ja keskittyy alueille ja tuottajille, jotka eivät ole kaikkein epäsuotuisimmassa asemassa. Tästä aiheutuu haittavaikutuksia aluesuunnittelulle ja yleisesti maaseudulle, joka on joutunut kärsimään maatalouden vähenemisestä monilla alueilla. Siitä on myös ollut seurauksena liian voimaperäisten tuotantomenetelmien kehittyminen, joista aiheutuu usein vakavia vaikutuksia ympäristöön ja eläintauteihin.

  Kaikki nämä tekijät ovat vaikuttaneet siihen, että yleisön keskuudessa on levinnyt negatiivinen kuva YMP:sta. Sellaisella maataloudella, joka saastuttaa, ei edistä riittävästi aluesuunnittelua eikä ympäristönsuojelua ja joka on epäterveiden käytäntöjensä vuoksi osasyyllinen eläintautien leviämiseen, ei ole selviämisen mahdollisuuksia pitkällä aikavälillä ja sen aiheuttamat kustannukset eivät ole perusteltavissa.

  Yksi tulevien vuosien tärkeimmistä tehtävistä on tehdä maatalouspolitiikka hyväksyttävämmäksi kansalaisille ja kuluttajille.

- Unionin 15 jäsenmaan maataloudessa on suuria eroja, jotka johtuvat erilaisista luonnonvaroista, tuotantomenetelmistä, kilpailukyvystä ja tulotasosta sekä erilaisista perinteistä. Tämä on yksi Euroopan maatalouden voimavaroista, joista syntyy sen omaleimaisuus ja laatu. Jotta tätä monimuotoisuutta voisi parhaiten hyödyntää, on tehtävä tiettyjä johtopäätöksiä, jotka koskevat maatalouspolitiikan rakennetta ja hoitoa. YMP:n nykyinen toiminta ja hallinto on suunniteltu kuuden jäsenvaltion yhteisöä varten ja sitä ei ole paljonkaan muutettu ajan kuluessa. Se ei enää sovellu viidentoista jäsenen unioniin, joka on myös aikeissa laajentua. Nykyinen YMP lisää monimutkaisuutta ja byrokratiaa ja muuttuu lopulta viljelijöiden kannalta käsittämättömäksi.

  Sen vuoksi on kehitettävä uusi hajautetumpi malli, jonka avulla jäsenvaltiot voivat itse säädellä tiettyjä asioita, koska ne pystyvät paremmin ottamaan huomioon tietyn alan tai paikallisen tilanteen erityispiirteet.

  Tällaista kehitystä on kuitenkin ohjattava huolellisesti, jotta pystyttäisiin välttämään kilpailun vääristyminen tai YMP:n palautuminen kansalliselle tasolle.

  Sen vuoksi jäsenvaltioille annettava suurempi vapaus edellyttää selkeitä ja täsmällisiä yhteisiä perusteita, yhteisön rahoitusjärjestelmää ja tiukkoja valvontamekanismeja.

  Yhteisen hallinnon ja lisääntyneen hajauttamisen välisen uuden tasapainon määritteleminen ja säilyttäminen on epäilemättä yksi tulevien vuosien keskeisiä ongelmia.

Näihin sisäisiin haasteisiin, jotka jo yksinään ovat riittävä peruste YMP:n uudistustarpeelle, on syytä lisätä kaksi ulkoista tekijää.

- Ensimmäinen on unionin tuleva laajentuminen, jota on jo käsitelty Agenda 2000 - asiakirjassa. Tämä laajentuminen tekee entistä tarpeellisemmiksi markkinatoimenpiteet ja yksinkertaistukset, jotka on joka tapauksessa toteutettava myös nykyisessä unionissa.

- Toinen tekijä koskee tulevia kansainvälisiä kauppaneuvotteluja: sekä Maailman kauppajärjestön uutta "maatalouskierrosta" että kahdenvälisten kauppasopimusten yhteydessä käytäviä neuvotteluja.

Ei ole mitään syytä odottaa, että näissä neuvotteluissa tapahtuisi muutosta nykyiseen suuntaukseen, jonka sisältö on kaupan suurempi vapauttaminen kaikkine siitä yhteisön markkinoille aiheutuvine seurauksineen.

Unionin ja sen maatalouden on oltava valmis näihin neuvotteluihin. Tällä tosiasialla on kaksi merkittävää seurausta:

– Unionin on tässä uudistuksessa ensiksikin määriteltävä millaista maatalouspolitiikkaa se haluaa lähivuosina harjoittaa, ottaen huomioon sen omat edut sekä realistisella tavalla myös kansainvälisen ympäristön kehittyminen. Tämä on tehtävä ennen WTO:n neuvottelujen aloittamista, jotta unioni voi neuvotella vakaalla perustalla suuntansa tietäen.

– Toiseksi on tehtävä selväksi kaikille, että nyt hyväksyttävässä uudistuksessa määritellään ne rajat, jotka unioni voi hyväksyä seuraavissa kansainvälisissä neuvotteluissa.

Nämä ovat ne syyt, joiden vuoksi YMP on uudistettava. Niistä on keskusteltu laajasti neuvostossa, parlamentissa, talous- ja sosiaalikomiteassa sekä alueiden komiteassa. Näissä keskusteluissa on käynyt ilmi, että nämä syyt on ymmärretty ja hyväksytty.

Luxemburgissa joulukuussa 1997 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti tämän päätelmissään, joiden mukaan "vuonna 1992 aloitettua uudistusprosessia on syytä jatkaa, syventää, mukauttaa ja täydentää".

2. EHDOTETUN UUDISTUKSEN PÄÄKOHDAT

Edellä esitetyn perusteella komissio on määritellyt joukon suuntaviivoja, joihin YMP:n uudistusta koskevat ehdotukset perustuvat.

Tässä kohdassa esitetään nämä suuntaviivat ja tämän asiakirjan toisessa osassa perehdytään yksityiskohtaisemmin ehdotusten sisältöön

2.1. Kilpailukyky on turvattava hinnanalennuksilla, jotka ovat riittävä suuria varmistamaan sisäisen menekin kasvun ja Euroopan maatalouden entistä suuremman osuuden maailmanmarkkinoista.

Hintojen aleneminen korvataan lisäämällä suoria tukia, jotta tuottajien tulot säilyisivät.

2.2. Periaate, jonka mukaan uusi tehtävien jako Brysselin ja jäsenvaltioiden välillä on tehtävä, johtaa uuteen lähestymistapaan kolmessa tärkeässä kysymyksessä:

- Tuottajille suunnattuna suorana tukena toteutettavat korvaukset organisoidaan eri tavoin kuin vuonna 1992. Yksi osa korvauksesta maksetaan jäsenvaltiokohtaisina määrärahoina, jotka rahoitetaan kokonaisuudessaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja jotka jakautuvat jäsenvaltioiden tuotannon määrän mukaan. Kukin jäsenvaltio voi jakaa tämän rahan valintansa mukaan noudattaen kuitenkin tiettyjä yhteisön perusteita kilpailun vääristymisen välttämiseksi. Kukin jäsenvaltio voi myös määritellä, millaisen tasapainon se haluaa voimaperäisen ja laajaperäisen tuotannon välille.

- Maaseudun kehittämistä koskeva uusi asetus, jossa vahvistetaan yhtenäinen kehys kaikille maaseudun kehittämistoimenpiteille, antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden määritellä itse toimintalinjansa ja valita asetukseen sisältyvistä toimenpiteistä itselleen parhaiten soveltuvat. Nämä valinnat tehdään yleisen ohjelmatyön puitteissa.

2.3. Hajauttamiseen liittyy myös lainsäädännön yksinkertaistamisen tavoite. Tästä on osoituksena maaseudun kehittämistä koskeva uusi asetus, joka korvaa useat monimutkaiset ja keskenään epäjohdonmukaiset asetukset.

Sama kehitys on havaittavissa markkinajärjestelyjen ja erityisesti peltokasveja koskevan asetuksen osalta

2.4. Komissio on halukas antamaan maatalouspolitiikalle uusia tehtäviä, joiden kautta se voi paremmin vastata yhteiskunnan odotuksiin. Tämä halukkuus näkyy uusina lähestymistapoina:

- Ympäristön hyväksi toteutettavia toimia on lisätty huomattavasti. Maatalouden ympäristötoimenpiteisiin on siirretty lisää voimavaroja ja epäsuotuisten alueiden tuet on muutettu tukivälineeksi, jonka avulla on mahdollista vakiinnuttaa ja jopa edistää vähän tuotantopanoksia tarvitsevien viljelymenetelmien käyttöä. Paljon huomiota on kiinnitetty myös naudanlihantuotannon todelliseen laajaperäistämiseen, jonka edistämiseksi nautakarjasta myönnettävien palkkioiden määrä on lähes kolminkertaistettu. Jäsenvaltioiden on myös toteutettava tarkoin määriteltyjä toimenpiteitä ympäristösääntöjen noudattamisen varmistamiseksi. Näihin toimenpiteisiin voi sisältyä suorien tukien vähentäminen tai peruuttaminen.

- Maaseudun kehittämistä koskevassa uudessa asetuksessa luodaan ensimmäisen kerran perusta kokonaisvaltaiselle ja johdonmukaiselle maaseudun kehittämispolitiikalle, jonka tehtävänä on täydentää markkinapolitiikkaa varmistamalla, että maatalous osallistuu aikaisempaa paremmin aluesuunnitteluun ja ympäristönsuojeluun.

- Maaseudun kehittämisestä tulee siten YMP:n toinen pilari. Tätä kehitystä tuetaan rahoittamalla yhteisön varoista maaseudun kehittämistoimenpiteitä kaikilla maaseutualueilla ja siirtämällä pääosa niiden menojen rahoituksesta EMOTR:n ohjausosastosta sen tukiosastoon.

2.5. Ehdottamalla kahden prosentin korotusta maitokiintiöihin komissio haluaa antaa kaksi selvää poliittista signaalia: puolet korotuksista varataan vuoristoalueille ja puolet nuorille tuottajille, joita on rohkaistava toiminnan aloittamiseen.

2.6. Komissio haluaa myös korostaa erityistä merkitystä, jonka se aikoo antaa Välimeren maiden tuotteille antamalla ehdotuksen oliiviöljyalan uudeksi markkinajärjestelyksi. Tupakan markkinajärjestelystä on jo tehty ehdotus, ja kesäkuussa 1998 neuvostolle ja parlamentille annetaan viinialan markkinajärjestelyä koskeva ehdotus.

2.7. On myös välttämätöntä korjata tietyt epäoikeudenmukaisuudet ja väärinkäytökset, jotka vahingoittavat käsitystä YMP:sta.

- Tämän vuoksi ehdotetaan asetettavaksi asteittain vähenevä yläraja niiden suorien tukien kokonaismäärälle, jotka yksi tila voi markkinajärjestelyihin liittyvien tukijärjestelyjen mukaan saada. Tällä tavoin komissio haluaa välttää sen, että YMP:n uudistuksen varjolla myönnettäisiin kohtuuttomia määriä tukea joillekin maatiloille.

- Jäsenvaltioilla on tästä lähtien käytettävissään oikeudellisia välineitä, joiden avulla ne voivat suunnata suorien tukien maksamista niille, jotka todella harjoittavat maanviljelyä. Tällä tavoin on mahdollista päästä eroon vuodesta 1992 asti havaituista väärinkäytöksistä: lainsäädännön puutteita hyväkseen käyttämällä YMP:n tukea ovat nostaneet myös muut kuin maanviljelijät.

- Jäsenvaltioilla on mahdollisuus vähentää maatiloille myönnettävien suorien tukien määrää itse määrittelemiensä perusteiden mukaisesti. Näiden perusteiden on liityttävä tilan käyttämän työvoiman määrään. Tällä tavoin vapautuvat määrärahat jäävät jäsenvaltioille, joiden on käytettävä ne maatalouden ympäristötoimenpiteiden toteuttamiseen.

3. MAATALOUDEN EUROOPPALAINEN MALLI

Kaikkien näiden ehdotusten yhteisenä tavoitteena on antaa konkreettinen sisältö tulevina vuosina muodostuvalle maatalouden eurooppalaiselle mallille.

Seuraavassa luetellaan tämän mallin olennaiset piirteet:

- kilpailukykyinen maatalousala, joka pystyy asteittain kohtaamaan maailmanmarkkinoiden haasteet ilman kohtuuttomia tukia, joiden käyttöä vieroksutaan yhä enemmän kansainvälisellä tasolla;

- sellaisiin terveisiin ja ympäristöystävällisiin tuotantomenetelmiin perustuva maatalous, joilla pystytään tuottamaan yhteiskunnan vaatimukset täyttäviä laatutuotteita;

- monipuolisia perinteitä edustava maatalous, jonka tehtävä ei ole ainoastaan tuottaminen vaan myös maaseutuympäristön monimuotoisuuden ja elävän maaseudun säilyttäminen sekä työpaikkojen luominen ja säilyttäminen;

- selkeämpi ja ymmärrettävämpi maatalouspolitiikka, jossa tehdään selvä ero yhteisesti päätettävien asioiden ja jäsenvaltioiden päätösten välillä;

- maatalouspolitiikka, joka kykenee esittämään selvästi, että maatalouden aiheuttamat menot ovat perusteltuja, koska niitä tarvitaan täyttämään tehtävät, joita yhteiskunta odottaa maanviljelijöiltä.

Tämä eurooppalainen malli poikkeaa suurimpien kilpailijoidemme noudattamasta lähestymistavasta. Euroopan ja muun maailman ajattelutavoissa on paljon eroja. Kilpailukyvyn tavoittelua ei pidä sekoittaa markkinoiden vaatimusten sokeaan noudattamiseen, koska markkinat eivät mitenkään edusta täydellisyyttä. Eurooppalainen malli on suunniteltu turvaamaan viljelijöiden tulotaso vakaana markkinajärjestelyn mekanismien ja korvausten avulla.

Euroopan maatalous on vuosisatojen ajan pitänyt osaltaan huolta monista talouteen ja ympäristöön liittyvistä toiminnoista, ja sillä on ollut useita tehtäviä yhteiskunnassa ja maankäytöstä huolehtimisessa. Sen vuoksi on elintärkeää, että useista tehtävistä huolehtiva maatalous kehittyy koko Euroopassa ja varsinkin erityisissä vaikeuksissa olevilla alueilla, kuten Luxemburgin Eurooppa-neuvoston päätelmissäkin mainittiin joulukuussa 1997. Sen vuoksi Agenda 2000 -asiakirjan ja sen täytäntöönpanon yhteydessä on huolehdittava luonnonhaittojen asianmukaisesta korvaamisesta.

Eurooppalaisen mallin ja suurimpien kilpailijoidemme ajattelutavan välinen perusero koskee Euroopan maatalouden monia toimintoja hoitavaa luonnetta ja sen merkitystä talous- ja ympäristöasioissa, koko yhteiskunnassa ja maiseman säilyttämisessä. Tähän perustuu tarve säilyttää maatalous koko Euroopassa ja turvata viljelijöiden tulot.

On turhaa uskotella, että jokin toinen malli voisi toimia Euroopassa. Edellä esitetyn kahden mallin yhdistäminen ei ole realistisesti mahdollista; sen tavoittelu edustaa luuloa siitä, että korkeat hinnat, protektionismi ja tuotannon byrokraattinen ohjailu olisivat tulevisuudessa mahdollisia. Jos tähän suuntaan lähdetään, Eurooppa menettää osuutensa maailmanmarkkinoista, sisäinen kulutus laskee ja sen myötä vähenee myös Euroopan maataloustuotanto. Tällainen malli voisi tuoda pysyvyyttä lyhyellä aikavälillä, mutta aiheuttaisi varmasti taantumista pidemmän ajan kuluessa.

Tämä ei ole tulevaisuuteen uskovien viljelijöiden edun mukaista, koska he tarvitsevat kasvunäkymiä. Sitä eivät halua myöskään kuluttajat, yrittäjät ja veronmaksajat, jotka ovat yhä haluttomampia maksamaan varastojen kasvattamisesta.

PERUSTELUT
(TEKNINEN OSA)

4. PELTOKASVIT

4.1. Peltokasveja koskevalla asetuksella ja vilja-alan markkinajärjestelyn muutoksella siirretään lainsäädäntöön viljoja sekä öljy- ja valkuaiskasveja koskevat Agenda 2000:n suuntaviivat. Näiden ehdotusten luonteen ja asetukseen (ETY) N:o 1765/92 tehtyjen aikaisempien muutosten vuoksi on selvyyden takia aiheellista korvata nykyinen peltokasviasetus.

4.2. Koska interventiolla ei enää voida taata korkean hintatason pysyvyyttä, se on nähtävä ennemminkin maataloustulojen turvaverkkona, ja sen vuoksi viljan interventiohintaa alennetaan yhdellä kertaa 20 prosenttia.

4.3. Intervention merkityksen vähentyessä interventiohintojen kausikorjausta ei enää tarvita. Sen vuoksi kumotaan kuukausikorotusten järjestelmä, mutta interventiokauteen ei tehdä muutoksia. Tämän johdosta mukautetaan myös maissia ja durraa koskevia säännöksiä sekä vientitukia, erityisesti maltaiden osalta. Tärkkelysperunoiden vähimmäishintaa vähennetään 20 prosentilla ja tärkkelysperunoiden tuottajille maksettavia korvauksia korotetaan peltokasvien pinta-alatuen lisäyksiä vastaavilla määrillä, joten vuoden 1992 uudistukseen sisältynyt laskentaperuste säilytetään. Vakiolaadun käsite on myös vanhentunut, koska interventiohinta liittyy nykyisin tiettyyn vähimmäislaatuun ilman tarkempaa erottelua. Markkinoiden vakauttaminen on kuitenkin edelleen yhteisen markkinajärjestelyn tärkeimpiä tavoitteita. Sen vuoksi vientimaksut olisi säilytettävä, mutta normaaliolosuhteissa niitä ei edellytetä.

4.4. Peltokasvialan uudessa asetuksessa lisätään viljojen suoraa tukea 54 ecusta tonnilta 66 ecuun tonnilta, ja tuodaan öljykasvien ja muuhun käyttöön kuin kuiduksi tarkoitetun pellavan suora tuki samalle tasolle. Öljykasvien osalta tällä yleisellä tuella poistetaan Blair House -sopimuksessa asetettuja pinta-alan rajoituksia koskeva perusehto, ja sen perusteella EU voi myös kumota öljykasveja koskevat erityissäännökset.

4.5. Jotta valkuaiskasvien suhteellinen tuottavuus pysyisi verrannollisella tasolla muiden peltokasvien kanssa, niille maksetaan lisätukea 6,5 ecua tonnilta. Nykyiseen tilanteeseen verrattuna tämä tarkoittaa sitä, että suora tuki laskee 78,49 ecusta tonnilta 72,5 ecuun tonnia kohden. Vuonna 1997 muutettua durumvehnän erityisjärjestelyä sovelletaan edelleen.

4.6. Kesantovelvoite säilytetään maatalouspolitiikan välineenä, mutta normaaliolosuhteissa sen määrä pidetään nollassa. Vapaaehtoinen kesannointi on edelleen sallittua, mutta sen tehokkuutta ja suotuisaa vaikutusta ympäristöön olisi kehitettävä, joten sen käytettävissä olevan vähimmäistason olisi koko yhteisössä oltava 10 prosenttia. Tällä tasolla tai sen ylittyessä jäsenvaltiot voivat vahvistaa omat enimmäismääränsä. Hehtaarituki on samansuuruinen kuin viljoilla. Viljelykäytöstä poistamisen ympäristövaikutusten tehostamiseksi tämä määrä taataan enintään viiden vuoden ajaksi.

4.7. Hehtaaritukea ja kesannon määrää voidaan muuttaa markkinoiden kehityksen perusteella.

4.8. Peltokasveja koskevassa asetusluonnoksessa ei jätetä säilörehuviljaa suoran tuen ulkopuolelle. Tämä poikkeaminen Agenda 2000 -asiakirjasta merkitsee sitä, että on mahdollista välttää kalliit valvontamekanismit ja säilyttää tuottajien tarvitsema jousto, koska maissin lopullinen käyttö (maissinjyvinä tai säilörehuna) voi riippua sääolosuhteista, joita ei voi ennustaa sillä hetkellä kun peltokasvien tukea haetaan. Säilörehuviljan tuen säilyttäminen merkitsee aikaisempaan Agenda 2000 -ehdotukseen verrattuna huomattavaa kustannussäästöä monille tuottajille muilla aloilla, varsinkin maito- ja naudanliha-alalla.

4.9. Vaikka nykyisten järjestelyjen tärkeimmät tekijät, erityisesti perusviljelyalat, aluejakosuunnitelma, suhde pitkän aikavälin tuotokseen sekä viljelykäytöstä poistamista koskevat säännökset, on säilytetty, järjestelmää on pystytty yksinkertaistamaan huomattavasti.

- Tuottajakohtaisia perusviljelyaloja ei enää sovelleta, koska yksikään jäsenvaltio ei ole käyttänyt tätä mahdollisuutta. Perusalojen ylittyessä sovelletaan edelleen taloudellisia seuraamuksia, mutta sakkokesannointi poistuu. Seuraamusten keskittäminen vastuullisille osa-alueille on osoittautunut erittäin monimutkaiseksi, joten sitä ei enää jatketa.

- Aluejakosuunnitelman mukaista mahdollisuutta erityisten maissin perusviljelyalojen määrittelyyn ei enää sovelleta. Kastelluille viljelmille on kuitenkin mahdollista vahvistaa määritelty sato Tähän erityiseen tukeen, joka edellyttää kasteltujen perusalojen määrittämistä, on oikeus vain perinteisillä viljelyalueilla. Öljykasvien viitesatoja ei enää tarvita, koska suorat tuet perustuvat viljojen perusaloihin.

- Kaikki säännökset, jotka koskevat viljelykäytöstä poistamista ympäristösyiden vuoksi tai metsitystarkoituksiin, ovat vanhentuneet. Pienviljelijät vapautetaan edelleenkin pakollisesta viljelystä poistamisesta, vaikka kesantovelvoitteen määräksi vahvistettaisiin muu kuin nolla.

4.10. Vuoden 1992 uudistuksen täytäntöönpanosta saatu käytännön kokemus on johtanut tiettyjen teknisten muutosten ehdottamiseen:

- kylvöpäivä siirretään toukokuun 15. päivästä toukokuun 31. päivään;

- maksukausi siirretään syksystä kevääseen (1. tammikuuta-31. maaliskuuta);

- hallintokomiteoiden määrää vähennetään yhteen, jonka toimivaltaan sisältyvät kaikki uuden asetuksen kattamat peltokasvit.

4.11. Yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa käytävää kauppaa koskevia säännöksiä ei ole muutettu lukuun ottamatta pieniä mukautuksia ja uutta ehdotusta, joka antaisi komissiolle yleistä toimivaltaa tariffikiintiöiden suhteen.

5. NAUDANLIHA-ALA

5.1. Naudanlihan uudesta yhteisestä markkinajärjestelystä tehdyn ehdotuksen tavoitteena on korvata interventio yksityisen varastoinnin järjestelmällä sianliha-alan esimerkin mukaisesti. Suorien tukien soveltamisalaa laajennetaan ja niiden soveltamisesta tehdään joustavampaa. Selvyyden vuoksi on syytä korvata asetukset (ETY) N:o 805/68 ja (ETY) N:o 1892/87.

5.2. Uudistusehdotuksen mukaan 2 780 ecua tonnilta olevaa todellista markkinatuen tasoa vähennetään 30 prosentilla. Nykyistä interventiohintaa vähennetään ensin kahtena vuosittaisena 10 prosentin vähennyksenä ja 1. tammikuuta 2002 alkaen se korvataan yksityisen varastoinnin perushinnalla, joka tarkoittaa kolmatta 10 prosentin vähennystä tukitasoon. Yksityisen varastoinnin perushinnaksi vahvistetaan 1 950 ecua tonnia kohden, mikä on Agenda 2000 -ehdotuksessa ennustettu todellisen markkinatuen taso. Yksityisen varastoinnin tukea voi samoin kuin sianliha-alallakin myöntää, kun yhteisön markkinahinta on alle 103 prosenttia perushinnasta. Tätä hintaa on mahdollista muuttaa ainoastaan neuvoston päätöksellä, jonka tekemistä edeltää Euroopan parlamentin kuuleminen (perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohta). Asteittaisen sopeutumisen mahdollistamiseksi interventiota koskevat säännökset ja yksityistä varastointia koskevat nykyiset säännökset pidetään voimassa siirtymäkauden ajan.

5.3. Viljelijöiden kohtuullisen elintason turvaamiseksi lisätään urospuolisista naudoista ja emolehmistä maksettavia palkkioita. Tiettyyn prosenttiosuuteen asti myös hiehot ovat oikeutettuja emolehmäpalkkioon. Lypsylehmien osalta otetaan käyttöön uusi suora tuki. Joustavuutta ja kohdennettavuutta parannetaan antamalla jäsenvaltioille oikeus päättää erityisen tärkeysjärjestyksen mukaisesti siitä, miten osa suorasta tuesta maksetaan (jäsenvaltiokohtaiset määrärahat).

5.4. Suoran tuen määrä on Agenda 2000 -ehdotuksen mukainen, mutta se jaetaan yhteisön laajuiseen perusosaan ja kansallisten säännösten mukaisesti maksettavaan lisätukeen. Sonnipalkkiossa on kuitenkin otettava huomioon säilörehumaissista maksettavasta peltokasvituesta aiheutuva hyöty. Nautaeläinten suoraa tukea myönnetään ainoastaan eläimistä, jotka tunnistetaan ja rekisteröidään EU-lainsäädännön mukaisesti.

5.5. Urospuolisten nautojen erityispalkkion perusmäärää lisätään kolmessa vaiheessa siten, että vuoteen 2002 mennessä se on noussut sonnien osalta 135 ecusta 220 ecuun ja härkien osalta 108,7 ecusta 170 ecuun. Vuotta 2002 seuraavina kalenterivuosina palkkio pysyy tällä tasolla. Sonnien osalta palkkio maksetaan kertasuorituksena ja härkien osalta kahtena maksuna yhden eläimen elinaikana.

Urospuolisten nautaeläinten palkkio-oikeuksille vahvistetaan alueelliset enimmäismäärät.

Härkien osalta kausiporrastuspalkkiota jatketaan entisellään. Järjestelmän tehokkaan soveltamisen vuoksi on kuitenkin aiheellista vaatia härkien tuotannolta tiettyä vähimmäismerkittävyyttä jäsenvaltiossa (60 prosenttia).

5.6. Emolehmäpalkkion vuotuinen määrä nostetaan vuoteen 2002 mennessä 144,9 ecusta 180 ecuun. Se perustuu edelleen tuottajakohtaisiin enimmäismääriin. Enintään 20:ta prosenttia emolehmäpalkkio-oikeuksista voi hakea hiehoista. Tämän avulla emolehmien lukumäärää on mahdollista vähentää säilyttämällä kuitenkin tuottajakohtaiset enimmäismäärät.

Lisäksi on tarkoituksenmukaista ottaa käyttöön kaikkia emolehmäpalkkio-oikeuksia koskevat kansalliset enimmäismäärät. Palkkio-oikeuksien kokonaismäärää laskettaisiin siten tietyn viitekauden (vuosien 1995 ja 1996 paras luku + 3 %) todellisen käytön tasolle. Jos kansallinen enimmäismäärä edellyttää tuottajakohtaisten palkkio-oikeuksien vähentämistä, jäsenvaltioiden on noudatettava tiettyjä puolueettomia perusteita. Palkkio-oikeuksien kansallisia varantoja koskevia säännöksiä on yksinkertaistettu.

5.7. Lypsylehmistä myönnettävät naudanlihapalkkiot vahvistetaan lypsylehmäpalkkioyksikköjen perusteella, mikä vähentää hallintoa ja valvontaa. Tietyn määrän lypsylehmäpalkkioyksikköjä voi saada lehmien erilaisesta lukumäärästä maitotuotoksen perusteella. Lypsylehmistä myönnettävää naudanlihapalkkiota on sen vuoksi mukautettu kansallisiin eroihin. Naudanlihaosuus on siten korkeampi alhaisen maitotuotoksen jäsenvaltioissa (enemmän lehmiä palkkioyksikköä kohden) ja päinvastoin. Palkkioyksikkökohtaiset määrät vahvistetaan asetuksen liitteessä vuotuisin perustein.

5.8. Erityispalkkioon ja emolehmäpalkkioon oikeuttavien eläinten yhteismäärä rajoitetaan kahteen nautayksiköön (NY) rehualahehtaaria kohden. Tuottajat, joiden eläintiheys on pienempi kuin 1,4 NY hehtaarilla ja jotka käyttävät laajaperäisiä tuotantomenetelmiä (laiduntaminen), voivat saada 100 ecun lisätuen myönnettyä palkkiota kohden.

5.9. Tämän palkkion lisäksi jäsenvaltiot jakavat EMOTR:sta rahoitettavia lisätukia vahvistettujen yleisten määrien rajoissa. Vastineeksi suuremmasta joustavuudesta jäsenvaltioiden on huolehdittava syrjimättömästä täytäntöönpanosta. Tuet olisi myönnettävä eläintä tai ja/tai monivuotisena laitumena olevaa hehtaaria kohden. Laitumien osalta hehtaarikorvauksen enimmäismäärän olisi oltava suunnilleen sama kuin peltokasvien keskimääräinen hehtaarituki. Tietty määrä yhteisön perusteita, joihin on sisällyttävä erityisiä eläintiheyden vaatimuksia, on tarpeen, jotta turvataan kohtuullinen tuotannon valvonta, vältetään syrjivät vaikutukset ja varmistetaan monenkeskisten sitoumusten noudattaminen. Yhteisön rahoituksen jakautumisesta on tarkoitus tehdä arvio neljän vuoden kuluttua.

5.10. Suoran tuen määrää voidaan mukauttaa tuotannon, tuottavuuden ja markkinoiden kehityksen perusteella.

5.11. Yhteisön ulkopuolisen maiden kanssa käytävää kauppaa koskevat säännökset on otettu nykyisestä lainsäädännöstä, ja niihin on tehty ainoastaan pieniä muutoksia, jotka koskevat erityisesti komission toimivallan laajentamista tariffikiintiöiden soveltamisessa.

5.12. Asetuksessa vahvistetaan uusi oikeusperusta hintojen ilmoittamiselle.

6. MAITOTUOTEALA

6.1. Asetuksessa vahvistetaan maitotuotteiden uusi yhteinen markkinajärjestely. Sisämarkkinasäännökset perustuvat edelleen interventioon, voin ja rasvattoman maitojauheen yksityiseen varastointiin sekä tiettyihin yksityisen varastoinnin tukijärjestelyihin ja erityisiin markkinatoimenpiteisiin. Ehdotettu asetus kumoaa asetukset (ETY) N:o 804/68 (entinen perusasetus), (ETY) N:o 987/68, (ETY) N:o 1723/81, (ETY) N:o 2990/82, (ETY) N:o 1842/83 ja (ETY) N:o 777/87. Kaikki näiden asetusten pääkohdat on otettu mukaan uuteen markkinajärjestelyyn ja niiden yhteinen perusta on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 42 ja 43 artikla. Selvyyden vuoksi on syytä korvata nykyiset asetukset.

6.2. Maitoalan kilpailukykyä olisi lisättävä laskemalla sisäisiä hintoja, koska sillä parannetaan markkinointimahdollisuuksia sekä sisämarkkinoilla että yhteisön ulkopuolella. Jotta näistä mahdollisuuksista saataisiin paras mahdollinen hyöty, komissio ehdottaa voin ja rasvattoman maidon interventiohintojen alentamista neljässä yhtä suuressa erässä yhteensä 15 prosentilla. Ehdotettu hinnanalennus on suurempi kuin Agenda 2000:n ehdotus. Se on perusteltavissa lisääntyneenä kilpailukykynä saatavan hyödyn lisäksi sillä, että käytettävissä olevia maitokiintiöitä lisätään Agenda 2000 -ehdotuksesta ja maidontuottajat hyötyvät myös säilörehuviljan tuen säilymisestä. Monet tuottajat pystyvät myös mukautumaan uuteen tilanteeseen kustannuksia säästävien toimenpiteiden ansiosta.

Kuten peltokasvi- ja naudanliha-alallakin, maito- ja maitotuotealan interventiohintoja ei enää vahvisteta vuosittain vaan koko Agenda 2000 -kaudeksi. Maitoalalla kuten muillakin aloilla voi olla odotettavissa, että sisämarkkinahinnat pysyvät interventiotason yläpuolella.

6.3. Intervention edellytyksiä ei ole juurikaan muutettu paitsi voin osalta, jonka interventio rajoitetaan yksinomaan yhteisöstä peräisin oleviin tuotteisiin.

6.4. Yksityisen varastoinnin tukea koskevat säännökset ja markkinatoimenpiteet mukautetaan vastaamaan nykyisiä yleisiä sääntöjä. Koulumaidon osalta vahvistetaan yhteisön tuen taso (95 prosenttia kohdehinnasta) ja enimmäismäärä oppilasta kohden (0,25 litraa maitoekvivalenttina). Voin ostoa koskevia säännöksiä on täsmennetty.

6.5. Yhtä tuottajaa kohden myönnettävän suoran tuen määrä perustuu palkkioyksikköjen lukumäärään, joka määritetään jakamalla tuottajakohtainen viitemäärä maidon keskituotoksella yhteisössä. Jotta tuki olisi mahdollista suunnata tuottajille eikä kiintiöiden haltijoille, tilapäisesti luovutettu kiintiö lasketaan sen tuottajan hyväksi, jolle kiintiö on luovutettu.

6.6. Palkkioyksikkökohtaisen suoran tuen määrä on Agenda 2000 -ehdotuksen mukainen, mutta se jaetaan kaikille palkkioyksiköille yhteiseen perusosaan ja kansallisten säännösten mukaisesti maksettavaan lisätukeen. Jäsenvaltiokohtaiset yleiset määrät vahvistetaan liitteessä.

Lypsylehmistä myönnettävä peruspalkkio jaksotetaan neljään yhtä suureen osaan, jotka noudattavat interventiohintojen alenemista. Vuodesta 2003 palkkion määrä on 100 ecua.

Lisätuet noudattavat samanalaisia yhteisiä sääntöjä kuin naudanliha-alalla (eläinkohtainen enimmäismäärä, pinta-alatuki, hehtaarikohtainen enimmäismäärä, ks. kohta 5.9).

6.7. Yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa käytävää kauppaa koskevat säännökset otetaan aikaisemmista asetuksista, ja niihin tehdään ainoastaan pieniä muutoksia, jotka koskevat erityisesti komission toimivallan laajentamista tariffikiintiöiden soveltamisessa ja tuotuja maitotuotteita koskevien vientitukien myöntämisessä.

6.8. Tietyt sisäistä kauppaa ja maitoalan keskuksia (Milk Marketing Board) koskevat yleiset säännökset ovat vanhentuneet, joten ne on poistettu. Komissiolle olisi myös annettava valtuudet helpottaa siirtymäkautta ja ratkaista erityisiä käytännön ongelmia.

7. UUSI MAITOKIINTIÖASETUS

7.1. Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92 on edelleen tarpeen keskipitkällä aikavälillä markkinoiden järkevän tasapainon säilyttämiseksi. Tuottajille ei pitäisi kuitenkaan antaa vaikutelmaa siitä, että nykyinen jäykkä järjestelmä voisi jatkua loputtomiin. Tämän vuoksi järjestelmää ehdotetaan jatkettavaksi kuuden seuraavan vuoden ajan.

7.2. Hintatuen alentamisen vaikutukset yhteisön kulutukseen ja maidon ja maitotuotteiden vientiin ovat johtaneet 2 prosentin lisäykseen yhteisön maidon kokonaisviitemääriin neljässä vaiheessa vastaavien hintaleikkausten jälkeen. Lisäviitemäärät olisi jaettava siten, että tilanne paranee sellaisten tuottajien osalta, jotka tarvitsevat erityistä tukea. Tämän vuoksi on asianmukaista säätää, että jäsenvaltioiden on jaettava nämä määrät ensisijaisesti nuorille tuottajille, jotka aikovat aloittaa maidon tuotannon ja kehittää sitä, sekä vuoristoalueiden tuottajille. Olisi kuitenkin varottava mainittujen jakoperusteiden kiertämistä. Vuoristoalueiden tuottajien osalta toimenpiteet olisi suunniteltava siten, että vuoristoalueilta niiden myöntämistä seuraavan 12 kuukauden pituisen jakson aikana poissiirrettävien ylimääräisten viitemäärien vaikutukset poistetaan.

7.3. Lisämaksujärjestelmästä saadun kokemuksen perusteella viitemäärien siirto käyttämällä sellaisia laillisia toimia, kuten vuokrausta, jotka eivät välttämättä johda kyseisten viitemäärien pysyvään myöntämiseen vastaanottajalle, voi olla tuotantorakenteiden parantamista haittaava ylimääräinen kustannustekijä maidontuotannossa. Jotta viitemäärien luonnetta maidon ja maitotuotteiden markkinoita säätelevänä tekijänä lujitettaisiin, on aiheellista säätää, että osa asianomaisista viitemääristä palautetaan kansalliseen varantoon aktiivituottajille uudelleen jaettavaksi silloin kun siirrot eivät ole pysyviä. Jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus olla soveltamatta mainittua toimenpidettä tiettyjen erityisten henkilöluokkien tai tapausten osalta asiaan liittyvien etujen ja asetettujen tavoitteiden arvioinnin perusteella. Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä sovellettavat prosenttiosuudet oman erityistilanteensa mukaan. Jos viitemäärät lisäksi palautuvat henkilöille, jotka eivät harjoittaneet aktiivisesti maidon tai maitotuotteiden tuotantoa tietyn viitekauden aikana, jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus säätää, että asianomaiset viitemäärät palautetaan kansalliseen varantoon, mikäli niitä ei siirretä pysyvästi aktiivituottajalle tietyn ajan kuluessa. Sellaisille henkilöille, jotka aloittavat maidontuotannon uudelleen tietyn ajan kuluessa, olisi kuitenkin annettava mahdollisuus anoa viitemäärien uusjakoa asetuksen (ETY) N:o 3950/92 5 artiklan 2 alakohdan mukaisesti.

8. MAASEUDUN KEHITTÄMINEN

8.1. Agenda 2000 -asiakirjan suuntaviivojen siirtäminen osaksi maaseutupolitiikkaa, maaseudun ympäristöpolitiikkaa ja taloudellista sekä sosiaalista koheesiota on tehtävä, jota edistetään uudella asetuksella EMOTR:sta rahoitettavasta yhteisön tuesta maaseudun kehittämiselle. Tämä asetus on tehokas väline, jolla tehostetaan ja täydennetään ehdotettuja markkina- ja hintapolitiikan uudistuksia. Uusi asetus korvaa EMOTR:oa koskevan rakennerahastoasetuksen, neljä tavoitteeseen 5 a liittyvää asetusta, kolme liitännäistoimenpiteitä koskevaa asetusta ja metsäalan rakennetukea koskevan asetuksen. Näiden kokoaminen yhdeksi maaseudun kehittämistä koskevaksi oikeudelliseksi kehykseksi on merkittävä askel yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamisessa. Uuden asetuksen soveltamisalaa on mahdollista laajentaa maaseudun kehittämistä koskevaan komission uuteen yhteisöaloitteeseen.

8.2. Maaseudun kehittämistoimenpiteisiin sisältyy erityisesti maatalousalan rakenteellisen mukauttamisen (investoinnit maatiloille, nuorten viljelijöiden aloitustuki, koulutus, varhaiseläkejärjestelmä) ja epäsuotuisten alueiden maatalouden tukeminen, ympäristöystävällisen maatalouden harjoittamisesta myönnettäviä korvauksia, investointitukea jalostuksen ja markkinoinnin edistämiseen, metsänhoitoon sekä maaseutualueiden sopeuttamiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin, jos ne koskevat maataloustoimintaa ja maatalouden rakenneuudistusta.

Euroopan metsästrategiaan liittyvän Euroopan parlamentin pyynnön johdosta metsänhoitotoimenpiteitä on lisätty maaseudun kehittämisen yhteydessä. Lisäksi tuottajaorganisaatioita koskevat toimenpiteet on siirretty maaseudun kehittämispolitiikasta markkinapolitiikan alaisuuteen.

8.3. Eri toimenpiteiden tukikelpoisuusperusteet nojaavat nykyiseen lainsäädäntöön. Niihin liittyy kuitenkin muutamia uusia piirteitä:

- Neuvoston puiteasetuksessa säädetään useimpien toimenpiteiden osalta ainoastaan tietyistä tukikelpoisuuden perusvaatimuksista. Tämä perustavaa laatua oleva yksinkertaistus mahdollistaa suuremman jouston ja subsidiariteetin. Neuvoston asetusta ei täytetä yksityiskohdilla vaan niistä päätetään ohjelmatasolla. Jos ilmenee tarvetta täydentävään yhteisön lainsäädäntöön, se voidaan toteuttaa komission täytäntöönpanotasolla.

- Epäsuotuisten alueiden nykyisiä tukikelpoisuusperusteita muutetaan, jotta ympäristötavoitteet saataisiin paremmin mukaan maaseudun kehittämispolitiikkaan. Epäsuotuisia alueita koskevat järjestely muutetaan asteittain välineeksi, jonka avulla voidaan säilyttää ja edistää vähäisillä tuotantopanoksilla toimivia tuotantomenetelmiä. Lisäksi suunnataan kohdennettuja maatalouden ympäristötoimenpiteitä tavoitteisiin, joilla pyritään ympäristön suojeluun ja maaseutuympäristön säilyttämiseen.

- Maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja muiden yhteisen maatalouspolitiikan välineiden välinen johdonmukaisuus turvataan erityisillä säännöillä, joilla taataan eri tukivälineiden päällekkäisyyden välttäminen. Tässä mielessä tämän asetuksen mukaisesti EMOTR:sta rahoitettavilla koulutustoimenpiteillä tulisi olla riittävä yhteys maaseudun kehittämiseen, jotta ne eivät kuuluisi sosiaalirahastosta rahoitettavien toimien piiriin. Tiettyjä toimenpiteitä koskevilla enimmäismäärillä estetään maaseudun kehittämistuen väärinkäyttö esimerkiksi perusteettoman markkinatuen muodossa.

8.4. Maaseudun kehittämisasetuksen hallinnolliset ja rahoitusta koskevat säännökset noudattavat Agenda 2000:n ehdotuksia, joiden mukaan yhteisön tuki maaseudun kehittämiselle olisi:

- sisällytettävä rakennerahastojen mukaisiin ohjelmiin tavoitteiden 1 ja 2 tukialueilla

- toimenpiteen ja alueen mukaisesti rahoitettava joko EMOTR:n ohjaus- tai tukiosastosta.

8.5. Maaseudun kehittämistoimenpiteet on jaettu kahteen ryhmään:

- Vuoden 1992 liitännäistoimenpiteet (maatalouden ympäristötoimenpiteet, metsitys, varhaiseläkejärjestelmä) ja epäsuotuisten alueiden toimenpiteet.

- Uudenaikaistamista ja monipuolistamista koskevat toimenpiteet (maatilojen investoinnit, nuorten viljelijöiden aloitustuki, koulutus, jalostuksen ja markkinoinnin edistämistä koskeva investointituki sekä lisätuki metsänhoidolle ja toimenpiteille, joilla edistetään maatalouden mukauttamista ja rakenneuudistusta maaseudun kehittämisen yhteydessä).

8.6. Vuoden 1992 liitännäistoimenpiteitä ja epäsuotuisten alueiden toimenpiteitä sovelletaan laaja-alaisesti kaikkialla yhteisössä. EU yhteisrahoittaa näitä toimenpiteitä EMOTR:n tukiosaston kautta.

8.7. Uudenaikaistamista ja monipuolistamista koskevat toimenpiteet noudattavat erilaista lähestymistapaa riippuen alueesta, jolla niitä sovelletaan. Tavoitteiden 1 ja 2 alueilla ne ovat osa alueellisia ohjelmia, joten niillä edistetään taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskevan politiikan mukaisia tavoitteita. Tältä osin maaseudun kehittämistä koskeva asetus on myös osa rakennerahastojen lainsäädännöllistä kehystä, josta säädetään erityisesti yleisessä rakennerahastoasetuksessa (komission ehdotus ....).

Tavoitteen 1 kohdealueilla uudenaikaistamista ja monipuolistamista koskevia toimenpiteitä rahoitetaan EMOTR:n ohjausosastosta. Sen sijaan tavoitteen 2 alueilla ja kaikilla muilla tavoitealueilla nämä toimenpiteet kuuluvat EMOTR:n ohjausosaston alaan.

Tavoitteen 2 kohdealueita koskeva lainsäädännöllinen kehys vahvistetaan yleisessä rakennerahastoasetuksessa. EMOTR:n tukiosaston rahoitus edellyttää kuitenkin joitakin rajoitettuja poikkeamisia rakennerahastoasetuksesta. Useimmissa tapauksissa nämä poikkeukset ovat perusteltavissa sillä, että samanlaisia sääntöjä sovelletaan jo tukiosaston osalta tai että ne ovat sääntöjä, joiden hyväksymiseen komissiolla on toimivalta. Mikään näistä poikkeuksista ei aseta tavoitteen 2 ohjelmamenettelyä kyseenalaiseksi.

8.8. Tavoitteiden 1 ja 2 kohdealueiden ulkopuolella uudenaikaistamista ja monipuolistamista koskevia maaseudun kehittämistoimenpiteitä sovelletaan yleisesti samojen hallintoa ja rahoitusta koskevien säännösten mukaisesti kuin vuoden 1992 liitännäistoimenpiteitä ja epäsuotuisten alueiden toimenpiteitä. Kaikki nämä toimenpiteet pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden aloitteesta ja hajautetusti niille parhaiten soveltuvalla tasolla. Asetusluonnoksessa vahvistetaan maaseudun kehittämisen monivuotista ohjelmatyötä, johon sisältyvät myös seuranta ja arviointi, koskevat säännöt. Nämä säännöt muistuttavat hyvin paljon rakennerahastojen sääntöjä ja joissakin tapauksissa jopa viittaavat niihin.

8.9. Valtiontukia koskevissa säännöissä (perustamissopimuksen 42 artikla) selvennetään valtiontukia koskevia edellytyksiä ja menettelyjä maaseudun kehittämisen alalla.

9. RAHOITUSASETUS

9.1. Maaseudun kehittämisen uudelleen järjestämisen vuoksi annetaan uusi EMOTR:n rahoitusta koskeva asetus, jossa ei ole kysymys kodifioinnista vaan sillä korvataan yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annettu asetus (ETY) N:o 729/70. Tämä aikaisemman lainsäädännön konsolidointi uudella asetuksella edistää yksinkertaistamista.

9.2. Tulevaisuudessa maaseudun kehittämistoimenpiteitä rahoitetaan soveltamisalueen mukaan joko EMOTR:n tukiosastosta tai ohjausosastosta. Tavoitteen 1 ohjelmiin ja maaseudun kehittämistä koskevaan yhteisöaloitteeseen sisältyviä maaseudun kehittämistoimenpiteitä rahoitetaan EMOTR:n ohjausosastosta. Muut maaseudun kehittämistoimenpiteet kuuluvat EMOTR:n tukiosaston alaan. Näitä ovat tavoitteen 2 ohjelmiin ja tavoitteen 1 tai 2 kohdealueiden ulkopuolisiin maaseudun kehittämisohjelmiin sisältyvät liitännäistoimenpiteet, epäsuotuisten alueiden toimenpiteet sekä maatalouden uudenaikaistaminen ja monipuolistaminen. Näihin liittyen otetaan käyttöön joitakin erityisiä rahoitussääntöjä, joihin sisältyy mahdollisuus ennakkojen maksamiseen maaseudun kehittämisohjelmille.

9.3. Lisäksi selvennetään, että EMOTR:n tukiosastosta rahoitetaan myös eläinten ja kasvien terveyttä koskevia erityistoimenpiteitä sekä yhteisestä maatalouspolitiikasta tiedottamista.

10. YLEINEN TUKIASETUS JA MUUT HORISONTAALISET KYSYMYKSET

10.1. Komissio on tehnyt ehdotuksen, jossa kaikkien suoria tukia sisältävien markkinajärjestelyjen tiettyjä kysymyksiä käsitellään yhdessä yleisasetuksessa, jossa annetaan seuraavat säännöt:

10.2. Täydentävä ympäristöehto: Ympäristö pyritään ottamaan entistä paremmin osaksi maatalouspolitiikkaa, ja tätä varten jäsenvaltioilla on velvollisuus soveltaa markkinatukijärjestelmissä asianmukaisia ympäristötoimenpiteitä. Niillä on myös mahdollisuus päättää aiheellisista ja suhteutetuista seuraamuksista ympäristösääntöjen rikkomistapauksissa. Lisäksi jäsenvaltioilla on valtuudet vähentää suoria tukia tai peruuttaa ne.

10.3. Tuen mukauttaminen: Suorien tukien jakaminen viljelijöille voi joissakin jäsenvaltioissa aiheuttaa erityisiä ongelmia, jotka vaativat subsidiariteettia. Suorat tuet muodostavat kuitenkin osan maataloustulosta, jolla on merkittävä vaikutus maaseutualueiden työllisyyteen. Sen vuoksi jäsenvaltioille olisi annettava lupa mukauttaa tilakohtaisten suorien tukien määrää tietyissä rajoissa ja suhteessa tilan työvoimaan.

10.4. Asianomainen jäsenvaltio voi käyttää ympäristöehdosta tai mukauttamisesta seuraavan tukien vähenemisen johdosta vapautuvat varat yhteisön lisätukena maaseudun ympäristötoimenpiteille.

10.5. Ylärajat: Komissio ehdottaa asteittain vähenevän yleisen ylärajan käyttöön ottoa, jotta vältetään liian suuret tuet yksittäisille tuottajille. Vähenevässä mallissa otetaan huomioon tuotantokapasiteetin mukaiset erilaiset sopeutumismahdollisuudet.

10.6. Muutokset eri markkinajärjestelyissä edellyttävät yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun asetuksen (ETY) N:o 3508/92 mukauttamista. Komissio tekee aikanaan tästä ehdotuksen.

10.7. Peltokasvien tukijärjestelmään, naudanliha-alan ja maito- ja maitotuotealan yhteisiin markkinajärjestelyihin sekä yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusjärjestelmään ehdotetut lukuiset muutokset edellyttäisivät suuria ja monimutkaisia muutoksia asiaa koskeviin neuvoston asetuksiin. Avoimuuden ja lainsäädännöllisen selkeyden vuoksi on asianmukaista kumota nämä mainitut asetukset ja korvata ne uusilla konsolidoiduilla asetuksilla.

Asetusten (ETY) N:o 804/68 (maito ja maitotuotteet), N:o 805/68 (naudanliha) ja N:o 1765/92 (peltokasvit) osalta komissio on aloittanut erityisen konsolidointimenettelyn. Tähän mennessä neuvostolle on jo esitetty kaksi konsolidointiehdotusta:

- KOM(94) 467 lopullinen, 3.11.1995, naudanliha-alan YMJ ja

- KOM (95) 598 lopullinen, 6.12.1995, maidon ja maitotuotteiden YMJ.

Agenda 2000:n yhteydessä esitettyjen ehdotusten johdosta edellä mainitut ehdotukset ovat vanhentuneet. Ne vedetään muodollisesti takaisin.

11. LIITTYMISTÄ EDELTÄVÄ TUKI

11.1. Eurooppa-neuvosto sopi Luxemburgissa liittymistä edeltävän tuen huomattavista korotuksista Phare-ohjelman täydentämiseksi, rakennerahastojen tuesta sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen tukemisesta EU:n jäsenyyttä hakeneissa Keski- ja Itä-Euroopan maissa.

11.2. Agenda 2000 -asiakirjan suuntaviivojen[1] ja Luxemburgin Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaan rakennepoliittisten ja maataloutta koskevien liittymistä valmistelevien välineiden kautta annettavaa taloudellista tukea myönnetään jäsenyyttä hakeneille Keski- ja Itä-Euroopan maille. Tätä periaatetta noudatetaan tämän asetuksen 1 artiklassa, jossa luetellaan kymmenen maata, joita asia koskee.

11.3. Luxemburgissa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien (22 kohta) mukaan Kyprokselle vahvistetaan oma liittymistä valmisteleva strategia, joka vastaa sen nykyistä taloudellista tilannetta.

11.4. Ottaen huomioon tuleva edistyminen kohti Kyproksen tilanteen poliittista ratkaisua, jota parhaillaan tavoitellaan Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa, sekä saaren taloudellinen tilanne ongelman ratketessa ja liittymisneuvottelujen edistyessä Luxemburgin Eurooppa-neuvoston päätelmien perusteella (28 kohta) voi olla suotavaa lisätä Kypros luetteloon tuensaajamaista.

11.5. Monissa hakijamaissa maatalous on edelleen tärkeä työllistäjä. Maatalouden muutosprosessi ja yksityistäminen on vielä kesken ja maatalous kehittyy koko ajan rakenteellisesti. Maataloudelle ja maaseudun kehittämiselle myönnettävästä liittymistä edeltävästä yhteisön tuesta päätettäessä on otettava huomioon, että yhteisön varsin monimutkainen säännöstö edellyttää maataloudelta erityistä sopeutumista.

11.6. Liittymistä edeltävästä yhteisön tuesta säädetään yleisessä yhteensovittamisasetuksessa, joka koskee liittymistä edeltäviä toimenpiteitä maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla ja jonka laatimisessa on otettu huomioon suoria tukia koskevat yleiset säännöt. Näiden välttämättömien yhteisön toimenpiteiden oikeusperusta on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 235 artikla.

11.7. Liittymistä edeltävissä toimenpiteissä keskitytään tukemaan maatalouden ja maaseudun kehittämisen ensisijaisia tarpeita, joita ovat erityisesti maatilojen (ja tuottajaryhmittymien) tehokkuuden parantaminen, maataloustuotteiden jalostus ja jakelu, laatutuotteiden menekin edistäminen, eläinlääkintä- ja kasvinsuojelutarkastukset, maanparannus, uusjako ja maarekisterit, vesivarojen hoito, ammatillinen koulutus, maaseudun taloudellisen toiminnan monipuolistaminen, maatalouden ympäristö- ja metsänhoitotoimenpiteet, maaseudun infrastruktuurin ja kylien kehittäminen, johon sisältyy myös maaseudun kulttuuriperinnöstä huolehtiminen ja tekninen tuki. Luetteloa voidaan jatkaa, jos uusia tarpeita ilmenee.

---

[1] Ks. toisen osan (laajentumisen haaste) III jakson (laajentumisstrategia) 2 osa (liittymistä valmistelevan strategian vahvistaminen) ja IV jakso (Kypros).

11.8. Yhteisön tuki pannaan täytäntöön monivuotisina ohjelmina, joissa noudatetaan EU:n rakennepolitiikan toimenpideohjelmien suuntaviivoja ja periaatteita. Näitä ovat erityisesti täydentävyys, kumppanuus, ohjelmaperusteisuus, seuranta ja arviointi. Liittymistä edeltävän kumppanuuden yhteensopivuus yhteisön säännöstön hyväksymiseksi toteutettavan kansallisen ohjelman kanssa on varmistettava.

11.9. Agenda 2000:n ehdotuksen mukaisesti EMOTR:n tukiosastosta vuosittain käytettävissä olevien varojen määrä on 500 miljoonaa ecua vuoden 1997 käyvillä hinnoilla. Tämä raha jaetaan hakijamaille puolueettomien perusteiden mukaisesti. Euroopan unioniin liittyessään hakijamaa menettää oikeutensa tämän asetuksen mukaiseen tukeen.

Edothus:

98/0107 (CNS)

Neuvoston asetus (EY) N:o

annettu

vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 1766/92 muuttamisesta ja tavallisen vehnän, rukiin, ohran, maissin ja durumvehnän vakiolaaduista annetun asetuksen (ETY) N:o 2731/75 kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

markkinoiden tasapaino on parantunut huomattavasti vuoden 1992 yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen jälkeen,

vuonna 1992 tiettyjen peltokasvien viljelijöille käyttöön otetun tukijärjestelmän mukainen maan viljelykäytöstä poistaminen on interventiohinnan alentamisen ohella auttanut pitämään tuotannon kurissa, ja hinnan kilpailukyvyn paraneminen on mahdollistanut huomattavien lisäviljamäärien käytön kotimaan markkinoilla, pääasiassa eläinten rehuksi,

jollei peltokasvien tukijärjestelmän mukaisten pinta-alatukien korotuksista, sellaisena kuin niistä on säädetty neuvoston asetuksessa (EY) N:o..., muuta johdu[4], vuoden 1992 uudistuksen tehostamiseksi hinnan kilpailukykyä olisi vahvistettava leikkaamalla interventiohintaa lisää tuomalla se kerralla turvaverkkotasolle,

interventio ei saisi enää olla merkittävä tekijä sisämarkkinoilla; intervention uuden aseman vuoksi kuukausikorvausjärjestelmä olisi lopetettava,

---

1 EYVL C
2 EYVL C
3 EYVL C
4 EYVL L

vakiolaatua koskevilla säännöksillä ei ole enää käytännön merkitystä, ja ne olisi sen vuoksi poistettava,

muun kuin viljatärkkelyksen hintaa ja korvausjärjestelyjä on aina hallinnoitu viljan yhteisellä markkinajärjestelyllä, ja sen vuoksi korvausjärjestelyjen mukautusten olisi noudatettava viljoille toteutettavia toimenpiteitä; perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden vähimmäishintaa ja kyseisten perunoiden tuottajille maksettavia korvauksia olisi sen vuoksi mukautettava viljan hinnan vähennyksen mukaisesti,

komission olisi avattava ja hallinnoitava yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta neuvoston asiakirjasta johtuvia tariffikiintiöitä, ja

maailmanmarkkinahintojen vaikutuksen sisäisiin hintoihin huomioon ottaen olisi selvennettävä edellytykset, joiden täyttyessä komissio voi soveltaa sisämarkkinoiden vakauttamiseksi tarvittavia toimenpiteitä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 1766/92 seuraavasti:

1. Korvataan 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

   "2. Tätä asetusta sovelletaan sen estämättä, mitä asetuksessa (EY) N:o ... säädetään peltokasvien viljelijöiden tukea koskevista toimenpiteistä."

2. Korvataan 3 artikla seuraavasti:

   "3 artikla

   1. Interventioon tarkoitetun viljan interventiohinta vahvistetaan 95,35 ecuksi tonnilta.

   2. Interventiohinta koskee purkamatonta varastoon toimitettua tavaraa tukkuportaassa. Se koskee kullekin viljalajille varattuja kaikkia yhteisön interventiokeskuksia.

3. Tässä asetuksessa vahvistettuja hintoja voidaan muuttaa tuotannon ja markkinoiden kehityksen perusteella perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti."

3. Korvataan 8 artikla seuraavasti:

"8 artikla

1. Perunatärkkelyksen valmistamiseen tarkoitettujen perunoiden vähimmäishinta vahvistetaan 167,82 ecuksi.

Tätä hintaa sovelletaan tehtaaseen toimitettujen perunoiden määrään, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistamiseen.

2. Perunatärkkelyksen valmistamiseen tarkoitettujen perunoiden tuottajille otetaan käyttöön korvausjärjestelmä. Korvausta sovelletaan perunoiden määrään, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistamiseen. Se vahvistetaan 105,60 ecuksi.

Korvaus maksetaan ainoastaan niistä perunamääristä, joita perunantuottajan ja tärkkelyksenvalmistajan välinen viljelysopimus koskee tällaiselle yritykselle myönnetyn kiintiön rajoissa, sellaisena kuin siihen viitataan asetuksen (EY) N:o 1868/94 2 artiklan 2 kohdassa[5]

3. Vähimmäishintaa ja korvausta mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan.

4. Perunatärkkelyksen markkinatilanteen vaatiessa neuvosto päättää aiheellisista toimenpiteistä perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

5. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

4. Korvataan 12 artiklan 1 kohta seuraavasti:

---

[5] Perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä 27 päivänä heinäkuuta 1994 annettu neuvoston asetus, EYVL L 197, 30.7.1994, s. 4, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1863/95, EYVL L 179, 29.7.1995, s. 1, sellaisena kuin se on oikaistuna EYVL L 83, 2.4.1995, s. 20 ja EYVL L 39, 8.2.1997, s. 23.

"1. Edellä 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tariffikiintiöt, jotka johtuvat perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta perustamissopimuksen nojalla annetusta neuvoston asiakirjasta, avataan ja niitä hallinnoidaan 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti annettuja yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen."

5. Korvataan 13 artiklan 8 kohta seuraavasti:

"8. Korjauskerroin voidaan vahvistaa 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Komissio voi tarvittaessa kuitenkin muuttaa korjauskertoimia.

Ensimmäisen alakohdan säännöksiä voidaan soveltaa kokonaan tai osittain 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa lueteltuihin tuotteisiin sekä 1 artiklassa lueteltuihin liitteessä B lueteltuina tavaroina vietäviin tuotteisiin."

6. Korvataan 16 artikla seuraavasti:

"16 artikla

"1. Jos yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen maailmanmarkkinahinnat saavuttavat tason, joka häiritsee tai on vaarassa häiritä tuotteiden saatavuutta yhteisön markkinoilla, ja jos tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena ja huononevan, voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

2 artikla

Kumotaan tavallisen vehnän, rukiin, ohran, maissin ja durumvehnän vakiolaaduista 29 päivänä lokakuuta 1975 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2731/75[6].

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

---

6 EYVL L 281, 1.11.1975, s. 22, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2594/97, EYVL L 352, 23.12.1997, s. 10.

Tätä asetusta sovelletaan markkinointivuodesta 2000/2001 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Neuvoston puolesta

Ehdotus

98/0108 (CNS)

Neuvoston asetus (EY) N:o

annettu

tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1]

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2]

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3]

sekä katsoo, että

yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on saavuttaa perustamissopimuksen 39 artiklassa mainitut tavoitteet ottaen huomioon markkinatilanne,

markkinoiden tasapainon edistämisen takaamiseksi otettiin käyttöön uusi tukijärjestelmä tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1765/92[4]

vuonna 1992 tapahtuneen yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen jälkeen markkinoiden tasapaino on parantunut merkittävästi,

vuonna 1992 tiettyjen peltokasvien viljelijöille käyttöön otetun tukijärjestelmän mukainen maan viljelykäytöstä poistaminen on interventiohinnan alentamisen ohella auttanut pitämään tuotannon kurissa, ja hinnan kilpailukyvyn paraneminen on mahdollistanut huomattavien lisäviljamäärien käytön kotimaan markkinoilla, pääasiassa eläinten rehuksi,

---

1 EYVL C ...

2 EYVL C ...

3 EYVL C ...

4 EYVL L 181, 1.7.1992, s. 12, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2309/97, EYVL L 321, 22.11.1997, s. 3.

vuonna 1992 käyttöön otettuun järjestelmään perustuvaa tukea olisi jatkettava, mutta olisi otettava kuitenkin huomioon markkinoiden kehittyminen ja voimassa olevan järjestelmän soveltamisesta saadut kokemukset,

tukijärjestelmän uudistamisessa on otettava huomioon yhteisön kansainväliset velvoitteet,

markkinoiden tasapaino voidaan parhaiten saavuttaa lähentämällä yhteisön viljanhintoja maailmanmarkkinahintoihin ja säätämällä yleisistä pinta-alatuista,

pinta-alatukia olisi tarkistettava, jos markkinatilanne muuttuu siitä, mitä nykyisellään arvioidaan,

tukeen oikeutettu ala olisi rajoitettava alaan, joka on varattu peltokasvien viljelyyn tai johon on aikaisemmin sovellettu julkisesti rahoitettua kesannointijärjestelmää,

jos niiden alojen summa, joille tukea haetaan, ylittää perusviljelyalan määrän, olisi säädettävä tilakohtaisesta tukeen oikeuttavan alan vähennyksestä markkinoiden tasapainon takaamiseksi,

pinta-alatuissa olisi otettava huomioon rakenteelliset erityispiirteet, jotka vaikuttavat satoihin; puolueettomiin perusteisiin perustuvan aluejakouunnitelman laatiminen olisi jätettävä jäsenvaltioille; suunnitelmien olisi oltava yhdenmukaisia kullakin alueella tiettynä aikana saadun keskisadon kanssa, ja suunnitelmissa olisi otettava huomioon tuotantoalueiden rakenteelliset erot; olisi säädettävä erityisestä menettelystä näiden suunnitelmien arvioimiseksi yhteisön tasolla,

kasteltujen ja kastelemattomien alojen satojen erottelu voidaan hyväksyä edellyttäen, että kastelluille sadoille määritellään eri perusviljelyala ja että kokonaisperusviljelyala ei kasva,

pinta-alatuen laskemiseksi olisi peruskorvaus tonnilta kerrottava kyseiselle alueelle määritellyllä viljojen keskisadolla,

peltokasveille olisi vahvistettava yhtenäinen pinta-alatuki; perusmääriä tonnia kohti olisi lisättävä ja otettava huomioon viljojen interventiohinnan lasku; öljysiementen ja pellavansiementen erityiskorvaukset olisi poistettava; valkuaiskasveille olisi otettava käyttöön erityistuki niiden kilpailukyvyn säilyttämiseksi viljoihin nähden,

durumvehnälle olisi otettava käyttöön erityisjärjestelmä durumvehnää käyttävän teollisuuden hankintatarpeita vastaavan tuotannon tason säilyttämiseksi, ja talousarviomenoja olisi tarkkailtava; tähän tavoitteeseen päästäneen ottamalla käyttöön kullekin jäsenvaltiolle durumvehnän enimmäisviljelyalaan rajoitettu lisäkorvaus; jos alat ylitetään, jätettyjä hakemuksia olisi mukautettava,

durumvehnän tuotanto on joissakin jäsenvaltioissa lisäksi vakiintunut perinteisten tuotantoalueiden ulkopuolelle; tuotannon tietyn tason säilyminen kyseisillä alueilla olisi taattava myöntämällä eristyistukea,

pinta-alatuen saamiseksi tuottajien olisi poistettava viljelykäytöstä ennakolta määritelty prosenttiosuus viljelyalastaan; viljelykäytöstä poistettua maata olisi hoidettava siten, että tietyt ympäristönsuojelua koskevat vähimmäisvaatimukset täyttyvät; poistettujen alojen olisi sovelluttava myös muihin kuin elintarviketarkoituksiin, edellyttäen että niihin voidaan soveltaa tehokkaita valvontatoimenpiteitä,

nykyisessä markkinatilanteessa maan viljelykäytöstä poistamista koskeva kesantovelvoite olisi vahvistettava nollaan prosenttiin; prosenttimäärää olisi tarkistettava tuotannon ja markkinoiden kehittymisen huomioon ottamiseksi,

maan viljelykäytöstä poistamisesta olisi maksettava soveltuva kesantokorvaus; korvauksen olisi vastattava peltokasvien pinta-alatukia muiden kuin valkuaiskasvien osalta,

pientuottajilta, joiden pinta-alatukia koskeva hakemus jää tietyn tason alle, ei pitäisi edellyttää viljelykäytöstä poistamista; kyseinen taso olisi vahvistettava,

vapaaehtoiselle viljelykäytöstä poistamiselle olisi vahvistettava perusedellytykset yhteisön tasolla,

pinta-alatuet olisi maksettava kullekin viljelyalalle kerran vuodessa; niiden alojen, joita ei ole otettu viljelykäyttöön välittömästi asetuksessa (ETY) N:o 1765/92 vahvistetun järjestelmän tultua voimaan, ei pitäisi olla oikeutettuja tukeen; tiettyjen sellaisten erityistilanteiden huomioon ottamiseksi, joissa tämä säännös on liian rajoittava, olisi sallittava tiettyjä jäsenvaltioiden valvomia poikkeuksia,

on tarpeen vahvistaa tietyt pinta-alatukien hakemista koskevat edellytykset ja määrätä tukien maksuaika,

maksupäivät olisi vahvistettava peltokasvien myynnin jakautumiseksi tasaisesti markkinointivuoden aikana,

kylvöpäivät olisi mukautettava eri tuotantoalueiden luonnonoloihin,

yhteisö rahoittaa jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta johtuvista velvollisuuksista aiheutuvat kustannukset yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o ...,[5] 1 ja 2 artiklan mukaisesti,

on tarpeen säätää siirtymäkauden toimenpiteistä ja antaa komissiolle oikeus tarvittaessa säätää lisätoimenpiteistä siirtymäkaudeksi,

peltokasveja koskevan tukijärjestelmän muutokset olisi otettava käyttöön markkinointivuodesta 2000/2001, ja

voimassa olevaan tukijärjestelmään ja aiempiin muutoksiin nyt tehtävien mukautusten vuoksi asetus (ETY) N:o 1765/92 olisi selkeyden vuoksi korvattava uudella asetuksella,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

---

[5] EYVL L ...

1 artikla

1. Tällä asetuksella otetaan käyttöön peltokasvien viljelijöitä koskeva pinta-alatukeen perustuva korvausjärjestelmä.

2. Tässä asetuksessa:

   – markkinointivuosi on 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään kesäkuuta,

   – 'peltokasveilla' tarkoitetaan liitteessä I lueteltuja kasveja.

I LUKU

Pinta-alatuki

2 artikla

1. Yhteisön peltokasvien viljelijät voivat hakea pinta-alatukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin.

2. Pinta-alatuki vahvistetaan hehtaaria kohti ja se vaihtelee alueittain.

   Pinta-alatukea myönnetään alalle, joka on varattu peltokasveille tai joka poistetaan viljelykäytöstä tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti ja joka ei ylitä alueellista perusviljelyalaa. Tämä määritellään alueen niiden hehtaarien keskiarvona, jotka oli varattu peltokasvien viljelyyn tai tarvittaessa kesannoitu julkisesti rahoitetun tukijärjestelmän mukaisesti vuosina 1989, 1990 ja 1991. Alueella tarkoitetaan kyseisen jäsenvaltion valinnan mukaan jäsenvaltiota taikka jäsenvaltiossa olevaa aluetta.

3. Pinta-alatukea hakevat tuottajat ovat velvollisia poistamaan viljelykäytöstä osan tilansa viljelyalasta korvausta vastaan.

4. Kun niiden yksittäisten viljelyalojen summa, joille tukea haetaan tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmän nojalla, mukaan lukien mainitussa järjestelmässä säädetty maan viljelykäytöstä poistaminen, ylittää alueellisen perusviljelyalan, saman markkinointivuoden aikana viljelijää kohti hyväksyttyä tukikelpoista alaa vähennetään samassa suhteessa kaikkien tämän osaston nojalla kyseisellä alueella myönnettävien tukien osalta.

Jos viljelyalalle ei haeta tukea tämän asetuksen nojalla, mutta alaa käytetään perusteena tuen hakemiseksi asetuksen (EY) N:o [...] nojalla, ala otetaan huomioon laskettaessa niitä aloja, joille tukea on haettu.

3 artikla

1. Pinta-alatuen maksamisessa käytettävien keskisatojen vahvistamiseksi jokaisen jäsenvaltion on laadittava aluejakosuunnitelma, jossa määritellään asiaankuuluvat ja puolueettomat perusteet eri tuotantoalueiden määrittämiseksi, jotta saataisiin erillisiä, yhtenäisiä alueita.

   Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden on aluejakosuunnitelmia laatiessaan otettava huomioon erityistilanteet. Jäsenvaltiot voivat erityisesti mukauttaa keskisatoja, jotta tuotantoalueiden väliset mahdolliset rakenne-erot otettaisiin huomioon.

   Jäsenvaltiot voivat lisäksi aluejakosuunnitelmissaan määrätä erilaisia satoja kastelluille viljelyaloille ja kastelemattomille viljelyaloille. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot vahvistavat kastelluille aloille eri perusviljelyalan.

   Kasteltu perusviljelyala vastaa vuosina 1989-1991 peltokasvisatoa varten kasteltujen alojen keskiarvoa, mukaan lukien asetuksen (ETY) N:o 1765/92 3 artiklan 1 kohdan 4 alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetyt lisäykset. Kastellun perusalan vahvistaminen ei saa kuitenkaan aiheuttaa kyseisen jäsenvaltion kokonaisperusviljelyalan kasvua. Jos tämä ala ylitetään, sovelletaan 2 artiklan 4 kohtaa.

   Aluejakosuunnitelmassa on kaikissa tapauksissa varmistettava, että noudatetaan kyseisen jäsenvaltion keskisatoa, joka on vahvistettu 2 kohdassa tarkoitetulle jaksolle ja kyseisessä kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaan.

2. Jäsenvaltion on kunkin tuotantoalueen osalta ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot kyseisellä alueella viisivuotiskautena markkinointivuosien 1986/87 ja 1990/91 välillä viljakasvien viljelyyn käytetyistä viljelyaloista ja sadoista. Keskimääräinen viljasato on laskettava erikseen kunkin alueen osalta jättämällä pois kyseisen ajanjakson vuosi, jolloin sato on ollut suurin, ja vuosi, jolloin se on ollut pienin.

Portugalilaisten viljojen osalta tämä velvollisuus voidaan kuitenkin täyttää toimittamalla ne tiedot, jotka on annettu Portugalin viljan ja riisin yhteisten markkinajärjestelyjen siirtymäsäännöksistä 11 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3653/90[6] nojalla, sekä viiden uuden Saksan osavaltion (Länder) osalta ilmoittamalla muissa Saksan osavaltioissa (Länder) sovellettavat keskimääräiset sadot.

Jos jäsenvaltio päättää käsitellä kastellut viljelyalat kastelemattomista viljelyaloista erillään, vastaava keskisato, jota ei saa muuttaa, on jaettava näiden kahden viljelyalaluokan kesken.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle aluejakosuunnitelmansa sekä kaikki sitä tukevat tarvittavat tiedot 1 päivään elokuuta 1999 mennessä. Tämän velvollisuuden täyttämiseksi ne voivat viitata asetuksen (ETY) N:o 1765/92 mukaisesti komissiolle toimittamaansa aluejakosuunnitelmaan.

4. Komissio tarkastelee jäsenvaltioiden toimittamia aluejakosuunnitelmia ja huolehtii siitä, että jokainen suunnitelma perustuu asianmukaisiin ja puolueettomiin perusteisiin ja että se vastaa käytettävissä olevia tietoja. Komissio voi jättää hyväksymättä suunnitelmat, jotka eivät vastaa edellä mainittuja asianmukaisia perusteita, erityisesti kyseisen jäsenvaltion keskisatoa. Tässä tapauksessa kyseisen jäsenvaltion on muutettava suunnitelmaansa neuvoteltuaan asiasta komission kanssa.

5. Jäsenvaltio voi muuttaa aluejakosuunnitelmaansa komission pyynnöstä tai jäsenvaltion omasta aloitteesta 1–4 kohdassa määritellyn menettelyn mukaisesti.

---

6 EYVL L 362, 27.12.1990, s. 28.

6. Jos jäsenvaltio 1 kohtaa soveltaessaan päättää vahvistaa tuotantoalueita, joiden rajat eivät vastaa alueellisten perusalojen rajoja, jäsenvaltion on toimitettava komissiolle luettelo kaikista tukihakemuksista ja niihin liittyvistä sadoista. Jos näistä tiedoista ilmenee, että jäsenvaltion osalta vuonna 1993 sovelletusta aluejakosuunnitelmasta seuraava keskisato ylitetään tai uusien jäsenvaltioiden osalta vuonna 1995 sovelletusta suunnitelmasta seuraava keskisato ylitetään, kaikkia tässä jäsenvaltiossa seuraavana markkinointivuotena maksettavia korvauksia alennetaan suhteessa todettuun ylitykseen. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos määrä, jolle viljatonneina ilmaistut hakemukset on tehty, ei ylitä jäsenvaltion kaikkien perusalojen sadoista seuraavaa määrää edellä tarkoitetun keskisadon verran.

   Jäsenvaltiot voivat valita, että ne toteavat jokaisen perusalueen osalta, onko sen keskisato mahdollisesti ylittynyt. Tässä tapauksessa tässä kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan kullakin kyseisellä perusalalla maksettaviin korvauksiin.

4 artikla

1. Pinta-alatuki lasketaan kertomalla peruskorvaus tonnilta kyseisen alueen aluejakosuunnitelmassa määritellyllä keskisadolla.

2. Peruskorvaus tonnilta on:

   - 72,5 ecua valkuaiskasveille ja

   - 66 ecua muille peltokasveille.

5 artikla

Pinta-alatukeen myönnetään lisäkorvaus, jonka suuruus on 344,5 ecua hehtaarilta durumvehnän viljelyyn varatulta viljelyalalta liitteessä II luetelluilla perinteisillä tuotantoalueilla liitteessä III vahvistetun määrän rajoissa.

Jos niiden viljelyalojen summa, joiden osalta pinta-alatuen lisäkorvausta haetaan, on tietyn markkinointivuoden aikana edellä tarkoitettua rajaa suurempi, tuottajakohtaista viljelyalaa, jonka osalta lisäkorvausta voidaan maksaa, vähennetään suhteessa siihen.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin liitteessä III jäsenvaltioittain vahvistettuja määriä noudattaen jakaa mainitussa liitteessä esitetyt viljelyalat liitteessä II määriteltyjen tuotantoalueiden kesken tai tarvittaessa 3 artiklassa tarkoitettujen tuotantoalueiden kesken vuosien 1993–1997 durumvehnätuotannon määrän mukaisesti. Jos niiden viljelyalojen summa, joiden osalta pinta-alatuen lisäkorvausta haetaan tietyllä tuontantoalueella, tietyn markkinointivuoden aikana ylittää vastaavan alueellisen ylärajan, kyseisen tuotantoalueen tuottajakohtaista viljelyalaa, jonka osalta lisäkorvausta voidaan maksaa, vähennetään suhteessa siihen. Tämä vähennys tehdään, kun jäsenvaltion sisällä on toteutettu alojen siirto niiltä alueilta, jotka eivät ole saavuttaneet alueellista ylärajaansa, alueille, joilla tämä yläraja on ylitetty.

Alueilla, joilla durumvehnän tuotanto on vakiintunutta, ja jotka ovat muita kuin liitteessä II tarkoitettuja alueita, otetaan käyttöön 138,9 ecua hehtaarilta oleva erityistuki liitteessä IV mainitun hehtaarimäärän rajoissa.

6 artikla

1. Kunkin pinta-alatukea hakevan viljelijän kesantovelvoite vahvistetaan hakemuksen kohteena olevalle peltokasville varatun viljelyalan ja poistetun alan suhdelukuna tämän asetuksen mukaisesti.

   Kesantovelvoite on nykyisellään nolla prosenttia.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava viljelykäytöstä poistettujen alojen erityistilannetta vastaavia aiheellisia ympäristönsuojelutoimenpiteitä.

3. Viljelykäytöstä poistettua alaa voidaan käyttää sellaisten yhteisössä valmistettavien teollisuustuotteiden raaka-aineiden tuottamiseen, joita ei ole tarkoitettu suoraan ihmis- tai eläinravinnoksi, edellyttäen että niihin sovelletaan tehokkaita valvontajärjestelmiä.

   Jäsenvaltiot saavat myöntää kansallista tukea tuottajille auttaakseen heitä kattamaan biomassan tuottamiseen tarkoitettujen monivuotisten kasvien kylvökustannukset. Tuki ei saa kuitenkaan olla suurempi kuin sellaiselle viitenä saman suuruisena vuosittaisena eränä takaisin maksettavalle lainalle maksettava korko, joka vastaa kyseiselle maalle maksettavia korkeintaan viiden vuoden pinta-alatukia.

4. Kesantovelvoitteesta maksettava korvaus lasketaan pinta-alatukena 4 artiklan 1 ja 2 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti. Jos kastellulle ja kastelemattomalle maalle on vahvistettu eri sadot, sovelletaan kastelemattomalle maalle vahvistettuja satoja. Portugalin kohdalla korvauksessa otetaan huomioon asetuksella (ETY) N:o 3653/90 säädetty tukijärjestelmä.

5. Viljelijöille voidaan myöntää kesantokorvausta kesantovelvoitteen ylittävältä osalta. Tällöin viljelykäytöstä poistettu ala ei saa ylittää jäsenvaltion määrittämiä aloja, joissa otetaan huomioon erityistilanteet ja varmistetaan viljelymaan riittävä käyttö. Poistetun alan olisi oltava vähintään 10 prosenttia hakemuksen kohteena olevalle peltokasville varatusta viljelyalasta, joka poistetaan viljelykäytöstä tämän asetuksen mukaisesti. Kesantokorvaus voidaan myöntää monivuotisena enintään viiden vuoden ajanjaksolle.

6. Kesantovelvoite ei koske viljelijöitä, jotka hakevat korvausta viljelyalalta, joka ei ylitä sitä viljelyalaa, joka tarvittaisiin 92 viljatonnin tuottamiseen tuolle alueelle vahvistetun viljan keskisadon perusteella.

7 artikla

Korvaushakemuksia ei voida esittää sellaisista alueista, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 1991 monivuotisena laitumena, monivuotisessa viljelyksessä, metsinä tai muussa kuin maatalouskäytössä.

Jäsenvaltiot voivat poiketa myöhemmin määritettävin edellytyksin ensimmäisestä kohdasta tiettyjen erityistilanteiden huomioon ottamiseksi, erityisesti rakenneuudistusohjelmiin kuuluvien alojen osalta tai liitteessä I tarkoitettujen kasvien kanssa yleensä vuorottelevia monivuotisia peltokasveja koskevien alojen osalta. Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen välttämiseksi, että tällaisten poikkeusten soveltaminen johtaisi korvaukseen oikeutetun maatalousalan merkittävään lisäykseen. Näihin toimenpiteisiin voi kuulua erityisesti mahdollisuus pitää aiemmin korvaukseen oikeutettuja alueita korvaukseen oikeuttamattomina, korvauksen piiriin tulleiden muiden alueiden asemesta.

Jäsenvaltiot voivat myös poiketa ensimmäisestä kohdasta ottaakseen huomioon johonkin julkisen intervention muotoon liittyvät tietyt erityistilanteet, jos tämä interventio johtaa siihen, että viljelijä tavanomaista maanviljelytoimintaansa jatkaakseen viljelee alueita, joita on aiemmin pidetty tukeen oikeuttamattomina, ja jos kyseinen interventio tarkoittaa, että aiemmin tukeen oikeutetut alueet eivät enää ole siihen oikeutettuja ja että tukeen oikeutettujen alueiden kokonaismäärä ei nouse merkittävästi.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi tietyissä kahteen edeltävään kohtaan kuulumattomissa tapauksissa poiketa ensimmäisestä kohdasta, jos ne osoittavat komissiolle jätetyssä suunnitelmassa, että tukeen oikeutettujen alueiden kokonaismäärä pysyy muuttumattomana.

8 artikla

1. Tuet maksetaan sadonkorjuuta seuraavan 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta välisenä aikana.

2. Ollakseen oikeutettu pinta-alatukeen viljelijän on kylvettävä siemenet kyseistä satokautta edeltävään 31 päivään toukokuuta mennessä ja jätettävä hakemus 15 päivään toukokuuta mennessä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet muistuttaakseen hakijoita siitä, että voimassa olevaa ympäristönsuojelulainsäädäntöä on noudatettava.

9 artikla

Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92[7] 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, erityisesti säännöt, jotka koskevat:

- perusviljelyalojen vahvistamista ja hallinnointia,

- alueellisten tuotantosuunnitelmien laatimista,

- pinta-alatuen myöntämistä,

---

[7] EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21 sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 923/96, EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

- tukeen oikeutetun viljelyalan vähimmäiskokoa; näissä säännöissä on erityisesti otettava huomioon valvonnan asettamat vaatimukset ja kyseisen järjestelmän tavoiteltu teho,

- edellä 5 artiklassa tarkoitetun durumvehnän osalta myönnettävän pinta-alatuen lisäkorvauksen saamisen määrittelemistä ja kyseisessä artiklassa tarkoitetun erityistuen saamisen edellytyksiä sekä erityisesti huomioon otettavia alueita,

- maan viljelykäytöstä poistamista, erityisesti ne, jotka koskevat 6 artiklan 3 kohtaa; näihin edellytyksiin saattaa kuulua kasvien kasvattaminen ilman korvausta,

- edellä olevan 7 artiklan soveltamista; näissä edellytyksissä määritellään olosuhteet, joissa 7 artiklan poikkeukset voidaan hyväksyä, ja jäsenvaltioiden velvollisuus esittää suunnitellut toimenpiteet komissiolle hyväksymistä varten.

Komissio voi samaa menettelyä noudattaen:

- joko edellyttää tuen myöntämiseksi tiettyjen siementen käyttöä, durumvehnän osalta varmennettujen siementen käyttöä, öljysiementen, durumvehnän ja pellavansiementen osalta tiettyjen lajikkeiden käyttöä tai säätää jäsenvaltioiden mahdollisuudesta asettaa kyseiset edellytykset tuen myöntämisen edellytykseksi,

- sallia 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen muuttamisen tietyillä alueilla, joilla poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi ei voida soveltaa tavanomaisia määräaikoja;

- poiketen siitä, mitä 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, sallia talousarviotilanteen huomioon ottaen tuen maksamisen ennen 1 päivää tammikuuta tietyillä alueilla 50 prosenttiin asti pinta-alatuista sekä maan viljelykäytöstä poistamisesta niinä vuosina, joina sadot pienenevät poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi niin paljon, että viljelijöille aiheutuu vakavia taloudellisia vaikeuksia.

10 artikla

Tässä luvussa määriteltyjä toimenpiteitä on pidettävä asetuksen (EY) N:o [..] [..] artiklassa tarkoitettuna interventiotoimenpiteenä, jonka tarkoituksena on tasapainottaa maataloustuotteiden markkinoita.

II LUKU

Yleiset säännökset ja siirtymäsäännökset

11 artikla

Tässä asetuksessa vahvistettuja pinta-alatukia ja kesantokorvausta samoin kuin viljelykäytöstä poistettavan alan viljelykäytöstä poistettavaa prosenttiosuutta voidaan muuttaa tuotannossa, tuottavuudessa ja markkinoissa tapahtuvan kehityksen perusteella perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

12 artikla

Jos tarvitaan erityistoimenpiteitä helpottamaan siirtymistä voimassa olevasta järjestelmästä tällä asetuksella säädettyyn järjestelmään, toimenpiteet annetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 1765/92.

14 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

2. Tätä asetusta sovelletaan markkinointivuodesta 2000/2001 alkaen.

3. Asetusta (ETY) N:o 1765/92 sovelletaan edelleen markkinointivuoteen 1999/2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Neuvoston puolesta

Liite I

Tuotteiden kuvaus

CN-koodi	Kuvaus
I. VILJAT	
1001 10 00	Durumvehnä
1001 90	Muu vehnä ja vehnän ja rukiin sekavilja, muu kuin durumvehnä
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00 00	Kaura
1005	Maissi
1007 00	Durra
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
0709 90 60	Sokerimaissi
II. ÖLJYSIEMENET	
1201 00	Soijapavut
ex 1205 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet
ex 1206 00 10	Auringonkukansiemenet
III. VALKUAISKASVIT	
0713 10	Herneet
0713 50	Härkäpavut
1209 29 50	Makeat lupiinit
IV. PELLAVA	
muu kuin kuitupellava	
ex 1204 00	Pellavansiemenet (Linum usitatissimum L.)

Liite II

Durumvehnän perinteiset tuotantoalueet

KREIKKA Seuraavat alueet Keski-Kreikka Peloponnesos Joonianmeren saaret Thessalia Makedonia Aigeianmeren saaret Traakia	ITÄVALTA Pannonia
ESPANJA Maakunnat Almería Badajoz Burgos Cádiz Córdoba Granada Huelva Jaén Málaga Navarra Salamanca Sevilla Toledo Zamora Zaragoza	RANSKA Alueet Midi-Pyrénées Provence-Alpes-Côte d'Azur Languedoc-Roussillon Departementit* Ardèche Drôme
ITALIA Alueet Abruzzit Basilicata Calabria Campania Latium Marche Molise Umbria Apulia Sardinia Sisilia Toscana	PORTUGALI Alueet Santarém Lisboa Setúbal Portalegre Évora Beja Faro

* Kukin näistä departementeista voidaan liittää johonkin yllä mainituista alueista.

Liite III

Taatut enimmäisalat, jotka saavat durumvehnän hehtaarituen lisäkorvausta

	(hehtaareina)
Kreikka	617 000
Espanja	594 000
Ranska	208 000
Italia	1 646 000
Itävalta	7 000
Portugali	59 000

Liite IV

Taatut enimmäisalat, jotka saavat durumvehnän erityistukea

	(hehtaareina)
Saksa	10 000
Espanja	4 000
Ranska	50 000
Italia	4 000
Yhdistynyt kuningaskunta	5 000

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o ...../98

98/0109 (CNS)

annettu

naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

sekä katsoo, että

(1) maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen olisi liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, ja siihen olisi erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

(2) yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on toteuttaa perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteet; erityisesti naudanliha-alalla on tarpeen markkinoiden vakauttamiseksi ja alan maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi säätää sisämarkkinoita koskevista toimenpiteistä, joihin sisältyy erityisesti suoria tukia naudanlihantuottajille sekä yksityisen varastoinnin tukijärjestelmä,

(3) markkinoiden tukemista olisi vähennettävä asteittain, jotta saataisiin palautetuksi yhteisön lihankulutuksen tasapaino, mikä hyödyttäisi naudanliha-alaa, ja jotta näiden tuotteiden kilpailukyky kansainvälisillä markkinoilla paranisi; tuottajille aiheutuvat vaikutukset huomioon ottaen olisi muutettava ja mukautettava yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti säädetyn tulotuen tasoa; tässä tarkoituksessa on aiheellista vahvistaa kattava järjestelmä tuottajille maksettavia suoria tukia varten; näiden tukien määrän kehityksen olisi seurattava markkinatuen asteittaista vähenemistä,

(4) karjatalouden monimuotoisuus huomioon ottaen suoriin tukiin olisi sisällyttävä erityispalkkio sonnien ja härkien kasvattajille, emolehmäkarjojen pitämisestä maksettava palkkio ja lypsylehmäpalkkio; palkkioiden myöntäminen ei saisi aiheuttaa kokonaistuotannon kasvua; tätä varten olisi rajoitettava palkkiokelpoisten emolehmien ja urospuolisten nautaeläinten lukumäärää soveltamalla edellisiin alueellisia ja jälkimmäisiin tuottajakohtaisia enimmäismääriä sekä erityispalkkion osalta tilakohtaista pääluvun rajoitusta; lypsylehmäpalkkion osalta vastaava rajoitus on seurausta asianomaisten tuottajien tuottajakohtaisesta viitemäärästä, jota käytetään perustana tuen määrän laskemisessa; erityispalkkion alueellisen erimmäismäärän nykyinen taso olisi säilytettävä,

(5) härkien kasvatuksen edellytykset poikkeavat tavallisesti sonnien kasvatuksen edellytyksistä; sen vuoksi on perusteltua asettaa härkiä koskevan erityispalkkion määrä eri tasolle kuin sonneista myönnettävä palkkio; tiettyjen ikäryhmien osalta härkien erityispalkkio olisi kuitenkin maksettava kahdessa erässä,

(6) jos liian suuri määrä härkiä teurastetaan niiden jäsenvaltioiden teurastuskaudella, joissa tällä tuotantosuunnalla on erityistä merkitystä, seurauksena voi olla markkinoiden häiriintyminen ja erityisesti markkinahintojen lasku; teurastuskauden ulkopuolella vuoden 23 ensimmäisen viikon aikana teurastettavista eläimistä olisi myönnettävä tietyin edellytyksin erityispalkkion lisäpalkkiota, jolla kannustetaan härkien teurastukseen vuotuisen laidunkauden päättymiseen ajoittuvan jakson ulkopuolella,

---

1 .....

2 .....

(7) tuottajien käytettävissä olevan jouston lisäämiseksi kelpoisuus emolehmäpalkkioon olisi ulotettava koskemaan emolehmien kanssa samat jalostusvaatimukset täyttäviin hiehoihin; emolehmäkarjojen palkkiokelpoisten hiehojen lukumäärä olisi rajoitettava korvautumisen tavanomaiseen määrään,

(8) emolehmäpalkkio olisi rajoitettava ensi sijassa tuottajiin, jotka eivät toimita maitoa meijereihin maito- ja maitotuotealan lisämaksuista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92[3] säädetyn lisämaksujärjestelmän mukaisesti; tulotukea tarvitaan kuitenkin myös pienille ja keskisuurille tiloille, joilla on lypsylehmä- tai emolehmäkarjaa; sen vuoksi emolehmäpalkkiota olisi myönnettävä myös niille sekatuotantotiloille, joiden tuottajakohtainen maidon viitemäärä on yhteensä enintään 120 000 kilogrammaa,

(9) emolehmäpalkkion osalta on aiheellista säilyttää tuottajakohtaiset enimmäismäärät; joitakin tuottajakohtaisten enimmäismäärien mukaisista palkkio-oikeuksista ei ole käytetty; nämä käyttämättömät palkkio-oikeudet ovat omiaan lisäämään tuotantoa ja kasvattamaan menoja erityisesti seurauksena siitä, kun hiehot saavuttavat täyden kelpoisuuden emolehmäpalkkioon; tällaisen vaikutuksen välttämiseksi kunkin jäsenvaltion emolehmäpalkkio-oikeuksien kokonaismäärä olisi vahvistettava viitevuosina tosiasiallisesti maksettujen palkkioiden perusteella, joihin lisätään tietty liikkumavara kansallisen varannon säilyttämiseksi; jäsenvaltioiden olisi toteutettava kansallisten enimmäismäärien noudattamisen turvaamiseksi tarvittavat toimenpiteet; niiden olisi tarvittaessa mukautettava tuottajakohtaisia enimmäismääriään puolueettomin perustein ja ilman korvausta; näillä perusteilla olisi varmistettava erityisesti asianomaisten tuottajien tasapuolinen kohtelu ja heidän oikeutettujen odotustensa suojelu,

(10) tuotannon taso voi vaihdella tuottajakohtaisesti karjan tai tuotantokyvyn muutosten takia; sen vuoksi on aiheellista säätää, että tuottajakohtaisten enimmäismäärien rajoissa saadut emolehmäpalkkio-oikeudet voi tietyin edellytyksin siirtää toiselle tuottajalle joko tilan siirron yhteydessä tai ilman palkkio–oikeuksien yhteyttä viljelyaloihin,

(11) uusia tuottajia ja vanhoja tuottajia, joiden tuottajakohtainen enimmäismäärä syystä tai toisesta ei ole emolehmäkarjan muuttuneen tilanteen mukainen, ei saisi jättää palkkio–oikeuden ulkopuolelle; sen vuoksi olisi säädettävä kansallisten varantojen hoidosta siten, että niitä täydennetään ja hallinnoidaan yhteisön perusteiden mukaisesti; samasta syystä on aiheellista edellyttää, että ilman tilan siirtoa tehtävään palkkio-oikeuksien siirtoon sovelletaan sääntöjä, joiden mukaan osa siirretyistä oikeuksista pidätetään ilman korvausta ja siirretään kansalliseen varantoon,

---

3 EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 614/97, 8.4.1997, EYVL L 94, 9.4.1997, s. 4.

(12) jäsenvaltioiden olisi saatava luoda yhteys herkkien vyöhykkeiden tai paikallisalueiden ja emolehmätuotannon välille tämän tuotannon säilyttämiseksi erityisesti alueilla, joilla ei ole muita vaihtoehtoja,

(13) naudanlihatuotannon voimaperäistämissuuntaus huomioon ottaen karjantalouden palkkioita olisi rajoitettava ottaen huomioon kunkin maatilan rehuntuotantomahdollisuudet suhteessa tilalla pidettyjen eläinten lukumääriin ja lajeihin; liian voimaperäisen tuotannon välttämiseksi näiden palkkioiden myöntämisen edellytyksenä olisi oltava tilalla pidettävien eläinten enimmäistiheyden noudattaminen; pientuottajien tilanne olisi kuitenkin otettava huomioon,

(14) tuotannon laajaperäistämiseen tähtääviä aloitteita olisi tuettava ja niiden tehokkuutta olisi parannettava ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi myöntämällä lisätukea tuottajille, jotka noudattavat tiukkoja ja todellisia eläintiheyden vaatimuksia; tuen yleisen tason suurten muutosten välttämiseksi ja menojen järkevän valvonnan turvaamiseksi olisi säädettävä lisätuen tarkistamisesta tarvittaessa,

(15) naudanliha-alan markkinatuen vähenemisen vuoksi myös maidontuottajien olisi saatava tulotukea lypsylehmäpalkkion muodossa; tätä tukea olisi myönnettävä kyseisten tuottajien tuottajakohtaisen viitemäärän sekä sen jäsenvaltion, jossa kyseiset tilat sijaitsevat, maidon kansallisen keskituotoksen perusteella; yksinkertaisuuden vuoksi lypsylehmäpalkkioita olisi hallinnoitava ja myönnettävä yhdessä maidon ja maitotuotteiden markkinajärjestelyn mukaisesti lypsylehmistä maksettavan vastaavan tulotuen kanssa; tämän tuen osalta otetaan huomioon maidon keskimääräinen tuotos yhteisössä; tätä varten olisi lypsylehmäpalkkion jäsenvaltiokohtaisia määriä laskettaessa otettava huomioon yhteisön ja kyseisen jäsenvaltion keskimääräisen maitotuotoksen ero,

(16) naudanlihantuotannon edellytykset ja tuottajien tulotaso vaihtelevat huomattavasti yhteisön eri tuotantoalueilla; kaikkien tuottajien samanlaiseen tukeen perustuva yhteisön laajuinen järjestelmä olisi liian jäykkä, jotta sillä pystyttäisiin vastaamaan riittävällä tavalla rakenteellisiin ja luonnonolosuhteista johtuviin eroihin sekä näistä aiheutuviin erilaisiin tarpeisiin; sen vuoksi on aiheellista säätää joustavasta kehyksestä yhteisön lisätuelle, jonka jäsenvaltion määrittelevät ja myöntävät vahvistettujen yleisten määrien rajoissa ja tiettyjen yhteisten perusteiden mukaisesti; jäsenvaltioiden yleiset määrät olisi jaettava sen mukaan, mikä on niiden osuus yhteisön naudanlihantuotannosta; yhteisten perusteiden tarkoituksena on muun muassa estää lisätukia aiheuttamasta syrjiviä vaikutuksia ja mahdollistaa yhteisön asiaa koskevien monenvälisten sitoumusten täydellinen huomioon ottaminen; on erityisen tärkeää varmistaa, että jäsenvaltiot käyttävät harkintavaltaansa yksinomaan puolueettomin perustein, ottavat täysin huomioon yhdenvertaisen kohtelun periaate sekä välttävät markkinoiden ja kilpailun vääristymiä; on aiheellista säätää muodoista, joissa lisätukea voi myöntää; näiden tukimuotojen olisi oltava tiettyjä nautaeläinten luokkia koskevia eläinkohtaisia tukia sekä pinta-alatukia,

(17) eläinkohtaisten lisätukien osalta tarvitaan tiettyjä määrällisiä rajoituksia, joilla varmistetaan tarpeellinen tuotannon valvonta; on myös tarpeen rajoittaa yhdestä eläimestä ja tarvittaessa yhden vuoden osalta myönnettävän tuen kokonaismäärää; lisäksi jäsenvaltioiden olisi valvottava eläintiheyden vaatimuksen noudattamista,

(18) pinta-alaperusteista tukea olisi myönnettävä ainoastaan monivuotisista laitumista, joihin ei sovelleta muita yhteisön markkinatukitoimenpiteitä; pinta-alatukia olisi sovellettava monivuotisten laitumien alueellisten perusalojen rajoissa, jotka jäsenvaltioiden olisi vahvistettava pitkän aikavälin viitetietojen perusteella; hehtaaria kohti myönnettävän pinta-alatuen enimmäismäärän, mukaan lukien maidon ja maitotuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn mukaiset pinta-alaperusteiset lisätuet, olisi oltava verrattavissa tiettyjen peltokasvien viljelijöitä koskevan tukijärjestelmän mukaiseen keskimääräiseen hehtaaritukeen,

(19) suorien tukien edellytyksenä olisi oltava, että kyseisten eläinten pitäjät noudattavat nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevia yhteisön sääntöjä; toivotun taloudellisen vaikutuksen saavuttamiseksi suorat tuet olisi myönnettävä tiettyjen määräaikojen kuluessa,

(20) yhteisön lainsäädännössä kielletään tiettyjen aineiden käyttö naudanlihantuotannossa; olisi sovellettava asianmukaisia seuraamuksia, jos näitä säännöksiä ei noudateta,

(21) tässä asetuksessa säädettyjen hinta- ja tulotukijärjestelyjen mukaan interventioelinten tekemien ostojen muodossa toteutuva julkinen interventio ei ole enää välttämätöntä markkinoiden tasapainottamiseksi; sen sijaan siitä aiheutuisi huomattavia menoja; tämän vuoksi interventiosta olisi luovuttava asteittain; olisi kuitenkin säädettävä yksityisen varastoinnin tuesta, jolla edistetään markkinahintojen asettumista lähelle perushintaa, mikä edustaa markkinatuen toivottua tasoa; tässä tarkoituksessa komission olisi voitava päättää yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä, jos markkinahinta putoaa alle 103 prosenttiin perushinnasta; olisi säädettävä yksityisen varastoinnin tukijärjestelmän täytäntöön panemisesta yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikosta 28 päivänä huhtikuuta 1981 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1208/81[4] vahvistetun luokitteluasteikon perusteella,

(22) naudanliha-alan yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen yhteisössä edellyttää yhtenäisen kauppajärjestelmän toteuttamista yhteisön ulkorajoilla; kauppajärjestelmän, johon kuuluu sisämarkkinatoimenpiteiden lisäksi tuontitulleja ja vientitukia, pitäisi periaatteessa tasapainottaa yhteisön markkinat; kauppajärjestelmän olisi perustuttava Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyihin sitoumuksiin,

(23) kolmansien maiden kanssa käytävän naudanlihan kaupan määrien seuraamiseksi olisi säädettävä tiettyjä tuotteita koskevien tuonti- ja vientitodistusten järjestelmästä; järjestelmään olisi sisällyttävä vakuus, jolla taataan sellaisten toimien toteutuminen, joille kyseisiä todistuksia on myönnetty,

(24) tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista yhteisön markkinoille aiheutuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonnilta olisi edellytettävä lisätuontitullia, jos tietyt edellytykset täyttyvät,

(25) on aiheellista antaa tietyin edellytyksin komissiolle valta avata ja hallinnoida perustamissopimuksen tai muiden neuvoston antamien säädösten mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvia tariffikiintiöitä,

(26) yhteisön osallistuminen naudanlihan kansainväliseen kauppaan voidaan varmistaa mahdollisuudella myöntää yhteisön hintojen ja maailmanmarkkinahintojen väliseen erotukseen perustuvaa ja Maailman kauppajärjestön maataloussopimuksen[5] mukaista tukea viennille kolmansiin maihin; näihin tukiin olisi sovellettava määrällisiä ja arvoon perustuvia rajoituksia,

(27) vientitukia vahvistettaessa olisi varmistettava arvoon perustuvien rajoitusten noudattaminen seuraamalla Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastoon liittyvien sääntöjen mukaisten tukien maksamista; seurantaa voi helpottaa tukien pakollisella ennakkovahvistuksella; eriytetyn tuen osalta olisi kuitenkin sallittava vahvistetun määräpaikan muuttaminen maantieteellisellä alueella, jolla sovelletaan yhtenäistä tuen määrää; jos määräpaikkaa muutetaan, olisi maksettava todelliseen määräpaikkaan sovellettavaa tukea siten, että enimmäismäärä on ennalta vahvistettuun määräpaikkaan sovellettavan tuen määrä,

---

4 EYVL L 123, 7.5.1981, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1026/91 (EYVL L 106, 26.4.1991, s. 2).

5 EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

(28) määrällisten rajoitusten noudattamisen varmistaminen edellyttää luotettavan ja tehokkaan seurantajärjestelmän käyttöön ottoa; tätä varten vientitukien myöntämisen edellytyksenä olisi oltava vientitodistus; tukia olisi myönnettävä käytettävissä olevien rajoitusten mukaisesti kunkin kyseisen tuotteen erityistilanteen mukaan; tästä säännöstä ei saisi poiketa muutoin kuin elintarvikeaputoimien yhteydessä, jotka vapautetaan rajoituksista; Maailman kauppajärjestön maataloussopimuksessa tarkoitettuina markkinointivuosina vientituen turvin vietyjen määrien seurannan olisi perustuttava kunakin markkinointivuonna annettuihin vientitodistuksiin,

(29) edellä esitetyn järjestelmän täydentämiseksi siinä määrin kuin on tarpeen sen moitteettoman toiminnan kannalta, olisi säädettävä mahdollisuudesta säädellä sisäistä jalostusmenettelyä tai markkinatilanteen vaatiessa kieltää sen käyttö,

(30) tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla; sisämarkkinoiden ja tullien muodostama mekanismi voi poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi; tällaisissa tapauksissa yhteisön olisi voitava toteuttaa viipymättä kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa mahdollisesti aiheutuvia häiriöitä vastaan; näiden toimenpiteiden olisi oltava asiaa koskevista WTO-sopimuksista johtuvien sitoumusten mukaisia,

(31) tässä asetuksessa säädettyjen välineiden asianmukaisen soveltamisen turvaamiseksi komission olisi saatava kaikki tiedot hintojen kehityksestä naudanlihan yhteismarkkinoilla; sen vuoksi olisi säädettävä täysikasvuisten nautaeläinten ja niiden lihan hintojen toteamista koskevasta järjestelmästä,

(32) on aiheellista säätää toteutettavista toimenpiteistä, jos hintojen huomattava nousu tai lasku häiritsee tai uhkaa häiritä yhteisön markkinoita,

(33) eläintautien leviämistä ehkäisevien toimenpiteiden soveltamisesta aiheutuvat vapaan liikkuvuuden rajoitukset voivat aiheuttaa hankaluuksia yhden tai useamman jäsenvaltion markkinoille; olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa poikkeuksellisia markkinoiden tukitoimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi,

(34) tiettyjen tukien myöntäminen voisi vaarantaa yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen; tämän vuoksi naudanliha-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi voitava soveltaa niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen,

(35) naudanliha-alan yhteismarkkinoiden kehittyessä jäsenvaltioiden ja komission on tarpeen toimittaa toisilleen tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot,

(36) ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,

(37) yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvoitteista aiheutuvia menoja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta .....päivänä .....kuuta ..... annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o ...../..[6] mukaisesti,

(38) naudanliha-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet,

---

6 EYVL L .....

(39) neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 805/68[7] säädettyä yhteistä markkinajärjestelyä on muutettu monta kertaa; näitä tekstejä on hankala käyttää niiden monilukuisuuden ja vaikeaselkoisuuden sekä sen takia, että ne ovat Euroopan yhteisöjen virallisen lehden eri numeroina; sen vuoksi ne eivät täytä lainsäädännöltä edellytettävää selkeysvaatimusta; tämän vuoksi nämä tekstit olisi kodifioitava uuteen asetukseen ja kumottava edellä mainittu asetus (ETY) N:o 805/68; naudanliha-alan markkinahintojen toteamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1892/87[8], jonka oikeusperusta asetus (ETY) N:o 805/68 oli, korvataan tässä asetuksessa annettavalla uudella säännöksellä, ja se olisi sen vuoksi kumottava, ja

(40) siirryttäessä asetuksen (ETY) N:o 805/68 järjestelyistä tässä asetuksessa vahvistettuihin järjestelyihin voi ilmetä vaikeuksia, joita ei käsitellä tässä asetuksessa; tällaisen mahdollisuuden vuoksi olisi säädettävä, että komissio hyväksyy tarvittavat siirtymätoimenpiteet; komissiolla olisi myös oltava valtuudet ratkaista erityisiä käytännön ongelmia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Naudanlihan yhteinen markkinajärjestely kattaa sisämarkkinat ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan ja se koskee seuraavia tuotteita:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
(a)	0102 90 05 -	Elävät, kotieläiminä pidettävät nautaeläimet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
	0102 90 79	
	0201	Naudanliha, tuore tai jäähdytetty
	0202	Naudanliha, jäädytetty
	0206 10 95	Pallealiha ja kuveliha, tuore tai jäähdytetty
	0206 29 91	Pallealiha ja kuveliha, jäädytetty
	0210 20	Naudanliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 90 41	Pallealiha ja kuveliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 90 90	Lihasta ja muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe
	1602 50 10	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu naudanlihasta tai nautaa olevista muista eläimenosista, kypsentämättömät; kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
	1602 90 61	Muut valmisteet ja säilykkeet, joissa on naudanlihaa tai nautaa olevia muita eläimenosia, kypsentämättömät; kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
(b)	0102 10	Elävät nautaeläimet, puhdasrotuiset siitoseläimet
	0206 10 91	Muut nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha ja kuveliha, tuoreet ja jäähdytetyt

---

7 EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2634/97 (EYVL L 356, 31.12.1997, s. 13).

8 EYVL L 182, 3.7.1987, s. 29.

0206 10 99	muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
0206 21 00	Muut nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha ja kuveliha, jäädytetyt
0206 22 90	muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
0206 29 99	
0210 90 49	Muut suolatut, suolavedessä olevat, kuivatut tai savustetut nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha
ex 1502 00 90	Nautaeläinten rasva, raaka tai sulatettu, myös puristettu tai liuottimilla uutettu
1602 50 31 -	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu naudanlihasta tai nautaa olevista muista eläimenosista, muu kuin
1602 50 80	kypsentämätön liha tai kypsentämättömät muut eläimenosat ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
1602 90 69	Muut kuin kypsentämättömät muut valmisteet tai säilykkeet, jotka on valmistettu naudanlihasta tai nautaa olevista muista eläimenosista, ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

(a) 'nautaeläimillä' yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeisiin 0102 90 05 - 0102 90 79 kuuluvia kotieläiminä pidettäviä nautoja, muita kuin puhdasrotuisia siitoseläimiä;

(b) 'täysikasvuisilla nautaeläimillä' nautaeläimiä, joiden elopaino on yli 300 kilogrammaa.

I LUKU

Sisämarkkinat

2 artikla

Ammatillisten järjestöjen ja ammattialojen yhteisten järjestöjen tekemien tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin helpottavien aloitteiden rohkaisemiseksi voidaan toteuttaa seuraavat 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita koskevat yhteisön toimenpiteet:

(a) toimenpiteet, joilla pyritään karjanjalostuksen kehittämiseen;

(b) toimenpiteet, joilla pyritään edistämään tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen järjestäytymistä;

(c) toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan laatua;

(d) toimenpiteet, joilla pyritään käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella mahdollistamaan lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen,

(e) toimenpiteet, joilla pyritään helpottamaan markkinahintojen kehityksen seurantaa.

Neuvosto antaa näitä toimenpiteitä koskevat yleiset säännöt perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

1 osasto - suorat tuet

3 artikla

Tässä osastossa tarkoitetaan:

(a) 'tuottajalla' yksittäistä maatalousyrittäjää, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmittymää, jonka yritys sijaitsee yhteisön alueella ja joka kasvattaa nautaeläimiä, riippumatta siitä, mikä on ryhmittymän tai sen jäsenten oikeudellinen asema kansallisessa lainsäädännössä;

(b) 'tilalla' kaikkia tuottajan johtamia tuotantoyksiköitä, jotka sijaitsevat yhden jäsenvaltion alueella;

(c) 'alueella' asianomaisen jäsenvaltion valinnan mukaan joko jäsenvaltiota tai sen osaa;

(d) 'sonnilla' kuohitsematonta urospuolista nautaeläintä;

(e) 'härällä' kuohittua urospuolista nautaeläintä;

(f) 'emolehmällä' lihakarjarotuun kuuluvaa lehmää tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä saatua lehmää, joka kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa,

(g) 'hieholla' yli kahdeksan kuukauden ikäistä poikimatonta naaraspuolista nautaeläintä, joka kuuluu lihakarjarotuun tai on syntynyt tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä ja joka kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa;

(h) 'monivuotisella laitumella' viljelykiertoon kuulumatonta maata, jota käytetään monivuotiseen (vähintään viisi vuotta) nurmituotantoon (viljelty tai luontainen).

1 jakso- palkkiot

1 alajakso - erityispalkkio

4 artikla

1. Tuottaja, joka pitää tilallaan urospuolisia nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada erityispalkkiota. Tätä palkkiota myönnetään alueellisten enimmäismäärien rajoissa enintään 90:stä kuhunkin 2 artiklassa tarkoitettuun ikäryhmään kuuluvasta eläimestä kalenterivuotta ja tilaa kohden.

2. Erityispalkkio voidaan myöntää enintään:

   (a) yhden kerran kunkin yli 10 kuukauden ikäisen sonnin elinaikana; tai

   (b) kaksi kertaa kunkin härän elinaikana:

   - ensimmäisen kerran, kun eläin on 10 kuukauden ikäinen,

   - toisen kerran sen jälkeen, kun eläin on tullut 22 kuukauden ikään.

3. Erityispalkkion saamiseksi:

   (a) tuottajan on erikseen määriteltävän ajan täytynyt pitää lihotuksessa kutakin hakemuksen kohteena olevaa eläintä.

   (b) jokaisella eläimellä on oltava teurastukseen asti neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97[9] 6 artiklassa tarkoitettu passi, joka sisältää kaikki asianomaiset tiedot eläimen palkkiotilanteesta, tai jos passia ei ole, vastaava hallinnollinen asiakirja.

4. Jos hakemuksen kohteena olevien, erityispalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien, yli 10 kuukauden ikäisten sonnien ja 10 - 22 kuukauden ikäisten härkien kokonaismäärä jollakin alueella ylittää liitteessä I tarkoitetun alueellisen enimmäismäärän, kaikkien 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti palkkiokelpoisten eläinten määrää tuottajaa kohden vähennetään kyseisenä kalenterivuonna suhteessa ylityksen määrään.

   Tässä artiklassa 'alueellisella enimmäismäärällä' tarkoitetaan erityispalkkioon oikeutettujen eläinten lukumäärää yhdellä alueella yhden kalenterivuoden aikana.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää erityispalkkion myöntämisestä teurastuksen yhteydessä. Tässä tapauksessa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ikävaatimus korvataan kuohitsemattomien urospuolisten nautaeläinten osalta 200 kilogramman vähimmäispainolla.

   Palkkio on maksettava tai siirrettävä tuottajille.

   Yhdistyneellä kuningaskunnalla on oikeus soveltaa erityispalkkion myöntämiseen Pohjois-Irlannissa erilaista järjestelmää kuin muilla alueillaan.

6. Palkkion määrä on:

   (a) palkkiokelpoista sonnia kohti:

   - 165 ecua kalenterivuonna 2000,

   - 195 ecua kalenterivuonna 2001,

   - 220 ecua kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

   (b) palkkiokelpoista härkää ja ikäryhmää kohti:

   - 130 ecua kalenterivuonna 2000,

   - 150 ecua kalenterivuonna 2001,

   - 170 ecua kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

7. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

---

9 EYVL L 117, 7.5.1997, s. 1.

2 alajakso - kausiporrastuspalkkio

5 artikla

1. Jos jossakin jäsenvaltiossa härkiä:

   (a) teurastetaan tiettynä vuonna yli 60 prosenttia urospuolisten nautaeläinten vuotuisista teurastuksista, ja

   (b) teurastetaan 1 päivästä syyskuuta 30 päivään marraskuuta yli 35 prosenttia vuosittain teurastettujen kuohittujen urospuolisten nautaeläinten kokonaismäärästä,

   tuottajat voivat hakemuksesta saada erityispalkkion lisäpalkkiota (kausiporrastuspalkkiota). Jos molemmat edellä mainitut kynnykset kuitenkin saavutetaan joko Irlannissa tai Pohjois-Irlannissa, palkkiota sovelletaan sekä Irlantiin että Pohjois-Irlantiin.

   Tätä artiklaa sovellettaessa Yhdistyneen kuningaskunnan Pohjois-Irlantia pidetään erillisenä kokonaisuutena.

2. Palkkion määräksi vahvistetaan:

   - ecua vuoden 15 ensimmäisen viikon aikana teurastettua eläintä kohden

   - ecua vuoden 16 ja 17 viikolla teurastettua eläintä kohden

   - ecua vuoden 18 - 21 viikolla teurastettua eläintä kohden, ja

   - ecua vuoden 22 ja 23 viikolla teurastettua eläintä kohden.

3. Jos 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua määrää ei saavuteta, jäsenvaltiot joiden tuottajat ovat aiemmin saaneet kausiporrastuspalkkiota, voivat päättää myöntää tämän palkkion 60 prosentin suuruisena 2 kohdassa vahvistetuista määristä.

   Tässä tapauksessa asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimenpide ei aiheuta taloudellisia muutoksia kyseisen varainhoitovuoden osalta vähentämällä vastaavasti:

   - kyseisessä jäsenvaltiossa härkiä koskevaa erityispalkkiota toisen ikäryhmän osalta, tai

   - 2 jakson mukaisesti maksettua lisätukea,

   ja ilmoitettava komissiolle vähennyksestä.

   Tämän toimenpiteen soveltamiseksi Irlantia ja Pohjois-Irlantia pidetään 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua määrää laskettaessa ja siitä seuraavaa palkkio-oikeutta määritettäessä yhtenä alueena.

4. Sen määrittelemiseksi, onko tässä artiklassa tarkoitetut prosenttimäärät ylitetty, otetaan huomioon teurastukset, jotka on tehty kaksi vuotta ennen palkkiokelpoisen eläimen teurastusvuotta.

5. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 alajakso - emolehmäpalkkio

6 artikla

1. Tuottaja, joka pitää tilallaan emolehmiä, voi hakemuksesta saada palkkiota emolehmäkarjan pitämisestä (emolehmäpalkkiota). Palkkio myönnetään tuottajakohtaisten enimmäismäärien rajoissa kalenterivuotta ja tilaa kohden.

2. Emolehmäpalkkio myönnetään tuottajalle, joka:

   (a) ei toimita tilaltaan maitoa tai maitotuotteita hakemuksen jättöpäivää seuraavien kahdentoista kuukauden aikana,

   Maidon tai maitotuotteiden luovuttaminen tilalta suoraan kuluttajalle ei kuitenkaan estä palkkion myöntämistä,

   (b) joka toimittaa maitoa tai maitotuotteita, ja jonka asetuksen (ETY) N:o 3950/92 4 artiklassa tarkoitettu tuottajakohtainen viitemäärä on enintään 120 000 kilogrammaa,

   jos tämä pitää emolehmiä vähintään 80 prosenttia ja hiehoja enintään 20 prosenttia palkkiohakemuksessa olevasta määrästä yhtäjaksoisesti vähintään hakemuksen jättöpäivää seuraavien kuuden kuukauden ajan.

   Se, ovatko lehmät emolehmäkarjaa vai lypsykarjaa, todetaan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisten palkkiokelpoisten eläinten määrän laskemiseksi erityisesti edunsaajan tuottajakohtaisesta viitemäärästä, joka määritellään neuvoston asetuksen (EY) N:o .....[10] (maito) 15 artiklan 3 kohdassa, sekä jäsenvaltion, jossa tila sijaitsee, keskimääräisestä maitotuotoksesta.

3. Tuottajakohtaista palkkio-oikeutta rajoitetaan 7 artiklassa määritellyillä tuottajakohtaisilla enimmäismäärillä.

4. Palkkion määrä palkkiokelpoista eläintä kohden on:

   - 155 ecua kalenterivuonna 2000,

   - 170 ecua kalenterivuonna 2001,

   - 180 ecua kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

5. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 3 artiklassa tarkoitetusta emolehmän määrittelystä 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

---

[10] EYVL L .....

7 artikla

1. Tammikuun 1 päivänä 2000 tuottajakohtaisten enimmäismäärien on oltava samansuuruiset kuin tuottajalla yhteisön sääntöjen mukaisesti 31 päivänä joulukuuta 1999 olevien emolehmäpalkkio-oikeuksien (palkkio-oikeudet) lukumäärä; enimmäismääriä tarkistetaan tarvittaessa 3 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen liitteessä II vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä, ja että 9 artiklassa tarkoitetut kansalliset varannot perustetaan.

3. Jos tämä tarkistus edellyttää tuottajakohtaisten kiintiöiden alennusta, se on tehtävä ilman korvauksia ja tarkistuksesta on päätettävä puolueettomin perustein, joissa otetaan huomioon erityisesti:

   - missä määrin tuottajat ovat käyttäneet tuottajakohtaisia enimmäismääriään jäsenvaltioiden valinnan mukaan vuotta 2000 edeltävien kolmen viitevuoden,

   - investointi- tai laajaperäistämisohjelman täytäntöönpano naudanliha-alalla,

   - erityiset luonnonolot tai seuraamukset, joiden vuoksi palkkiota ei ole maksettu tai sitä on alennettu vähintään yhden viitevuoden aikana,

   - muut poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi vähintään yhden viitevuoden aikana maksetut tuet eivät vastaa edellisten vuosien todellista tilannetta.

4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toteutetun toimenpiteen perusteella pidätetyt palkkio-oikeudet on peruutettava.

5. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

1. Jos tuottaja myy tilansa tai siirtää sen toisen haltuun muulla tavoin, hän voi siirtää kaikki oikeutensa emolehmäpalkkioon henkilölle, joka ottaa haltuunsa hänen tilansa. Hän voi myös siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain toiselle tuottajalle siirtämättä tilaansa.

   Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan siirtoa, osa siirretyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, palautetaan ilman korvausta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka alueella tila sijaitsee, jaettavaksi ilmaiseksi.

2. Jäsenvaltioiden:

   (a) on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen ehkäisemiseksi, että palkkio-oikeuksia siirrettäisiin pois herkiltä vyöhykkeiltä tai alueilta, joilla naudanlihantuotannon merkitys paikalliselle talouselämälle on erityisen suuri;

   (b) on mahdollista säätää, että oikeudet voi siirtää ilman tilan siirtoa suoraan tuottajalta toiselle tai kansallisen varannon kautta.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia ennen erikseen vahvistettavaa päivämäärää sellaisen palkkio-oikeuksien osan väliaikaisen siirtämisen, jota oikeuksia hallussaan pitävä tuottaja ei aio käyttää.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Nämä yksityiskohtaiset säännöt voivat koskea erityisesti:

- säännöksiä, joiden mukaan jäsenvaltiot voivat ratkaista niiden tuottajien oikeuksien siirtoon liittyvät ongelmat, jotka eivät omista tilaansa kuuluvia maita, ja

- erityisiä sääntöjä, jotka liittyvät osittaisen siirron kohteena olevien oikeuksien vähimmäismäärään.

9 artikla

1. Jokaisen jäsenvaltion on ylläpidettävä kansallista varantoa emolehmäoikeuksia varten.

2. Kansalliseen varantoon liitetään 8 artiklan 1 kohdan tai muiden yhteisön säännösten mukaisesti palautetut oikeudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia varantojaan niiden rajoissa palkkio-oikeuksien myöntämiseen erityisesti uusille tai nuorille viljelijöille tai muille ensisijaisessa asemassa oleville tuottajille.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja erityisesti seuraavilta osin:

   - toimenpiteet, joita sovelletaan, jos jossakin jäsenvaltiossa ei käytetä kansallista varantoa,

   - käyttämättömiä, kansalliseen varantoon palautettuja palkkio-oikeuksia koskevat toimenpiteet.

4 alajakso - eläintiheys

10 artikla

1. Niiden eläinten kokonaismäärä, joista erityispalkkio ja emolehmäpalkkio myönnetään, rajoitetaan soveltamalla kullakin tilalla eläintiheyttä, joka on 2 nautayksikköä hehtaaria ja kalenterivuotta kohden. Eläintiheys ilmaistaan nautayksikköinä (NY) suhteessa kyseisellä tilalla pidettävien eläinten ruokintaan käytettävään rehualaan. Eläintiheyden vaatimusta ei kuitenkaan sovelleta tuottajaan, jonka tilalla pidettävien ja eläintiheyden määrittämisessä huomioon otettavien eläinten määrä on enintään 15 NY.

2. Tilan eläintiheyden määrittämisessä on otettava huomioon:

   (a) urospuoliset nautaeläimet, emolehmät ja hiehot sekä lampaat ja/tai vuohet, joiden osalta palkkiohakemukset on jätetty, sekä lypsylehmät, jotka ovat tarpeen tuottajalle määrättyä viitemäärää vastaavan maitotuotoksen tuottamiseksi. Näin saatu eläinmäärä muunnetaan nautayksiköiksi käyttäen liitteessä III olevaa muuntotaulukkoa.

   (b) rehuala, jolla tarkoitetaan alaa, joka on koko kalenterivuoden nautakarjan-, lampaiden- ja/tai vuohienkasvatuksen käytössä. Rehualaan ei saa kuulua:

      - rakennuksia, metsiä, lammikoita, teitä

      - yhteisön tukijärjestelmään kuuluvaan muuhun tuotantoon tai monivuotisten pelto- tai puutarhakasvien tuotantoon käytettäviä viljelyaloja, lukuun ottamatta monivuotisia laitumia, joille tukea myönnetään tämän asetuksen 15 artiklan ja asetuksen (EY) N:o ..... [maito] 18 artiklan mukaisesti

      - aloja, jotka täyttävät tiettyjen peltokasvien viljelijöille säädetyn tukijärjestelmän edellytykset, ja joita käytetään kuivattujen rehujen tukijärjestelmän mukaisesti tai joihin sovelletaan viljelykäytöstä poistamista koskevaa kansallista tai yhteisön järjestelmää.

Rehualaan kuuluvat yhteisesti viljellyt alat ja sekaviljelyalat.

3. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä säännöt koskevat erityisesti:

   - yhteisesti viljellyt alat ja sekaviljelyalat,

   - eläintiheyden väärän soveltamisen ehkäiseminen.

5 alajakso - laajaperäistämispalkkio

11 artikla

1. Tuottajat, jotka saavat erityispalkkiota ja/tai emolehmäpalkkiota, voivat saada palkkiolisän, jonka suuruus on 100 ecua myönnettyä palkkiota kohden, jos kyseisenä kalenterivuonna:

   - tilan eläintiheys on pienempi kuin 1,4 NY hehtaaria kohden,

   - eläimet laiduntavat kasvukaudella ulkona.

2. Tässä artiklassa:

   - otetaan 10 artiklan 2 kohdan a alakohdasta poiketen tilan eläintiheyden määrittelyssä huomioon tilalla kyseisenä kalenterivuonna olevat urospuoliset nautaeläimet, emolehmät, lypsylehmät ja hiehot sekä lampaat ja/tai vuohet, joista palkkiohakemuksia on jätetty. Eläinten lukumäärä muutetaan nautayksiköiksi liitteessä II olevan muuntotaulukon avulla,

   - pidetään 10 artiklan 2 kohdan b alakohdasta poiketen 'rehualana' ainoastaan koko kalenterivuoden aikana tilalla nautaeläinten ja lampaiden ja/tai vuohien kasvatukseen käytössä olevia lyhytaikaisia ja monivuotisia laitumia.

3. Asetuksen 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio:

   - antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta,

   - tarkistaa tarvittaessa 1 kohdassa vahvistetun määrän ottaen erityisesti huomioon lisäpalkkiokelpoisten eläinten määrän edellisenä kalenterivuonna.

6 alajakso - lypsylehmäpalkkio

12 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o .....[maito] 15 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun lypsylehmäpalkkioyksikköön lisätään liitteessä IV vahvistetut palkkioyksikkökohtaiset lisämäärät.

2. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 Jakso - lisätuet

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on maksettava alueensa tuottajille lisätukea liitteessä V vahvistettujen yleisten määrien rajoissa vuosittain. Tämä tuki on myönnettävä puolueettomin perustein, joihin on sisällyttävä erityisesti asian kannalta merkitykselliset tuotantorakenteet ja -edellytykset, sekä siten, että varmistetaan tuottajien tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristymät. Lisätukea ei saa liittää markkinahintojen vaihteluun.

2. Lisätuki voi olla eläinkohtaista (14 artikla) tai pinta-alaperusteista tukea (15 artikla).

14 artikla

1. Eläinkohtaista tukea voidaan myöntää:

   (a) urospuolisista nautaeläimistä,

   (b) emolehmistä,

   (c) lypsylehmistä,

   (d) hiehoista.

2. Eläinkohtaisen tuen myöntämisessä on noudatettava:

   (a) liitteessä VI vahvistettuja erityisedellytyksiä,

   (b) jäsenvaltioiden vahvistamia erityisiä eläintiheyteen liittyviä vaatimuksia.

3. Erityiset eläintiheyteen liittyvät vaatimukset vahvistetaan:

   - 10 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun rehualan perusteella,

   - ottaen huomioon erityisesti kyseisen tuotantotyypin ympäristövaikutukset, kotieläintuotantoon käytetyn maan herkkyys ympäristön kannalta ja toimenpiteet, jotka on toteutettu tarkoituksena vakauttaa tai parantaa maan ympäristöllistä tilannetta.

15 artikla

1. Pinta-alatukea myönnetään hehtaaria kohti sellaisesta monivuotisesta laitumesta:

   (a) joka on tuottajan käytössä kyseisenä kalenterivuonna,

   (b) jota ei käytetä 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen erityisten eläintiheyteen liittyvien vaatimusten noudattamiseksi, ja

   (c) jonka osalta samana vuonna ei haeta tukea tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmän, kuivattujen rehujen tukijärjestelmän tai muiden monivuotisten pelto- tai puutarhakasvien yhteisön tukijärjestelmän perusteella.

2. Monivuotinen laidunala ei saa ylittää asianomaista alueellista perusviljelyalaa alueella, jolla pinta-alatukea voidaan myötää.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä alueelliset perusviljelyalat keskimääräisenä hehtaarimääränä monivuotista laidunta, jota käytettiin nautaeläinten kasvatukseen vuosina 1995, 1996 ja 1997.

3. Asetuksen (EY) N:o ..... [maito] 18 artiklan mukaiset pinta-alatuet mukaan lukien tukea saa yhtä hehtaaria kohden myöntää enintään:

   - 210 ecua kalenterivuonna 2000,

   - 280 ecua kalenterivuonna 2001,

   - 350 ecua kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina vuosina.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2000 yksityiskohtaiset tiedot lisätukien myöntämistä koskevista kansallisista järjestelyistään. Kaikista näiden järjestelyjen muutoksista on ilmoitettava komissiolle viimeistään kuukauden kuluttua niiden hyväksymisestä.

17 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 1 päivää huhtikuuta 2004 yksityiskohtaiset kertomukset tämän jakson täytäntöönpanosta.

Komissio arvioi ennen 1 päivää tammikuuta 2005 tämän jakson täytäntöönpanon ja tutkii yhteisön varojen jakamisen jäsenvaltioiden kesken liitteen V mukaisesti, ottaen erityisesti huomioon jäsenvaltioiden osuuden yhteisön naudanlihan tuotannosta. Komissio tekee tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia neuvostolle.

18 artikla

Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 jakso - yhteiset säännökset

19 artikla

Oikeus tämän osaston mukaisiin suoriin tukiin 15 artiklassa tarkoitettuja pinta-alatukia lukuun ottamatta edellyttää, että eläin tunnistetaan ja rekisteröidään asetuksen (EY) N:o 820/97 mukaisesti.

20 artikla

1. Kausiporrastuspalkkiota lukuun ottamatta tämän osaston mukaiset suorat tuet on maksettava, kun tarkastukset on tehty, mutta aikaisintaan sen kalenterivuoden 16 päivänä lokakuuta, jonka osalta niitä on haettu.

2. Asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia lukuun ottamatta tämän osaston mukaiset suorat tuet on maksettava viimeistään sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta, jonka osalta tukea on haettu.

Kausiporrastuspalkkio on kuitenkin maksettava, kun tarkastukset on tehty, ja viimeistään sen kalenterivuoden 15 päivänä lokakuuta, jonka osalta sitä on haettu.

21 artikla

1. Jos neuvoston direktiivin 96/22/EY[11] perusteella kiellettyjen aineiden jäämiä tai edellä mainitun säädöksen perusteella sallittujen, mutta laittomasti käytettyjen aineiden jäämiä havaitaan neuvoston direktiivin 96/23/EY[12] asiaa koskevien säännösten mukaisesti jonkun tuottajan nautakarjaan kuuluvassa eläimessä tai jos kiellettyä ainetta tai tuotetta tai direktiivin 96/22/EY perusteella sallittua, mutta laittomasti hallussa pidettyä ainetta tai tuotetta löydetään kyseisen tuottajan tilalta missä muodossa tahansa, kyseinen tuottaja ei sinä kalenterivuonna, jona havainto tehtiin, voi saada tämän jakson säännöksissä tarkoitettuja maksuja.

   Rikkomuksen toistuessa ajanjakso, jona tuottaja ei voi saada näitä maksuja, voidaan rikkomuksen törkeysasteen mukaan pidentää viiteen vuoteen laskettuna siitä vuodesta, jonka kuluessa uusintarikkomus todetaan.

2. Jos eläinten omistaja tai haltija yrittää estää tarkastusten toteuttamisen ja jäämien seuraamista varten perustettujen kansallisten ohjelmien soveltamiseksi suoritettavien ja näytteiden ottamisen tai direktiivin 96/23/EY mukaisten tutkimusten ja tarkastusten toteuttamisen, sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia.

3. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 artikla

Edellä 1 ja 2 jaksossa vahvistettuja suorien tukien määriä voidaan perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen muuttaa tuotannon, tuottavuuden ja markkinoiden kehityksen perusteella.

23 artikla

Tässä osastossa säädettyjen suorien tukien myöntämisestä aiheutuvia menoja pidetään asetuksen (ETY) N:o ..... [YMP rahoitus] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina interventiotoimenpiteinä.

---

[11] Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY, ja 88/299/ETY kumoamisesta, EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.

[12] Neuvoston direktiivi 96/23/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta, EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

2 osasto - yksityinen varastointi

24 artikla

1. Heinäkuun 1 päivästä 2002 alkaen on mahdollista päättää tuen myöntämisestä yksityiselle varastoinnille, kun asetuksessa (ETY) N:o 1208/81 säädetyn yhteisön täysikasvuisten nautojen ruhojen luokitteluasteikon mukaan noteerattu yhteisön markkinoiden keskihinta on alle 103 prosenttia perushinnasta ja tulee todennäköisesti pysymään tällä tasolla.

2. Perushinnaksi vahvistetaan 1 950 ecua tonnilta.

3. Yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää asetuksessa (ETY) N:o 1208/81 säädetyn yhteisön nautojen ruhojen luokitteluasteikon mukaisesti luokiteltujen täysikasvuisten urospuolisten nautaeläinten tuoreesta tai jäähdytetystä lihasta, joka varastoidaan ruhoina, puoliruhoina, saman ruhon neljänneksinä, etuneljänneksinä tai takaneljänneksinä.

4. Neuvosto voi perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen:

   - muuttaa perushintaa ottaen huomioon erityisesti tarpeen vahvistaa tämä hinta tasolle, joka edistää markkinahintojen vakauttamista johtamatta kuitenkaan rakenteelliseen ylijäämään yhteisössä

   - muuttaa 3 kohdassa olevaa luetteloa tuotteista, joita yksityisen varastoinnin tuki voi koskea.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan ja yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä päätetään 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

II LUKU

Kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa

25 artikla

1. Kaikkia 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöön tuotaessa on esitettävä tuontitodistus.

   Kaikkia 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöön tuotaessa voidaan vaatia esitettäväksi tuontitodistus, ja 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöstä vietäessä voidaan vaatia esitettäväksi vientitodistus.

   Jäsenvaltioiden on annettava todistus kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä ja tämän vaikuttamatta 28 ja 29 artiklan soveltamiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin.

   Tuonti- ja vientitodistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä. Todistusten antamisen edellytyksenä on vakuus, jolla taataan, että tuotteet tuodaan tai viedään todistuksen voimassaoloaikana; pakottavia syitä lukuun ottamatta vakuus tai osa siitä pidätetään, jos tuonti tai vienti ei toteudu tässä määräajassa tai se toteutuu vain osittain.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta vahvistetaan 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näihin sääntöihin voi sisältyä erityisesti:

   - todistusten voimassaoloaika

   - luettelo tuotteista, joille tuonti- tai vientitodistuksia haetaan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

26 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tulleja.

27 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen tuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhteisön markkinoilla yhden tai useamman vastaavan 26 artiklassa säädetyn tullimaksun alaisen tuotteen tuonnille määrätään lisätuontitulli, jos Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyn maataloussopimuksen 5 artiklassa asetetut ehdot on täytetty, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Yhteisö antaa Maailman kauppajärjestölle tiedoksi kynnyshinnat, joita alhaisemmista hinnoista voidaan määrätä lisätuontitulli.

   Kynnysmäärät, joita suuremmista määristä peritään lisätuontitulli, määritetään niiden kolmen vuoden yhteisöön tapahtuneen tuonnin perusteella, jotka edelsivät vuotta, jolloin 1 kohdassa tarkoitettuja haitallisia vaikutuksia on ilmennyt tai todennäköisesti ilmenee.

3. Lisätuontitullia asetettaessa huomioon otettavat tuontihinnat määritetään kyseisen lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

   Tätä varten cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä täsmennetään erityisesti:

   (a) tuotteet, joihin lisätuontitulleja sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti;

   (b) muut tarvittavat edellytykset sen varmistamiseksi, että 1 kohtaa sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

28 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta neuvoston säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt otetaan käyttöön ja niitä hallinnoidaan 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

   CN-koodeihin 0202 20 30, 0202 30 ja 0206 29 91 kuuluvan jalostettavaksi tarkoitetun jäädytetyn lihan 50 000 tonnin suuruisen tuontikiintiön osalta neuvosto voi komission ehdotuksesta määräenemmistöllä määrätä, että koko kiintiö tai osa siitä kattaa vastaavan määrän laatulihaa muuntokurssilla 4,375.

2. Kiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla yhtä seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelmää:

   - hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (periaate "ensin tullutta palvellaan ensin")

   - jätetyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä ("samanaikaisen tarkastelun" menetelmä)

   - perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä (menetelmä "perinteiset tuojat/uudet toimijat").

Myös muita sopivia menetelmiä voidaan käyttää.

Niissä on vältettävä kaikenlainen toimijoiden välinen syrjintä.

3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino tukeutuen samalla menetelmiin, joita aiemmin käytettiin 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Uruguayn kierroksen neuvotteluissa tehdyistä sopimuksista johtuvia oikeuksia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä on säädettävä vuoden ajalle tarvittaessa sopivasti jaettavista vuosittaisista kiintiöistä ja määriteltävä sovellettava valvontamenetelmä; sääntöihin on myös tarvittaessa sisällyttävä:

   (a) takuut tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkuperästä,

   (b) edellä a alakohdassa mainitut takuut todistavan asiakirjan hyväksyminen ja

   (c) tuontitodistusten antamisedellytykset ja niiden voimassaoloaika.

29 artikla

1. Jotta 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita voisi viedä niiden maailmanmarkkinahinnoilla noteerattujen perusteella ja perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvin rajoituksin, näiden hintanoteerausten ja yhteisössä käytettävien hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.

2. Vientitukeen oikeuttavien määrien jakamiseen on käytettävä menetelmää, joka:

   (a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon yhteisön viennin tehokkuus ja rakenne aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää suurten ja pienten toimijoiden välillä;

   (b) tuottaa toimijoille vähiten hallinnollisia rasitteita, kun hallinnosta aiheutuvat vaatimukset otetaan huomioon;

   (c) estää kaikenlaisen toimijoiden välisen syrjinnän.

3. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä.

   Tuki voi vaihdella määräpaikan mukaan, jos tilanne maailmanmarkkinoilla tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset niin edellyttävät.

   Komissio vahvistaa vientituet 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tuet voidaan vahvistaa:

   (a) säännöllisin väliajoin;

   (b) tämän lisäksi ja rajoitettujen määrien osalta pyytämällä tarjouksia tuotteista, joihin tällainen menettely sopii.

Tarjouksin vahvistettua tukea lukuun ottamatta luettelo tuotteista, joille myönnetään vientitukea, sekä tuen määrä on vahvistettava vähintään kerran kolmessa kuukaudessa. Tuen määrä voi kuitenkin pysyä samana pidempään kuin kolme kuukautta ja tarvittaessa komissio voi tarkistaa sen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

4. Tukia vahvistettaessa on otettava huomioon:

   (a) tilanne ja kehitysnäkymät:

   - naudanliha-alan tuotteiden hintojen ja saatavuuden osalta yhteisön markkinoilla;

   - naudanliha-alan tuotteiden hintojen ja saatavuuden osalta maailmanmarkkinoilla;

   (b) naudanliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, jotka ovat hintojen ja kaupan tasapaino ja luonnollinen kehitys kyseisillä markkinoilla;

   (c) perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajoitukset;

   (d) tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla;

   (e) ehdotetun viennin taloudelliset näkökohdat.

   On myös otettava huomioon erityisesti tarve saada aikaan tasapaino kolmansiin maihin vietävien tuotteiden valmistuksessa käytettävien yhteisön maatalouden perustuotteiden käytön ja näistä maista tulevien, sisäiseen jalostusmenettelyyn hyväksyttyjen tuotteiden käytön välillä.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön hintojen vahvistamisessa on otettava huomioon:

   - hinnat edustavilla yhteisön markkinoilla

   - vientihinnat.

   Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisen kaupan hintojen vahvistamisessa on otettava huomioon:

   - hinnat kolmansien maiden markkinoilla

   - kolmansissa määrämaissa todetut, kolmansista maista tulevan tuonnin edullisimmat tuontihinnat

   - kolmansissa viejämaissa todetut tuottajahinnat ottaen huomioon tarvittaessa kyseisten maiden myöntämät tuet

   - tarjoushinnat vapaasti yhteisön rajalla.

6. Tukea voi saada ainoastaan hakemuksesta ja esittämällä asianmukaisen vientitodistuksen.

7. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa tukea ja eriytetyn tuen osalta tukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan:

   (a) todistuksessa mainittuun määräpaikkaan tai

   (b) tosiasialliseen määräpaikkaan, jos se on eri kuin todistuksessa mainittu määräpaikka. Tässä tapauksessa sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin vientitodistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan sovellettava määrä.

   Tähän kohtaan perustuvan jouston väärinkäytön estämiseksi voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä.

8. Edellä olevasta 6 ja 7 kohdasta voidaan poiketa elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9. Vientituki maksetaan, kun esitetään todistus siitä, että:

   - tuotteet ovat peräisin yhteisöstä

   - tuotteet on viety yhteisöstä ja

   - eriytetyn tuen osalta, että tuotteet ovat saapuneet todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan b alakohdan soveltamista. Tästä säännöstä on mahdollista poiketa 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos säädetään edellytyksistä, jotka tarjoavat vastaavat takuut.

   Elävien eläinten vientiä koskevien tukien maksaminen edellyttää eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen säännösten noudattamista.

10. Jäljempänä 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen myönnetyn poikkeuksen puuttuessa vientitukea ei myönnetä tuotteille, jotka tuodaan yhteisöön kolmansista maista ja viedään edelleen kolmansiin maihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista.

11. Perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten rajoitusten noudattaminen on taattava kyseisiin tuotteisiin sovellettavilla, näissä sopimuksissa määrättyjen viiteajanjaksojen mukaisesti myönnettävillä vientitodistuksilla. Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana tehdyistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viiteajanjakson päättyminen ei saa vaikuttaa vientitodistusten voimassaoloon

12. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, mukaan lukien myöntämättömien tai käyttämättömien, vientiin tarkoitettujen määrien uudelleenjakamista koskevat säännökset, annetaan 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

    Edellä olevan 9 kohdan viimeisen alakohdan osalta soveltamista koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin voi sisältyä myös kolmansiin maihin tapahtuvaa tuontia koskevia edellytyksiä.

30 artikla

1. Siinä määrin kuin se on tarpeen naudanliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta kieltää sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen ja jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne on poikkeuksellisen kiireellinen ja yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan; nämä toimenpiteet annetaan tiedoksi neuvostolle ja jäsenvaltioille, niiden voimassaoloaika on enintään kuusi kuukautta ja niitä sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viikon kuluessa tämän pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavan viikon kuluessa. Neuvosto voi määräenemmistöllä vahvistaa, muuttaa tai kumota komission päätöksen. Jos neuvosto ei ole toiminut kolmen kuukauden kuluessa, komission päätös katsotaan kumotuksi.

31 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tariffiluokitteluun; tämän asetuksen soveltamisesta tuloksena oleva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

   - tullien tai vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantaminen

   - määrällisten rajoitusten tai vaikutuksiltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

32 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa on mahdollista soveltaa aiheellisia toimenpiteitä siihen asti, kunnes tällainen häiriö tai häiriön uhka on poistunut.

   Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavan viikon kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan mukaisista kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvia velvoitteita noudattaen.

III LUKU

Yleiset säännökset

33 artikla

Jäsenvaltioiden on todettava täysikasvuisten nautaeläinten hinnat ja täysikasvuisten nautaeläinten lihan hinnat 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavien sääntöjen mukaisesti.

34 artikla

1. Jos yhteisön markkinoilla todetaan huomattavaa hintojen nousua tai laskua, ja tällainen tilanne näyttää jatkuvan, ja jos tämän vuoksi markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä, voidaan toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä.

2. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

35 artikla

Eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvien vapaan liikkuvuuden rajoitusten huomioon ottamiseksi voidaan kyseisten rajoitusten kohteena olevien markkinoiden tukemiseksi toteuttaa poikkeustoimenpiteitä 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä toimenpiteet voidaan toteuttaa ainoastaan niin laajoina ja niin pitkäksi aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen kyseisten markkinoiden tukemiseksi.

36 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

37 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tiedot. Toimitettavat tiedot vahvistetaan 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näiden tietojen toimittamista ja jakamista koskevat säännöt annetaan samaa menettelyä noudattaen.

38 artikla

Perustetaan naudanlihan hallintokomitea (jäljempänä 'komitea') joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

39 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi sen puheenjohtaja joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan viipymättä. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Tässä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

40 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

41 artikla

Asetusta (EY) N:o ..... [YMP:n rahoitus] ja sen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

42 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

IV LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

43 artikla

1. Interventioelimet saavat huomattavan hinnanalenemisen estämiseksi tai lieventämiseksi ostaa 30 päivään kesäkuuta 2002 asti 2 kohdassa 24 artiklan 1 kohtaan liittyen tarkoitettuja tuotteita tässä artiklassa annettujen säännösten mukaisesti.

2. Jos 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, voidaan päättää, että interventioelimet ostavat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion osassa yhteisöstä peräisin olevaa CN–koodeihin 0201 10 00 ja 0201 20 20 - 0201 20 50 kuuluvaa vähintään yhteen erikseen määritettävään laatuluokkaan, laatuun tai laaturyhmään kuuluvaa tuoretta tai jäähdytettyä lihaa tarjouskilpailuilla, jotka on avattu markkinoiden kohtuullisen tuen varmistamiseksi ottaen huomioon teurastuksen kausivaihtelut.

   Näiden ostojen määrä koko yhteisössä saa olla enintään 350 000 tonnia vuodessa.

   Neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta päättää näiden määrien tarkistamisesta.

3. Kutakin interventiokelpoista laatua tai laaturyhmää koskevat tarjouskilpailut voidaan avata 8 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, kun seuraavat kaksi edellytystä täyttyvät samanaikaisesti kahden peräkkäisen viikon ajan yhdessä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion tietyllä alueella:

   - yhteisön täysikasvuisten nautojen ruhojen luokitteluasteikon mukaan noteerattu yhteisön markkinoiden keskihinta on alle 84 prosenttia interventiohinnasta

   - kyseisen asteikon mukaan noteerattu markkinoiden keskihinta jäsenvaltiossa, jäsenvaltioissa tai jäsenvaltion tietyillä alueilla on alle 80 prosenttia interventiohinnasta.

   Interventiohinnaksi vahvistetaan:

   - 3 475 ecua tonnilta 1 päivästä tammikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000

   - 3 127,5 ecua tonnilta 1 päivästä heinäkuuta 2000 30 päivään kesäkuuta 2001

   - 2 780 ecua tonnilta 1 päivästä heinäkuuta 2001 30 päivään kesäkuuta 2002.

4. Tarjouskilpailujen keskeyttämisestä yhden tai useamman laadun tai laaturyhmän osalta päätetään, jos jompikumpi seuraavista tilanteista syntyy:

   - edellä 3 kohdassa tarkoitetut kaksi edellytystä eivät enää toteudu samanaikaisesti kahden peräkkäisen viikon ajan

   - interventio-ostot eivät enää osoittaudu tarkoituksenmukaisiksi ottaen huomioon 2 kohdassa tarkoitetut perusteet.

5. Interventiotoimenpiteitä voidaan myös toteuttaa, jos kahden peräkkäisen viikon ajan nuorten alle kaksivuotiaiden kuohitsemattomien sonnien tai kuohittujen sonnien yhteisön täysikasvuisten nautojen ruhojen luokitteluasteikon mukaan noteerattu keskihinta yhteisön markkinoilla on alle 78 prosenttia interventiohinnasta, ja jos nuorten alle kaksivuotiaiden kuohitsemattomien sonnien tai kuohittujen sonnien yhteisön täysikasvuisten nautojen ruhojen luokitteluasteikon mukaan noteerattu markkinoiden keskihinta jossakin jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion tietyillä alueilla on alle 60 prosenttia interventiohinnasta; tässä tapauksessa kyseisiä laatuluokkia koskevat ostot suoritetaan jäsenvaltioissa tai jäsenvaltion alueilla, joiden hintataso on tämän rajan alapuolella.

   Näiden ostojen osalta hyväksytään kaikki tarjoukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.

   Tämän kohdan mukaisesti ostettuja määriä ei oteta huomioon sovellettaessa 2 kohdassa tarkoitettuja ostojen enimmäismääriä.

6. Edellä 2 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa ostojärjestelmissä voidaan hyväksyä ainoastaan sellaiset tarjoukset, jotka on tehty enintään jäsenvaltion tai sen alueen markkinoilla noteeratulla keskihinnalla korotettuna puolueettomilla perusteilla määritettävällä lisällä.

7. Jokaisen interventiokelpoisen laadun tai laaturyhmän ostohinta ja interventioon hyväksytty määrä määritetään tarjouskilpailuilla, ja erityisissä olosuhteissa hinnat ja määrät voidaan vahvistaa jäsenvaltiota tai sen aluetta kohden suhteessa markkinoilla noteerattuihin keskihintoihin. Tarjouskilpailun on taattava kaikille asianosaisille yhtäläinen mahdollisuus saada tuotteita. Sopimusehdot, joiden perusteella tarjouskilpailu avataan, määritetään ottaen tarpeellisessa määrin huomioon kaupan rakenteet.

8. Edellä 39 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti:

   - määritetään interventiokelpoisten tuotteiden laatuluokat, laadut ja laaturyhmät

   - päätetään tarjouskilpailujen avaamisesta ja avaamisesta uudelleen sekä niiden keskeyttämisestä 4 kohdan viimeisessä luetelmakohdassa tarkoitetussa tapauksessa

   - vahvistetaan ostohinnat sekä interventioon hyväksytyt määrät

   - määritetään 6 kohdassa tarkoitetun lisän suuruus

   - vahvistetaan menettelyt tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi ja erityisesti säännöt markkinahintojen laskukierteen ehkäisemiseksi

   - annetaan näiden järjestelyjen soveltamiseksi tarvittavat siirtymäsäännökset.

   Komissio päättää:

   - edellä 5 kohdassa tarkoitetun intervention aloittamisesta ja sen keskeyttämisestä, kun yksi tai useampi mainitussa kohdassa säädetty edellytys ei enää täyty

   - ostojen keskeyttämisestä 4 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan perusteella.

44 artikla

1. Interventioelinten tämän asetuksen 43 artiklan ja asetuksen (ETY) N:o 805/68 5 ja 6 artiklan säännösten mukaisesti ostamat tuotteet on myytävä siten, että markkinoille ei aiheudu häiriöitä ja että kaikille ostajille taataan yhdenvertainen kohtelu ja yhtäläinen mahdollisuus saada tuotteita.

2. Neuvosto antaa komission ehdotuksesta määräenemmistöllä yleiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti myyntihinnasta, tuotteiden varastosta ottamisen edellytyksistä ja interventioelinten ostamien tuotteiden mahdollisesta jalostamisesta, annetaan 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

45 artikla

1. Tuen myöntämisestä 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden yksityiselle varastoinnille voi päättää 30 päivään kesäkuuta 2002 asti.

2. Yksityiskohtaiset säännöt yksityisen varastoinnin tuen soveltamisesta annetaan ja yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä päätetään 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

46 artikla

1. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 805/68 ja N:o 1892/87.

2. Viittauksia asetukseen (ETY) N:o 805/68 on pidettävä viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

47 artikla

Komissio vahvistaa 39 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- toimenpiteet, joilla helpotetaan siirtymistä asetuksessa (ETY) N:o 805/68 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa vahvistettuihin järjestelyihin;

- erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Tällaiset toimenpiteet voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poiketa tietyistä tämän asetuksen osista.

48 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000, lukuun ottamatta 16 artiklaa, jota sovelletaan tämän asetuksen voimaantulosta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Erityispalkkio
Asetuksen 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltiokohtaiset enimmäismäärät

Belgia	235 149
Tanska	277 110
Saksa	1 782 700
Kreikka	140 130
Espanja	649 896
Ranska	1 754 732 (1)
Irlanti	1 002 458
Italia	598 746
Luxemburg	18 962
Alankomaat	157 932
Itävalta	423 400
Portugali	166 483 (2)
Suomi	241 553
Ruotsi	226 328
Yhdistynyt kuningaskunta	1 419 811

(1) Sanotun kuitenkaan rajoittamatta neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3763/91[13] annettujen erityisten sääntöjen soveltamista.

(2) Lukuun ottamatta asetuksessa neuvoston (EY) N:o 1017/94[14] säädettyä laajaperäistämisohjelmaa.

---

[13] EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuaa asetuksella (EY) N:o 2598/95 (EYVL L 267, 9.11.1995, s. 1).

[14] EYVL L 112, 3.5.1994, s. 2. Asetus sellaiseaa kuin se on viimeksi muutettuaa asetuksella (EY) N:o 1461/95 (EYVL L 144, 28.6.1995, s. 4).

LIITE II

Emolehmäpalkkio

Asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät, joita sovelletaan 1.1.2000 alkaen.

Belgia	391 034
Tanska	111 044
Saksa	547 690
Kreikka	131 856
Espanja	1 347 486
Ranska (1)	3 739 106
Irlanti	1 020 606
Italia	578 418
Luxemburg	13 978
Alankomaat	61 366
Itävalta	283 010
Portugali (2)	269 765
Suomi	28 332
Ruotsi	132 510
Yhdistynyt kuningaskunta	1 629 268

(1) Lukuun ottamatta asetuksen (ETY) N:o 3763/91 5 artiklan 3 kohdassa säädettyä erityistä enimmäismäärää.

(2) Lukuun ottamatta asetuksen (ETY) N:o 1017/94 2 artiklassa säädettyä erityistä varantoa.

LIITE III

Asetuksen 10 artiklassa tarkoitettu nautayksikköjen muuntotaulukko.

Yli 24 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet ja hiehot sekä emolehmät ja lypsylehmät	1,0 NY
Vähintään 6 ja enintään 24 kuukauden ikäiset hiehot ja urospuoliset nautaeläimet	0,6 NY
Lampaat	0,15 NY
Vuohet	0,15 NY

LIITE IV

Lypsylehmäpalkkio

Asetuksen 12 artiklassa tarkoitetut lisämäärät (ecuina)

	2000	2001	2002 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	12.9	24.8	37.7
Tanska	9.8	18.9	28.7
Saksa	11.9	22.7	34.6
Kreikka	15.4	29.5	45.4
Espanja	14.4	27.5	41.9
Ranska	12.1	23.1	35.2
Irlanti	15.4	29.5	44.9
Italia	13.4	25.7	39.2
Luxemburg	11.0	21.0	31.9
Alankomaat	10.0	19.1	29.0
Itävalta	13.5	26.0	39.5
Portugali	14.3	27.4	41.7
Suomi	10.4	20.0	30.5
Ruotsi	9.5	18.1	27.6
Yhdistynyt kuningaskunta	11.2	21.5	32.3

LIITE V

Lisätuet

Asetuksen 13 artiklassa tarkoitetut yleiset määrät (miljoonaa ecua)

	2000	2001	2002 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	26,8	52,5	80,9
Tanska	16,3	31,9	49,2
Saksa	122,1	239,2	368,8
Kreikka	5,3	10,3	15,9
Espanja	45,7	89,6	138,2
Ranska	129,1	252,9	390,0
Irlanti	43,5	85,2	131,3
Italia	90,6	177,5	273,7
Luxemburg	0,6	1,3	1,9
Alankomaat	35,36	68,5	105,7
Itävalta	16,6	32,5	50,2
Portugali	8,6	16,8	25,9
Suomi	8,6	16,8	25,9
Ruotsi	12,7	24,9	38,4
Yhdistynyt kuningaskunta	88,1	172,7	266,3

LIITE VI

Asetuksen 14 artiklassa tarkoitettujen eläinkohtaisten tukien myöntämistä koskevat erityiset edellytykset

I. Urospuoliset nautaeläimet

1. Eläinkohtaisia tukia saa yhden kalenterivuoden aikana myöntää enintään:

   (a) tilakohtaisesta lukumäärästä, jonka jäsenvaltio määrittelee erikseen kansallisesti tai alueellisesti pitkän aikavälin viitetietojen perusteella, ja

   (b) jäsenvaltion eläinten lukumäärästä, joka on:

   - samansuuruinen kuin kyseiselle jäsenvaltiolle liitteessä I vahvistettu alueellinen enimmäismäärä tai

   - urospuolisten nautaeläinten teurastusten keskimääräinen lukumäärä vuosina 1997, 1998 ja 1999 kyseisiä vuosia koskevien Eurostatin tilastojen tai muiden näiden vuosien osalta julkaistujen komission hyväksymien virallisten tilastotietojen mukaan.

   Tukikelpoisia ovat ainoastaan yli 8 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet.

2. Eläinkohtaisen tuen ja erityispalkkion määrä yhteensä saa yhden eläimen elinaikana olla enintään:

   (a) palkkiokelpoista sonnia kohti:

   - 210 ecua kalenterivuonna 2000

   - 280 ecua kalenterivuonna 2001

   - 355 ecua kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

   (b) palkkiokelpoista härkää kohti:

   - 320 ecua kalenterivuonna 2000

   - 420 ecua kalenterivuonna 2001

   - 530 ecua kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

II. Emolehmät

1. Eläinkohtaisia tukia saa myöntää ainoastaan lisämääränä 6 artiklan 4 kohdassa vahvistetulle emolehmäpalkkioyksikölle.

2. Eläinkohtaisen tuen ja emolehmäpalkkion määrä yhteensä saa yhden tukikelpoisen eläimen osalta olla yhden kalenterivuoden aikana enintään:

   - 175 ecua kalenterivuonna 2000

   - 205 ecua kalenterivuonna 2001

   - 235 ecua kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

III. Lypsylehmät

1. Eläinkohtaisia tukia saa myöntää ainoastaan lisämääränä liitteessä IV vahvistetulle lypsylehmäpalkkioyksikölle.

2. Lypsylehmäpalkkion ja eläinkohtaisen tuen määrä yhteensä, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o .... [maito] mukaiset muut lypsylehmistä maksettavat tuet, saa palkkioyksikköä ja kalenterivuotta kohden olla enintään mainitun asetuksen 17 artiklan 2 kohdassa säädettyjen määrien suuruinen.

3. Asetuksen 14 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ei sovelleta.

IV. Hiehot

1. Yhdessä jäsenvaltiossa yhtenä kalenterivuonna myönnettävien eläinkohtaisten tukien määrä saa olla enintään yhtä suuri kuin hiehojen teurastusten keskimääräinen lukumäärä vuosina 1997, 1998 ja 1999 kyseisiä vuosia koskevien Eurostatin tilastojen tai muiden näiden vuosien osalta julkaistujen komission hyväksymien virallisten tilastotietojen mukaan.

2. Yhden eläimen elinaikana myönnettävän tuen yhteismäärä saa olla enintään:

   - 100 ecua kalenterivuonna 2000

   - 150 ecua kalenterivuonna 2001

   - 225 ecua kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

LIITE VII

Vastaavuustaulukko

Asetus 805/68	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
4 artikla	-
4a artiklan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	3 artiklan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta
4b artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4b artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 2 kohta
4b artiklan 2 kohdan toinen alakohta	4 artiklan 3 kohdan a alakohta
4b artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan a alakohta	3 artiklan kolmas luetelmakohta
4b artiklan 3 a kohta	-
4b artiklan 4 kohta	-
4b artiklan 5 kohta	4 artiklan 5 kohta
4b artiklan 7a kohta	-
4b artiklan 8 kohta	4 artiklan 7 kohta
4c artiklan 1 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 4 kohta
4c artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	5 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
4c artiklan 2 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 2 kohta
4c artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	5 artiklan 4 kohta
4c artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	5 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
4c artiklan 4 kohta	5 artiklan 5 kohta
4d artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke
4d artiklan 1a kohta	-
4d artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 3 kohta
4d artiklan 3a kohta	-
4d artiklan 5 kohta	6 artiklan 2 kohdan (a)
4d artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artiklan 2 kohdan (b)
4d artiklan 6 kohdan toinen, kolmas ja neljäs alakohta	-

4d artiklan 6 kohdan viides alakohta	6 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
4d artiklan 8 kohdan toinen luetemakohta	6 artiklan 5 kohta
4e artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
4e artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	8 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan toinen luetelmakohta
4e artiklan 1 kohdan toinen alakohta	8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
4e artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
4e artiklan 3 kohta	8 artiklan 3 kohta
4e artiklan 4 kohta	-
4e artiklan 5 kohta	8 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta
4f artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	9 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
4g artiklan 3 kohta	10 artiklan 2 kohta
4g artiklan 4a kohta	-
4g artiklan 5 kohta	10 artiklan 3 kohta
4h artiklan 2 kohta	11 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta
4i artikla	-
4j artiklan 1 - 3 kohta	21 artiklan 1 - 3 kohta
4k artikla	-
4l artikla	23 artikla
5 artikla	-
6 artiklan 1 kohta	43 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohta	43 artiklan 3 kohta
6 artiklan 3 kohta	43 artiklan 4 kohta
6 artiklan 4 kohta	43 artiklan 5 kohta
6 artiklan 5 kohta	43 artiklan 6 kohta
6 artiklan 6 kohta	43 artiklan 7 kohta
6 artiklan 7 kohta	43 artiklan 8 kohta
6a artikla	-

7 artikla	44 artikla
8 artikla	45 artikla
9 artikla	25 artikla
10 artikla	26 artikla
11 artikla	27 artikla
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	28 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
12 artiklan 2 - 4 kohta	28 artiklan 2 - 4 kohta
13 artiklan 1 - 3 kohta	29 artiklan 1 - 3 kohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	29 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
13 artiklan 5 - 12 kohta	29 artiklan 5 - 12 kohta
14 artikla	30 artikla
15 artikla	31 artikla
16 artikla	32 artikla
22 artikla	-
22a artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta
22 a artiklan 2 kohta	-
22a artiklan 3 kohta	34 artiklan 2 kohta
23 artikla	35 artikla
24 artikla	36 artikla
25 artikla	37 artikla
26 artiklan 1 kohta	38 artikla
26 artiklan 2 kohta	-
27 artikla	39 artikla
28 artikla	40 artikla
29 artikla	-
30 artikla	41 artikla
30a artikla	-
31 artikla	42 artikla
32 artikla	-

33 artikla	-
34 artiklan ensimmäinen alakohta	48 artiklan ensimmäinen alakohta
Liite	-
Liite II	-

Ehdotus: 98/0110 (CNS)

Neuvoston asetus (EY) N:o ...../98

annettu

maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

(1) maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen olisi liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen ja siihen on erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

(2) yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on toteuttaa perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteet; markkinoiden vakauttamiseksi maitoalalla ja alan maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi on tarpeen, että interventioelimet toteuttavat yksihintajärjestelmään perustuen markkinoiden interventiotoimenpiteitä, joihin kuuluu voin ja rasvattoman maitojauheen osto ja tuki näiden tuotteiden yksityiselle varastoinnille; nämä toimenpiteet olisi kuitenkin vakioitava, jotta kyseisten tavaroiden vapaa liikkuvuus yhteisössä ei esty,

(3) 28 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92[3] maidon ja maitotuotteiden markkinoilla otettiin käyttöön lisämaksujärjestelmä maidon ja maitotuotteiden markkinoilla vallitsevan kysynnän ja tarjonnan epätasapainon ja siitä johtuvien rakenteellisten ylijäämien vähentämiseksi; tätä järjestelmää sovelletaan kuuden perättäisen 12 kuukauden jakson ajan 1 päivästä huhtikuuta 2000 alkaen,

(4) maidon ja maitotuotteiden kulutuksen kannustamiseksi yhteisössä ja näiden tuotteiden kilpailukyvyn parantamiseksi kansainvälisillä markkinoilla markkinoiden tukitoimia olisi vähennettävä, erityisesti tavoitehintojen ja voin ja rasvattoman maitojauheen interventiohintojen asteittaisella alentamisella,

(5) voin interventiojärjestelmän täytäntöönpanon avulla pitäisi taata avoin kilpailukykyinen asema markkinoilla ja antaa mahdollisuus mahdollisimman tehokkaaseen varastointiin; voille asetettavat laatuvaatimukset ovat merkitsevä tekijä näiden tavoitteiden saavuttamisessa; interventio-ostoja olisi toteutettava siinä määrin kuin markkinoiden vakaus suhteessa voin markkinahintoihin jäsenvaltioissa on tarpeellista säilyttää, ja se olisi toteutettava tarjouskilpailuna,

---

1 .....

2 .....

3 Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annettu asetus EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1. Sellaisena asetuksella kuin se on viimeksi muutettuna 8 päivänä huhtikuuta 1997 annetulla komission (EY) N:o 614/97 (EYVL L 94 , 9.4.1997, s. 4.

(6) voin yksityisen varastoinnin tuen osalta on asianmukaista rajoittaa sen myöntäminen yhteisöperäisestä kermasta ja maidosta tuotettuun voihin ja säilyttää viittaus kansallisiin laatuluokkiin tukikelpoisuuden edellytyksenä,

(7) voin ja tuoreen kerman intervention lisäksi tarvitaan muita yhteisön interventiotoimenpiteitä maidon valkuaisaineiden parhaan mahdollisen tuoton saamiseksi ja maidon tuottajahintojen vahvistamisen kannalta erityisen tärkeiden tuotteiden hintojen tukemiseksi; nämä toimenpiteet olisivat rasvattoman maitojauheen osto ja yksityisen varastoinnin tuki tälle tuotteelle; tavanomainen rasvattoman maitojauheen interventio-osto voitaisiin kuitenkin keskeyttää kun tietty määrä on saavutettu ja se voidaan korvata tarjouskilpailulla tapahtuvalla ostolla,

(8) julkiseen interventioon myyvien toimijoiden ja yhteisön varojen asianmukaisen hallinnon välisen vääristymisen välttämiseksi interventioon ostetun rasvattoman maitojauheen valkuaisainepitoisuudelle olisi asetettava vähimmäisvaatimus; sen pitoisuus olisi vahvistettava ottaen huomioon nykyiset kaupalliset vaatimukset ja siten, ettei sitä voida käyttää interventiosta poissulkemisen perusteena,

(9) maitomarkkinoiden tasapainottamiseksi ja maidon ja maitotuotteiden markkinahintojen vakauttamiseksi olisi säädettävä täydentävistä toimenpiteistä, joilla lisätään maitotuotteiden interventiosta poistamismahdollisuuksia; tällaisiin toimenpiteisiin olisi kuuluttava yksityisen varastoinnin tuen myöntäminen eräille juustotyypeille ja toisaalta eräiden tiettyihin käyttötarkoituksiin ja määräpaikkoihin tarkoitettujen maitotuotteiden markkinointitukien myöntäminen,

(10) nuorten ihmisten maidon kulutuksen kannustamiseksi olisi säädettävä siitä, että yhteisö vastaa osasta kustannuksista, joita aiheutuu koulujen oppilaille tarjottavaa maitoa koskevan tuen myöntämisestä,

(11) maitoalan markkinoiden tukitoimien vähenemisen vuoksi olisi otettava käyttöön tulotukitoimenpiteitä maidontuottajille; nämä toimenpiteet olisi toteutettava lypsylehmäpalkkioina, joiden tasoa olisi kehitettävä samanaikaisesti asteittaisten markkinoiden tukitoimien vähentämisen kanssa; tuottajakohtainen tulotuen taso olisi laskettava kyseisten tuottajien tuottajakohtaisten viitemäärien ja yhteisön maidon keskituotoksen perusteella; järjestelmän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, yhteisön monenvälisten sitoumusten huomioon ottamiseksi ja talousarvion valvonnasta johtuvista syistä olisi säädettävä kokonaistulotuen pitämisestä samalla tasolla kuin se oli palkkiojärjestelmän voimaantullessa jäsenvaltioiden sovellettujen kokonaisviitemäärien osalta,

(12) yksinkertaisuuden vuoksi lypsylehmäpalkkiota olisi hallinnoitava ja se olisi myönnettävä yhdessä naudanliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn vastaavan lypsylehmistä maksettavan tulotuen kanssa,

(13) maidon tuotantoedellytykset ja tuottajien tulot vaihtelevat merkittävästi yhteisön eri tuotantoalueilla; yhteisönlaajuinen järjestelmä, jossa maksettaisiin kaikille tuottajille yhdenmukaisia lypsylehmäpalkkioita olisi liian jäykkä ottamaan asianmukaisesti huomioon rakenteelliset ja luonnonoloista johtuvat eroavuudet ja niistä johtuvat moninaiset tarpeet; tämän vuoksi olisi asianmukaista säätää myöhemmin määritettävästä joustavasta yhteisön lisämaksujärjestelmästä, jonka jäsenvaltiot laativat vahvistettujen kokonaismäärien rajoissa ja eräiden yhteisten perusteiden mukaisesti; jäsenvaltioille olisi vahvistettava kokonaismäärät niiden maidon kokonaisviitemäärien perusteella; yhteisten perusteiden tarkoituksena on muun muassa estää lisämaksuista koituva mahdollinen syrjintä ja ottaa huomioon yhteisön asiaa koskevat monenväliset sitoumukset; on erityisen tärkeää, että jäsenvaltiot käyttävät harkintavaltaansa yksinomaan puolueettomin perustein ottaakseen täysin huomioon tasapuolisen kohtelun periaatteen ja estääkseen markkinoiden ja kilpailun vääristymät; on aiheellista säätää siitä, missä muodossa lisämaksujärjestelmä mahdollisesti toteutetaan; niiden olisi oltava lisäpalkkioiden ja pinta-alatukien muodossa,

(14) palkkion lisäosaa olisi myönnettävä lypsylehmäpalkkioyksiköiden lisäksi; on tarpeen myös rajoittaa palkkioyksiköstä myönnettävän tuen kokonaismäärää vuodessa,

(15) pinta-alatuen lisäosaa olisi myönnettävä vain monivuotisista laitumista, jotka eivät kuulu jonkin muun yhteisön markkinatukitoimenpiteen piiriin; pinta-alatukia olisi sovellettava monivuotisen laitumen alueellisten perusviljelyalojen rajoissa, jotka jäsenvaltiot vahvistavat aikaisempien viitetietojen perusteella; hehtaarilta myönnettävän pinta-alatuen enimmäismäärän, mukaanlukien naudanliha-alan markkinajärjestelyn mukaisesti maksettavat pinta-alatuen lisäosat, olisi oltava verrannollinen eräiden peltokasvien tuottajien tukijärjestelmän keskimääräisen hehtaarituen kanssa,

(16) halutun taloudellisen vaikutuksen aikaansaamiseksi suorat tuet olisi myönnettävä tiettyinä määräaikoina,

(17) jos naudan somatotropiinin käyttö lypsylehmille kielletään yhteisön lainsäädännössä, komission olisi laadittava vastaavat seuraamukset kuin naudanliha-alan markkinajärjestelyssä on suunnitteilla eräiden naudanlihan tuotannossa kiellettyjen aineiden osalta,

(18) yhteisön maidon ja maitotuotteiden yhtenäismarkkinoiden luominen edellyttää yhtenäistä kauppajärjestelyä yhteisön ulkorajoilla; kauppajärjestelyn, jossa on tuontitulleja ja vientitukia, pitäisi interventiotoimenpiteiden lisäksi periaatteessa vakauttaa yhteisön markkinoita; kauppajärjestelyn olisi perustuttava Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa hyväksyttyihin sitoumuksiin,

(19) maidon ja maitotuotteiden kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan määrän valvomiseksi eräiden tuotteiden osalta olisi säädettävä tuonti- ja vientitodistusjärjestelmästä, johon kuuluu vakuuden antaminen sen varmistamiseksi, että liiketoimet, joille näitä todistuksia myönnetään, toteutuvat,

(20) sellaisten haitallisten vaikutusten estämiseksi tai torjumiseksi yhteisön markkinoilla, jotka voisivat johtua eräiden maataloustuotteiden tuonnista, yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonnissa olisi sovellettava lisätuontitullia, jos eräät edellytykset täyttyvät,

(21) eräin edellytyksin on aiheellista, että komissiolle annetaan valtuudet avata ja hallinnoida perustamissopimuksen tai muiden neuvoston asiakirjojen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvia tariffikiintiöitä; komissiolla olisi myös oltava vastaavat valtuudet eräiden kolmansien maiden avaamien kiintiöiden osalta,

(22) yhteisön osallistuminen maidon ja maitotuotteiden kansainväliseen kauppaan voidaan varmistaa mahdollisuudella myöntää yhteisöhinnan ja maailmanmarkkinahinnan välisen erotuksen suuruista, maataloudesta tehdyn WTO-sopimuksen[4] mukaista, tukea viennille kolmansiin maihin; näillä tuilla olisi oltava lukumäärää ja arvoa koskevat rajat,

(23) arvoa koskevien rajojen noudattaminen olisi varmistettava tukea vahvistettaessa valvomalla niiden maksamista Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston säännöillä; valvontaa voidaan helpottaa edellyttämällä, että tuet vahvistetaan etukäteen, jolloin kuitenkin eriytetyn tuen yhteydessä olisi mahdollista vaihtaa erityinen tuen määräpaikka tietyllä maantieteellisella alueella, jolla sovelletaan yhtenäisen tuen määrää; jos tuen määräpaikka vaihtuu, todelliseen tuen määräpaikkaan sovellettava tuki olisi maksettava etukäteen vahvistettuun tuen määräpaikkaan sovellettavan enimmäismäärän rajoissa,

(24) lukumäärällisten rajoitusten valvominen edellyttää luotettavan ja tehokkaan valvontajärjestelmän käyttöön ottoa; tässä tarkoituksessa tukien myöntäminen edellytyksenä tulisi olla vientitodistus; tukia olisi myönnettävä saatavilla olevissa rajoissa, tuotteen erityisen tilanteen mukaan; tähän sääntöön voitaisiin sallia poikkeuksia vain sellaisten jalostettujen

---

4 EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

tuotteiden osalta, joita ei ole lueteltu perustamissopimuksen liitteessä II ja joihin ei sovelleta määrällisiä rajoituksia, sekä elintarvikeaputoimien yhteydessä, joihin ei sovelleta mitään rajoja; vientituella markkinointivuosina vietyjen määrien valvonta, siten kuin siihen viitataan WTO:n maataloussopimuksessa, olisi toteutettava markkinointivuosittain annettujen vientitodistusten perusteella,

(25) edellä esitetyn järjestelmän täydentämiseksi siinä määrin kuin on tarpeen sen moitteettoman toiminnan kannalta, olisi säädettävä mahdollisuudesta käyttää niin sanottua sisäisen jalostusliikenteen menettelyä tai markkinatilanteen vaatiessa kieltää sen käyttö,

(26) on aiheellista säätää toimenpiteistä, joita toteutetaan, jos hintojen merkittävä nousu tai lasku häiritsee tai uhkaa häiritä yhteisön markkinoita,

(27) tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla; sisämarkkinat ja tullijärjestelmät voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi; yhteisön olisi sallittava toteuttaa viipymättä kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä; näiden toimenpiteiden olisi oltava asiaa koskevien WTO-sopimusten velvoitteiden mukaisia,

(28) eläintautien leviämistä ehkäisevien toimenpiteiden soveltamisesta aiheutuvat vapaan liikkuvuuden rajoitukset voivat aiheuttaa hankaluuksia yhden tai useamman jäsenvaltion markkinoille; on säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa poikkeustoimenpiteitä markkinoiden tukemiseksi, jotta tilanne korjautuisi,

(29) tiettyjen tukien myöntäminen voi vaarantaa yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen; tämän vuoksi maito- ja maitotuotealalla olisi voitava soveltaa niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen,

(30) on tarpeellista, että maidon ja maitotuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn kehittyessä jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot,

(31) suunniteltujen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,

(32) yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta johtuvista velvoitteita aiheutuvat kulut yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta ..... annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o .....[5] 2 ja 3 artiklan mukaisesti,

(33) maito- ja maitotuotealan yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet,

(34) maidon ja maitotuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 804/68[6] on muutettu useaan kertaan; muutosten monilukuisuuden ja vaikeaselkoisuuden vuoksi sekä sen takia, että ne ovat Euroopan yhteisöjen virallisen lehden eri numeroina, kyseisiä tekstejä on vaikea käyttää ja ne eivät täytä siten kaikelta lainsäädännölle vaadittavaa selkeyttä; tämän vuoksi ne olisi konsolidoitava uudeksi asetukseksi ja edellä mainittu asetus (ETY) N:o 804/68 olisi kumottava; neuvoston asetusten

---

5 EYVL ....

6 EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 (EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21).

(ETY) N:o 986/68[7], N:o 987/68[8], N:o 508/71[9], N:o 1723/81[10], N:o 2990/82[11], N:o 1842/83[12] ja N:o 777/87[13] olennaisimmat säännöt on otettu tähän asetukseen ja ne olisi siksi kumottava, ja

(35) siirtyminen asetuksen (ETY) N:o 804/68 järjestelyistä tämän asetuksen järjestelyihin voi aiheuttaa vaikeuksia, joita ei ole käsitelty tässä asetuksessa; tämän mahdollisuuden käsittelemiseksi olisi säädettävä, että komissio vahvistaa tarvittavat siirtymäkauden toimenpiteet; komissiolla olisi myös oltava oikeus ratkaista erityisiä käytännön ongelmia,

---

7 EYVL L 169, 18.7.1968, s. 4. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1802/95 (EYVL L 174, 26.7.1995, s. 31).

8 EYVL L 169, 18.7.1968, s. 6. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1435/90 (EYVL L 138, 31.5.1990, s. 8).

9 EYVL L 58, 11.3.1971, s. 1.

10 EYVL L 172, 30.6.1981, s. 14. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 863/84 (EYVL N:o L 90, 1.4.1984, s. 23).

11 EYVL L 314, 10.11.1982, s. 26. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2442/96 (EYVL N:o L 333, 21.12.1996, s. 1).

12 EYVL L 183, 7.7.1983, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1958/97 (EYVL L 277, 10.10.1997, s. 1).

13 EYVL L 78, 20.3.1987, s. 10. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1634/91 (EYVL N:o L 150, 15.6.1991, s. 26).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Maito- ja maitotuotealan yhteinen markkinajärjestely koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	
0401	Maito ja kerma, tiivistämätön ja lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön
b)	
0402	Maito ja kerma, tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä
c)	
0403 10 11—39 0403 90 11—69	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai maustamaton tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältämätön
d)	
0404	Hera, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä; muualle kuulumattomat maidon luonnollisista aineosista koostuvat tuotteet, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
e)	
ex 0405	Voi ja muut maitorasvat, maidosta valmistetut levitteet, rasvapitoisuus suurempi kuin 75 mutta pienempi kuin 80 painoprosenttia;
f)	
0406	Juusto ja juustoaine
g)	
1702 19 00	Laktoosi ja laktoosisiirappi, lisättyä maku- tai väriainetta sisältämätön, laktoosipitoisuus vedettömänä laktoosina ilmaistuna vähemmän kuin 99 prosenttia kuiva-aineen painosta
h)	
2106 90 51	Laktoosisiirappi, lisättyä maku- tai väriainetta sisältävä

j)

ex 2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan	
	-	valmisteet ja rehut, joissa on tuotteita, joihin sovelletaan tätä asetusta suoraan tai neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75[14] nojalla, lukuun ottamatta valmisteita ja rehuja, joihin sovelletaan neuvoston asetusta (ETY) N:o 1766/92[15]

[14] EYVL L 281, 1.11.1975, s. 20. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2931/95 (EYVL L 307, 20.12.1995, s. 10).

[15] EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 923/96 (EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37).

I LUKU

Sisämarkkinat

I OSASTO

Hintajärjestelmä

2 artikla

Kaikkien 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden maidon markkinointivuosi alkaa 1 päivänä heinäkuuta ja päättyy seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta.

3 artikla

1. Vahvistetaan meijeriin toimitetulle ja rasvapitoisuudeltaan 3,7 prosenttiselle maidolle tavoitehinta ecuina 100 kilogrammaa kohti seuraavasti:

   - 29,66 ecua 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisenä aikana,

   - 28,35 ecua 1 päivän heinäkuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2002 välisenä aikana,

   - 27,04 ecua 1 päivän heinäkuuta 2002 ja 30 päivän kesäkuuta 2003 välisenä aikana,

   - 25,72 ecua 1 päivästä heinäkuuta 2003 alkaen.

   Tavoitehinnaksi katsotaan maidon hinta, joka pyritään varmistamaan tuottajien myymän maidon kokonaismäärälle yhteisössä ja sen ulkoisilla markkinoilla tarjoutuvien myyntimahdollisuuksien mukaan.

2. Neuvosto voi muuttaa tavoitehinnan perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

4 artikla

1. Vahvistetaan yhteisön interventiohinnat ecuina 100 kilogrammaa kohti seuraavasti:

   (a) voille:

   - 315,89 ecua 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisenä aikana,

   - 303,59 ecua 1 päivän heinäkuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2002 välisenä aikana,

   - 291,28 ecua 1 päivän heinäkuuta 2002 ja 30 päivän kesäkuuta 2003 välisenä aikana,

   - 278,97 ecua 1 päivästä heinäkuuta 2003 alkaen.

   (b) rasvattomalle maitojauheelle:

   - 197,81 ecua 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisenä aikana,

   - 190,11 ecua 1 päivän heinäkuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2002 välisenä aikana,

   - 182,40 ecua 1 päivän heinäkuuta 2002 ja 30 päivän kesäkuuta 2003 välisenä aikana,

- 174,69 ecua 1 päivästä heinäkuuta 2003 alkaen.

2. Neuvosto voi muuttaa interventiohintoja perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

5 artikla

Rajoittamatta lisämaksujärjestelmän täytäntöönpanoa laaditaan hintajärjestelmä.

II OSASTO

INTERVENTIOJÄRJESTELMÄ

6 artikla

1. Jos markkinahinnat ovat yhdessä tai useammassa jäsenvaltioissa alhaisemmat kuin 92 prosenttia interventiohinnasta edustavan ajanjakson kuluessa, interventioelimet toteuttavat oston kyseisessä jäsenvaltiossa avoimena tarjouskilpailuna myöhemmin määritettävien tarjousehtojen mukaisesti.

   Komission vahvistama ostohinta ei saa olla alle 90 prosenttia interventiohinnasta.

   Kun markkinahinnat kyseisessä jäsenvaltiossa nousevat vähintään 92 prosenttiin edustavan ajanjakson interventiohinnoista, avoimena tarjouskilpailuna toteutettu osto keskeytetään.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti interventioelimet saavat ostaa suoraan ja yksinomaan pastöroidusta kermasta yhteisön hyväksymässä yrityksessä tuotettua voita

   (a) joka täyttää seuraavat vaatimukset:

   - rasvapitoisuus painoprosentteina vähintään 82 prosenttia ja vesipitoisuus painoprosentteina enintään 16 prosenttia,

   - ei ostohetkellä ylitä myöhemmin vahvistettavaa ikää,

   - vähimmäismäärää ja pakkausta koskevat myöhemmin määritettävät edellytykset,

   (b) joka täyttää tietyt myöhemmin määritettävät vaatimukset, jotka koskevat erityisesti:

   - säilytystä, jonka osalta interventioelimet voivat säätää myöhemmin lisävaatimuksista,

   - vapaiden rasvahappojen pitoisuutta,

   - peroksidilukua,

   - mikrobiologista laatua,

   - aistinvaraisia ominaisuuksia (ulkonäköä, kiinteyttä, makua ja hajua).

   Myöhemmin määritettävät kansalliset laatuluokat voidaan ilmoittaa sellaisen voin pakkauksessa, joka täyttää kansalliset laatuvaatimukset.

   Interventioelin vastaa myöhemmin määritettävistä kiinteistä kuljetuskustannuksista, jos voi toimitetaan kylmävarastoon, joka sijaitsee myöhemmin määritettävää etäisyyttä kauempana paikasta, jossa voi oli varastoituna.

3. Tukea yksityiseen varastointiin annetaan:

   - kermalle,

   - yhteisön hyväksymässä yrityksessä maidosta tai kermasta tuotetulle suolattomalle voille, jonka rasvapitoisuus on vähintään 82 painoprosenttia ja vesipitoisuus enintään 16 painoprosenttia,

   - yhteisön hyväksymässä yrityksessä maidosta tai kermasta tuotetulle suolatulle voille, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 painoprosenttia, vesipitoisuus enintään 16 painoprosenttia ja suolapitoisuus enintään 2 painoprosenttia.

   Voin on vastattava myöhemmin määritettäviä kansallisia laatuluokkia ja se on sen vuoksi merkittävä.

   Tuen suuruus vahvistetaan ottaen huomioon varastointikustannukset ja tuoreen voin ja varastoidun voin ennakoitava hintakehitys. Jos varastoja purettaessa markkinat ovat varastoinnin aikana kehittyneet epäedulliseen suuntaan, joka ei ollut ennakoitavissa, tuen määrää voidaan lisätä.

   Yksityiselle varastoinnille myönnettävän tuen edellytyksenä on varastointisopimuksen tekeminen myöhemmin määritettävien säännösten mukaisesti sen jäsenvaltion interventioelimen kanssa, jonka alueella tukeen oikeutettu kerma tai voi on varastoitu.

   Jos markkinatilanne niin vaatii, komissio voi päättää saattaa yksityisen varastointisopimuksen alaisen kerman tai voin uudelleen markkinoille joko osittain tai kokonaan.

4. Interventioelimen ostama voi myydään vähimmäishinnalla ja sellaisin myöhemmin määritettävin edellytyksin, joilla markkinoiden tasapaino ei häiriinny ja joilla kaikille ostajille taataan yhtäläiset mahdollisuudet saada myytäviä tuotteita sekä samanarvoinen kohtelu. Kun voi saatetaan myyntiin vientitarkoituksessa, voidaan säätää erityisistä edellytyksistä sen varmistamiseksi, ettei tuotteen käyttötarkoituksesta poiketa ja että tällaista myyntiä koskevat vaatimukset otetaan huomioon.

   Julkisesti varastoidun voin osalta, jota ei saa myydä maidon markkinointivuoden aikana tavanomaisin edellytyksin, voidaan toteuttaa erityistoimenpiteitä. Erityistoimenpiteitä on toteuttava myös 3 kohdassa tarkoitettuja tukia saaneiden tuotteiden myyntimahdollisuuksien säilyttämiseksi, jos se näiden toimenpiteiden vuoksi on perusteltua.

5. Interventiojärjestelmää sovelletaan seuraavista syistä:

   - voin kilpailuaseman säilyttämiseksi markkinoilla,

   - voin alkuperäisen laadun säilyttämiseksi mahdollisuuksien mukaan,

   - mahdollisimman järkiperäisen varastoinnin toteuttamiseksi.

6. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

- 'maidolla' yhteisössä tuotettua lehmänmaitoa,

- 'kermalla' suoraan ja yksinomaan maidosta saatua kermaa.

7 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion nimeämä interventioelin ostaa interventiohintaan myöhemmin määritettävin edellytyksin ensiluokkaisen sumutuskuivatun rasvattoman maitojauheen, joka on saatu yhteisön hyväksymässä yrityksessä suoraan ja yksinomaan rasvattomasta maidosta ja joka tarjotaan sille 1 päivän maaliskuuta ja 31 päivän elokuuta välisenä aikana ja:

   - jonka valkuaisainepitoisuus on vähintään 35,6 painoprosenttia rasvattomasta kuiva–aineesta,

   - joka täyttää säilytystä koskevat myöhemmin määritettävät vaatimukset,

   - joka täyttää vähimmäismäärää ja pakkausta koskevat myöhemmin määritettävät edellytykset.

   Interventioelimet ostavat kuitenkin myös rasvattoman maitojauheen, jonka rasvattoman kuiva-aineen valkuaisainepitoisuus on vähintään 31,4 ja vähemmän kuin 35,6 prosenttia, jos muut ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Tässä tapauksessa ostohinta vastaa interventiohintaa, josta vähennetään 1,75 prosenttia 35,6 prosentin valkuaisainepitoisuuden alittavaa prosenttiyksikköä kohden.

   Interventiohinta on rasvattoman maitojauheen valmistuspäivänä voimassa oleva interventiohinta, ja sitä sovelletaan interventioelimen nimeämään varastoon saapuneeseen rasvattomaan maitojauheeseen. Interventioelin vastaa myöhemmin määritettävin edellytyksin kiinteistä kuljetuskustannuksista, jos rasvaton maitojauhe toimitetaan varastoon, joka sijaitsee myöhemmin määritettävän välimatkan päässä paikasta, jossa rasvaton maitojauhe oli varastoituna.

   Rasvattoman maitojauheen saa varastoida ainoastaan myöhemmin määritettävät edellytykset täyttäviin varastoihin.

2. Komissio voi keskeyttää 1 kohdassa tarkoitetun rasvattoman maitojauheen oston heti kun interventioon tarjotut määrät jokaisen vuoden 1 päivän maaliskuuta ja 31 päivän elokuuta välisenä aikana ylittävät 109 000 tonnia.

   Tässä tapauksessa interventioelimet voivat toteuttaa oston avoimena pysyvänä tarjouskilpailuna myöhemmin määritettävien tarjousehtojen perusteella,

3. Suoraan ja yksinomaan rasvattomasta maidosta yhteisön hyväksymässä yrityksessä saadun ensiluokkaisen rasvattoman maitojauheen yksityiselle varastoinnille voidaan päättää myöntää tukea erityisesti jos kyseisen tuotteen hintojen ja varastojen kehitys kuvastaa markkinoilla vallitsevaa vakavaa häiriötä, joka voidaan välttää tai jota voidaan lieventää kausittaisella varastoinnilla. Rasvattoman maitojauheen on täytettävä myöhemmin määritettävät edellytykset, jotta se voisi saada tätä tukea.

   Tuen määrä vahvistetaan ottaen huomioon varastointikustannukset ja rasvattoman maitojauheen hintojen ennakoitava kehitys.

   Yksityisen varastoinnin tuki edellyttää sen jäsenvaltion, jonka alueella tukea saava rasvaton maitojauhe varastoidaan, interventioelimen määritettäviä säännöksiä noudattaen tekemää varastointisopimusta. Jos markkinatilanne niin vaatii, komissio voi päättää saattaa yksityisen varastointisopimuksen alaisen rasvattoman maitojauheen uudelleen markkinoille joko osittain tai kokonaan.

4. Interventioelimen ostama rasvaton maitojauhe myydään vähimmäishintaan ja sellaisin edellytyksin, että markkinoiden tasapaino ei häiriinny ja varmistetaan kaikille ostajille yhtäläiset mahdollisuudet saada myytäviä tuotteita sekä samanarvoinen kohtelu.

   Kun rasvaton maitojauhe saatetaan myyntiin vientitarkoituksessa, erityisiä edellytyksiä voidaan säätää sen varmistamiseksi, ettei tuotteen käyttötarkoituksesta poiketa ja että tällaista myyntiä koskevat vaatimukset otetaan huomioon.

   Julkisesti varastoidun rasvattoman maitojauheen osalta, jota ei saa myydä maidon markkinointivuoden aikana tavanomaisin edellytyksin, voidaan toteuttaa erityistoimenpiteitä.

5. Tässä artiklassa 'rasvattomalla maidolla' tarkoitetaan suoraan ja yksinomaan yhteisössä tuotetusta lehmänmaidosta valmistettua rasvatonta maitoa.

8 artikla

1. Tukea myönnetään seuraavien juustojen yksityiselle varastoinnille myöhemmin määritettävin edellytyksin:

   (a) vähintään yhdeksän kuukauden ikäiselle Grana padano –juustolle,

   (b) vähintään 15 kuukauden ikäiselle Parmigiano reggiano –juustolle,

   (c) vähintään kolmen kuukauden ikäiselle Provolone–juustolle,

   jos ne täyttävät tietyt vaatimukset.

2. Yksityiselle varastoinnille myönnettävän tuen määrä vahvistetaan ottaen huomioon varastointikulut ja markkinahintojen ennakoitava kehitys.

3. Edellä 1 kohdan mukaisten toimenpiteiden toteuttamisen varmistaa sen jäsenvaltion nimeämä interventioelin, jossa mainitut juustot tuotetaan ja jolla on oikeus alkuperänimitykseen.

   Yksityiselle varastoinnille myönnettävän tuen edellytyksenä on varastointisopimuksen tekeminen interventioelimen kanssa. Sopimus tehdään myöhemmin määritettäviä säännöksiä noudattaen.

   Silloin kun markkinatilanne niin vaatii, komissio voi päättää, että interventioelin saattaa osan tai koko varastoitujen juustojen määrän uudelleen markkinoille.

9 artikla

1. Varastointia kestävien juustojen ja lampaan ja/tai vuohen maidosta valmistettujen juustojen, joiden on kypsyttävä ainakin kuusi kuukautta, yksityiseen varastointiin voidaan myöntää tukea, jos näiden juustojen hintojen kehitys ja varastotilanne osoittavat vakavaa epätasapainoa, joka voidaan poistaa tai jota voidaan vähentää kausittaisella varastoinnilla.

2. Tuen määrä vahvistetaan ottaen huomioon varastointikustannukset sekä tukea saavien ja muiden markkinoille tulevien juustojen välillä ylläpidettävä tasapaino.

3. Jos markkinoiden tilanne sitä edellyttää, komissio voi päättää saattaa takaisin markkinoille osan juustoista tai kaikki juustot, jotka kuuluvat sopimukseen yksityisestä varastoinnista.

4. Jos varastointisopimuksen päättymisen aikaan varastossa olevien juustojen markkinahintojen taso on korkeampi kuin sopimusta allekirjoitettaessa, voidaan päättää tuen määrän mukauttamisesta vastaavasti.

10 artikla

Seuraavat hyväksytään 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

(a) yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta, erityisesti voin markkinahintojen vahvistamisen osalta,

(b) tässä osastossa tarkoitetun yksityisen varastoinnin tuen määrät,

(c) muut päätökset ja toimenpiteet, jotka komissio voi toteuttaa tämän osaston perusteella.

III OSASTO

Markkinointitoimenpiteet

11 artikla

1. Eläinten ruokinnassa käytettävälle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle myönnetään tukea, jos nämä tuotteet täyttävät tietyt edellytykset.

   Tässä artiklassa kirnupiimä ja kirnupiimäjauhe rinnastetaan rasvattomaan maitoon ja rasvattomaan maitojauheeseen.

2. Tuen määrät vahvistetaan ottaen huomioon seuraavat tekijät:

   - rasvattoman maitojauheen interventiohinta,

   - tarjontatilanteen kehittyminen rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen osalta ja niiden rehuna käytön kehityksen osalta,

   - vasikoiden hintojen suuntaukset,

   - rasvattoman maitojauheen kanssa kilpailevien valkuaisaineiden markkinahintojen suuntaukset.

3. Komissio vahvistaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti edellytykset, joilla tällaista tukea voidaan myöntää, ja tuen määrät 41 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

12 artikla

1. Jäljempänä 2 ja 3 kohdassa määritetyin edellytyksin yhteisössä tuotetulle, kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle myönnetään tukea, jos tämä maito ja maidosta valmistetut kaseiini ja kaseinaatit täyttävät tietyt vaatimukset.

2. Tuki voi vaihdella sen mukaan, onko rasvaton maito jalostettu kaseiiniksi vai kaseinaateiksi sekä näiden tuotteiden laadun mukaan.

Tuki vahvistetaan ottaen huomioon seuraavat tekijät:

- rasvattoman maitojauheen interventiohinta tai ensiluokkaisen sumutuskuivatun rasvattoman maitojauheen markkinahinta, jos tämä hinta on suurempi kuin interventiohinta,

- kaseiinin ja kaseinaattien markkinahinnat yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla.

3. Komissio hyväksyy tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti edellytykset, joilla tällaista tukea voidaan myöntää, ja tuen määrät 41 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

13 artikla

1. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua, komissio voi päättää myöntää tukea, jonka avulla seuraavat tahot voivat hankkia voita ja voitiivistettä alennetuin hinnoin:

   (a) voittoa tavoittelemattomat yhteisöt ja järjestöt,

   (b) armeija ja asemaltaan vastaavat jäsenvaltioiden yksiköt,

   (c) kakkujen ja jäätelön valmistajat,

   (d) muiden myöhemmin määritettävien elintarvikkeiden valmistajat.

2. Komissio hyväksyy tässä artiklassa säädetyt toimenpiteet ja sen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin kuuluu erityisesti tuen määrä ja 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden määrittely, 41 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

14 artikla

1. Yhteisön tukea myönnetään 3 ja 4 kohdassa määritettyjen edellytysten ja 5 kohdan mukaisesti koulujen oppilaille toimitettavalle maidolle, joka on jalostettu CN-koodeihin 0401, 0403, 0404 90 ja 0406 tai CN-koodiin 2202 90 kuuluviksi tuotteiksi.

2. Yhteisön tuen lisäksi jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille.

3. Yhteisön tuki täysmaidolle on 95 prosenttia maidon tavoitehinnasta. Muille maitotuotteille tuki määritetään ottaen huomioon kyseisten tuotteiden maitopitoisuus.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea myönnetään enintään 0,25 litraa maitoekvivalenttia oppilasta kohti päivässä.

5. Komissio vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja tuen määrät 41 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

IV OSASTO

Suora tuki

15 artikla

1. Tuottajilla on oltava oikeus lypsylehmäpalkkioon. Se myönnetään tilakohtaisesti kalenterivuosittain.

2. Palkkioyksikön määräksi vahvistetaan:

   - 25 ecua kalenterivuonna 2000,

   - 50 ecua kalenterivuonna 2001,

   - 75 ecua kalenterivuonna 2002,

   - 100 ecua kalenterivuonna 2003 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

   Sitä korotetaan asetuksen (EY) N:o .....[16] [naudanliha] liitteessä IV vahvistetuilla palkkioyksikkökohtaisilla lisämäärillä jäsenvaltiota kohti kalenterivuosittain.

3. Palkkioyksiköiden lukumäärä, johon tuottajalla on oikeus, määritetään jakamalla tilalla kyseisen kalenterivuoden 31 päivänä maaliskuuta saatavilla oleva tuottajakohtainen tonneina ilmaistu maidon viitemäärä luvulla 5,8, joka edustaa maidon keskituotosta yhteisössä.

   Edellä olevassa alakohdassa katsotaan tuottajakohtaisten viitemäärien, jotka on tilapäisesti siirretty asetuksen (ETY) N:o 3950/92 6 artiklan mukaisesti kyseisen kalenterivuoden 31 päivänä maaliskuuta, olevan sinä kalenterivuonna sen tilan käytössä, johon ne on siirretty.

   Jos kalenterivuoden 31 päivänä maaliskuuta kaikkien tuottajakohtaisten viitemäärien summa jossakin jäsenvaltiossa ylittää jäsenvaltion markkinointivuoden 1999/2000 12 kuukaudeksi vahvistamien vastaavien kokonaismäärien summan, kyseisen jäsenvaltion on puolueettomin perustein toteutettava tarvittavat toimet alueellaan olevien palkkioyksiköiden kokonaismäärän vähentämiseksi vastaavasti kyseisen kalenterivuoden osalta.

4. Tässä osastossa sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 3950/92 9 artiklassa säädettyjä 'tuottajan' ja 'tilan' määritelmiä.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on maksettava alueensa tuottajille lisätukea liitteessä I vahvistettujen yleisten määrien rajoissa vuosittain. Tämä tuki on myönnettävä puolueettomin perustein, joita ovat erityisesti asianmukaiset tuotantorakenteet ja edellytykset, ja siten, että varmistetaan tuottajien tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristymät. Lisätukea ei saa liittää markkinahintojen vaihteluun.

2. Lisätukea voidaan maksaa lisäpalkkioiden (17 artikla) ja/tai pinta-alatuen (18 artikla) muodossa.

---

16 EYVL L ....

17 artikla

1. Lisäpalkkioita voidaan myöntää vain 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lypsylehmäpalkkioyksikkökohtaisena lisätukena.

2. Palkkioyksikkökohtaisen lypsylehmäpalkkion ja lisäpalkkion kokonaismäärä, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o ..... (naudanliha) mukaiset mahdolliset lypsylehmäpalkkiot, ei saa kalenterivuonna olla yli:

   - 90 ecua kalenterivuonna 2000,

   - 180 ecua kalenterivuonna 2001,

   - 270 ecua kalenterivuonna 2002,

   - 330 ecua kalenterivuonna 2003 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

18 artikla

1. Pinta-alatukea myönnetään hehtaaria kohti sellaiselle monivuotiselle laitumelle:

   (a) joka on tuottajan käytössä kyseisenä kalenterivuonna,

   (b) jota ei käytetä asetuksen (EY) N:o ..... [naudanliha] 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen erityisten eläintiheyteen liittyvien vaatimusten noudattamiseksi, ja

   (c) jonka osalta samana vuonna ei haeta tukea tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmän, kuivattujen rehujen tukijärjestelmän tai muiden monivuotisten pelto- tai puutarhakasvien yhteisön tukijärjestelmän perusteella.

   Monivuotisen laidunala ei saa ylittää asianomaista alueellista perusviljelyalaa alueella, jolla pinta-alatukea voidaan myöntää.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä alueelliset perusviljelyalat asetuksen (EY) N:o ..... [naudanliha] 15 artiklan mukaisesti.

3. Asetuksen (EY) N:o ..... (naudanliha) 15 artiklan mukaiset pinta-alatuet mukaan lukien tukea saa yhtä hehtaaria kohti myöntää enintään:

   - 210 ecua kalenterivuonna 2000,

   - 280 ecua kalenterivuonna 2001,

   - 350 ecua kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

4. Tässä artiklassa 'monivuotisella laitumella' tarkoitetaan viljelykiertoon kuulumatonta maata, jota käytetään monivuotiseen (vähintään viisi vuotta) nurmituotantoon (viljelty tai luontainen).

19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2000 yksityiskohtaiset tiedot lisätukien myöntämistä koskevista kansallisista järjestelyistään. Näiden järjestelyiden mahdollisista muutoksista on ilmoitettava komissiolle viimeistään kuukauden kuluessa niiden hyväksymisestä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 1 päivää huhtikuuta 2004 yksityiskohtaiset kertomukset 16, 17, ja 18 artiklan täytäntöönpanosta.

Komissio arvioi ennen 1 päivää tammikuuta 2005 16—18 artiklan täytäntöönpanon ja tutkii yhteisön varojen jakamisen jäsenvaltioiden kesken liitteen I mukaisesti. Komissio tekee tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia neuvostolle.

20 artikla

Tässä osastossa tarkoitetut suorat tuet maksetaan viimeistään kyseisen kalenterivuoden 16 päivänä lokakuuta heti kun lain vaatimat tarkastukset on tehty ja perustelluissa poikkeustapauksissa viimeistään seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä.

21 artikla

Tässä osastossa säädettyjen suorien tukien määriä voidaan muuttaa tuotannon, tuottavuuden ja markkinoiden kehityksen vuoksi perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

22 artikla

Jos naudan somatotropiinin antaminen lypsylehmille ei ole sallittua yhteisön lainsäädännössä tai jos tämän aineen saatavuutta tiloilla säädellään muilla tavoilla, komissio hyväksyy 41 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti asetuksen (EY) N:o ..... .[naudanliha] 21 artiklaa vastaavat toimenpiteet.

23 artikla

Komissio antaa 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta.

24 artikla

Tässä osastossa säädettyjen suorien tukien myöntämisestä aiheutuvia menoja pidetään asetuksen (EY) N:o ..... [EMOTR] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina kuluina.

II LUKU

Kolmansien maiden kanssa käytävä kauppa

25 artikla

1. Kaikkia 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöön tuotaessa on esitettävä tuontitodistus. Näitä tuotteita yhteisöstä vietäessä voidaan vaatia esitettäväksi vientitodistus.

2. Jäsenvaltioiden on annettava todistus kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä ja tämän vaikuttamatta 28, 29 ja 30 artiklan soveltamiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin.

   Tuonti- ja vientitodistus on voimassa kaikkialla yhteisössä. Näiden todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuuden antaminen, jolla taataan tuonti- ja vientisitoumuksen toteutuminen todistuksen

voimassaoloaikana; lukuun ottamatta ylivoimaista estettä, vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos toiminta ei toteudu tässä määräajassa tai se toteutuu vain osittain.

3. Komissio hyväksyy 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen seuraavat:

   (a) luettelon tuotteista, joille vaaditaan vientitodistus,

   (b) näiden todistusten voimassaoloajan; ja

   (c) muut tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

26 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tulleja.

27 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen tuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhteisön markkinoilla yhden tai useamman vastaavan 1 artiklassa säädetyn tullimaksun alaisen 26 artiklassa tarkoitetun tuotteen tuonnille määrätään lisätuontitulli, jos Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti maataloussopimuksen 5 artiklassa asetetut ehdot on täytetty, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Yhteisö antaa Maailman kauppajärjestölle tiedoksi kynnyshinnat, joita alhaisemmista hinnoista voidaan määrätä lisätuontitulli.

   Kynnysmäärät, joita suuremmista määristä peritään lisätuontitulli, määritetään niiden kolmen vuoden tuonnin perusteella, jotka edelsivät sitä vuotta, jolloin 1 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia vaikutuksia on ilmennyt tai todennäköisesti ilmenee.

3. Lisätuontitullia asetettaessa huomioon otettavat tuontihinnat määritetään kyseisen lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

   Tätä varten cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä täsmennetään erityisesti:

   (a) tuotteet, joihin lisätuontitullia sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti,

   (b) muut tarvittavat edellytykset sen varmistamiseksi, että 1 kohtaa sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

28 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta neuvoston säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt otetaan käyttöön ja niitä hallinnoidaan 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Kiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla yhtä seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelmää:

   - hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (periaatteella "ensin tullutta palvellaan ensin"),

   - jätetyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä, ("samanaikaisen tarkastelun" -menetelmä),

   - perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset tuojat / uudet tuotteet" -menetelmä)

   Myös muita sopivia menetelmiä voidaan käyttää.

   Niissä on vältettävä kaikenlainen toimijoiden välinen syrjintä.

3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarve ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino tukeutuen samalla menetelmiin, joita aiemmin käytettiin 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Uruguayn kierroksen kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyistä sopimuksista johtuvia oikeuksia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä on säädettävä vuoden ajalle tarvittaessa sopivasti jaettavista vuosittaisista kiintiöistä ja tarvittaessa määriteltävä sovellettava hallinnointimenetelmä; sääntöihin on myös tarvittaessa sisällyttävä:

   (a) takuut tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkuperästä,

   (b) edellä a kohdassa mainitut takuut todistavan asiakirjan hyväksyminen, ja

   (c) tuontitodistusten antamismisedellytykset ja niiden voimassaoloaika.

29 artikla

1. Jos perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyssä sopimuksessa määrätään jonkin kolmannen maan 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille avaaman tariffikiintiön hallinnoinnista kokonaan tai osittain, sovellettava hallinnointimenetelmä ja sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritetään 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Kiintiötä voidaan hallinnoida soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä tai seuraavien menetelmien yhdistelmää:

   - hakemusten jättämisen aikajärjestykseen perustuva menetelmä (periaatteella "ensin tullutta palvellaan ensin"),

   - jätetyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä, ("samanaikaisen tarkastelun" -menetelmä),

   - perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset tuojat / uudet tuotteet" -menetelmä).

   Muita soveltuvia menetelmiä voidaan käyttää ja erityisesti sellaisia menetelmiä, joilla varmistetaan kyseisen kiintiön tarjoamien mahdollisuuksien täysipainoinen hyödyntäminen.

   Niissä on vältettävä kaikenlainen toimijoiden välinen syrjintä.

30 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen sallia 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden vienti joko sellaisenaan tai liitteessä lueteltuina tavaroina, jos ne ovat 1 artiklan a, b, c, d, e ja g alakohdassa lueteltuja tuotteita, näiden tuotteiden maailmanmarkkinahintojen perusteella ja perustamissopimuksen 228 artiklan perusteella

tehtyjen sopimusten rajoitusten puitteissa voidaan kyseisten hintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus kattaa vientituella.

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden ollessa liitteessä II tarkoitettuina tavaroina, niiden vientituki ei saa ylittää sellaisenaan vietäviin tuotteisiin sovellettavan vientituen määrää.

2. Vientitukeen oikeuttavien määrien jakamiseen on käytettävä menetelmää, joka:

(a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon yhteisön viennin tehokkuus ja rakenne aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää suurten ja pienten toimijoiden välillä,

(b) tuottaa toimijoille vähiten hallinnollisia rasitteita, kun hallinnosta aiheutuvat vaatimukset otetaan huomioon,

(c) estää kaikenlaisen toimijoiden välisen syrjinnän.

3. Tuet ovat samansuuruiset kaikkialla yhteisössä.

Tuet voivat vaihdella määräpaikan mukaan, jos maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset niin edellyttävät.

Komissio vahvistaa tuet 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tuet voidaan vahvistaa:

(a) säännöllisin väliajoin,

(b) tarjouskilpailulla tuotteille, joiden osalta tästä menettelystä on aiemmin säädetty.

Lukuun ottamatta tarjouksin vahvistettua tukea, luettelo vientituen alaisista tuotteista sekä tuen suuruus vahvistetaan vähintään neljän viikon välein. Tuen suuruus voi kuitenkin pysyä samana pidempään kuin neljä viikkoa ja tarvittaessa komissio voi tarkistaa sen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Kuitenkin 1 artiklassa tarkoitettuihin liitteessä II lueteltuina tavaroina vietäviin tuotteisiin sovellettava tuki vahvistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93[17] 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laaditun aikataulun mukaan.

4. Sellaisinaan vietäviin 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovellettavat tuet vahvistetaan ottaen huomioon:

(a) vallitseva tilanne ja tulevaisuuden suuntaukset seuraavilta osin:

- maidon ja maitotuotteiden hinnat ja saatavuus yhteisön markkinoilla,

- maidon ja maitotuotteiden hinnat maailmanmarkkinoilla,

(b) suotuisimmat kaupan pitämisen kustannukset ja kuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta yhteisön satamiin tai muihin vientipaikkoihin siirtämällä kustannuksia määrämaihin; kysyntä yhteisön markkinoilla,

(c) maidon ja maitotuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joiden tarkoituksena on taata tilanteen tasapaino ja luonnollinen kehitys näiden markkinoiden hintojen ja kaupankäynnin osalta,

---

[17] EYVL L 318, 20.12.1993, s. 31.

(d) perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajoitukset,

(e) tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla,

(f) ehdotetun viennin taloudelliset näkökohdat.

On otettava huomioon tarve luoda tasapaino yhteisöstä kolmansiin maihin jalostettuina tuotteina vietävien maatalouden perustuotteiden ja kolmansista maista tuotavien sisäiseen jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden käytön välillä.

5. Sellaisenaan vietävien 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden:

(a) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön hintojen vahvistamisessa on otettava huomioon viennin kannalta suotuisimmiksi osoittautuvat vallitsevat hinnat;

(b) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisen kaupan hintojen vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti:

- hinnat kolmansien maiden markkinoilla,

- kolmansissa määrämaissa todetut, kolmansista maista tulevan tuonnin edullisimmat tuontihinnat,

- kolmansissa viejämaissa kirjatut tuottajahinnat ottaen tarvittaessa huomioon kyseisten maiden myöntämät tuet,

- vapaasti yhteisön rajalla –tarjoushinnat.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille, sellaisenaan vietäville tuotteille voi saada tukea vain hakemuksesta ja esittämällä asianmukaisen vientitodistuksen.

7. Sellaisenaan vietäviin 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä voimassa olevaa tukea ja eriytetyn tuen osalta tukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan:

(a) todistuksessa mainittuun määräpaikkaan tai tarvittaessa,

(b) tosiasialliseen määräpaikkaan, jos se ei ole sama kuin todistuksessa mainittu. Tässä tapauksessa sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin vientitodistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan sovellettava määrää.

Tähän kohtaan perustuvan jouston väärinkäytön estämiseksi voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä.

8. Edellä olevan 6 ja 7 kohdan säännöksiä voidaan soveltaa 1 artiklassa tarkoitettuihin liitteessä II lueteltuina tavaroina vietäviin tuotteisiin asetuksen (EY) N:o 3448/93 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9. Edellä olevista 6 ja 7 kohdasta voidaan poiketa elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10. Vientituki maksetaan, kun esitetään todistus siitä, että:

- tuotteet ovat peräisin yhteisöstä,

- tuotteet on viety yhteisöstä ja

- eriytetyn tuen osalta, että tuotteet ovat saapuneet todistuksessa mainittuun määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, johon tuki on vahvistettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 kohdan b alakohdan

soveltamista. Tästä säännöstä on mahdollista poiketa 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos säädetään edellytyksistä, jotka tarjoavat vastaavat takuut.

11. Jäljempänä 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen myönnetyn poikkeuksen puuttuessa vientitukea ei myönnetä tuotteille, jotka tuodaan yhteisöön kolmansista maista ja viedään edelleen kolmansiin maihin.

12. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen liitteessä II lueteltuina tavaroina vietävien tuotteiden osalta 10 ja 11 kohtaa sovelletaan ainoastaan seuraaviin CN-koodeihin kuuluvien tuotteiden osalta:

- 0405 20 30 (maidosta valmistetut levitteet, joiden rasvapitoisuus on vähintään 60 mutta enintään 75 painoprosenttia),
- 1806 90 60 - 806 90 90 (eräät kaakaota sisältävät tuotteet),
- 1901 (eräät jauhopohjaiset elintarvikevalmisteet jne.),
- 2106 90 98 (eräät muualle erittelemättömät elintarvikevalmisteet),

jotka sisältävät runsaasti maitotuotteita.

13. Perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehdyissä sopimuksissa sovittujen määrällisten rajoitusten noudattaminen taataan viitejaksolle myönnettyjen, kyseisiin tuotteisiin sovellettavien vientitodistusten perusteella. Maataloussopimuksesta johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viitejakson päättyminen ei vaikuta vientitodistusten voimassaoloon.

14. Komissio antaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin sisältyy vietyjen jakamattomien ja käyttämättömien määrien uudelleenjakamista koskevat järjestelyt 41 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Yksityiskohtaiset säännöt 8, 10, 11 ja 12 kohdan soveltamisesta 1 artiklassa tarkoitettuihin liitteessä II lueteltuina tavaroina vietäviin tuotteisiin annetaan asetuksen (EY) N:o 3448/93 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

31 artikla

1. Siinä määrin kuin se on tarpeen maidon ja maitotuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta erityistapauksissa kieltää sisäisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, jotka on tarkoitettu kyseisessä artiklassa lueteltujen tuotteiden tai liitteessä II tarkoitettujen tavaroiden valmistamiseen.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen ja jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne on poikkeuksellisen kiireellinen ja yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan; nämä toimenpiteet annetaan tiedoksi neuvostolle ja jäsenvaltioille, niiden voimassaoloaika on enintään kuusi kuukautta ja niitä sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viikon kuluessa tämän pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavan viikon kuluessa. Neuvosto voi määräenemmistöllä vahvistaa, muuttaa tai kumota komission päätöksen.

Jos neuvosto ei ole toiminut kolmen kuukauden kuluessa, komission päätös katsotaan kumotuksi.

32 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja sen soveltamisesta koskevia erityisiä sääntöjä sovelletaan tässä asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden luokitukseen; tämän asetuksen soveltamiseen perustuva tariffinimikkeistö sisällytetään yleiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

   - tullien tai vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantaminen,

   - määrällisten rajoitusten tai vaikutuksiltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

33 artikla

1. Jos yhden tai useamman 1 artiklassa luetellun tuotteen vapaasti rajalla –hinta ylittää huomattavasti yhteisön hintatason ja jos tilanne todennäköisesti jatkuu samanlaisena ja yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä, voidaan toteuttaa 5 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

2. Hinta ylittyy huomattavasti 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, kun vapaasti rajalla –hinta ylittää kyseiselle tuotteelle vahvistetun interventiohinnan korotettuna 15 prosentilla tai, niiden tuotteiden osalta, joilla ei ole interventiohintaa, ylittää interventiohinnasta lasketun hinnan, joka määritetään 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja jossa otetaan huomioon kyseisen tuotteen luonne ja koostumus.

3. Tilanne, jossa vapaasti rajalla –hinta ylittää huomattavasti hintatason, todennäköisesti jatkuu kun tarjonta ja kysyntä ovat epätasapainossa ja kun tämä epätasapaino todennäköisesti jatkuu tuotannon ja markkinahintojen ennustettavat suuntaukset huomioon ottaen.

4. Yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä tässä artiklassa tarkoitetun tilanteen seurauksena, kun kansainvälisen kaupan korkea hintataso:

   - estää maitotuotteiden tuonnin yhteisöön, tai

   - aiheuttaa maitotuotteiden vientiä yhteisöstä,

   siten ettei tarjontaa voida enää varmistaa tai sen varmistaminen on uhattuna yhteisössä.

5. Kun 1 - 4 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, päätetään tuontitullien ja/tai vientimaksujen perimisen täydellisestä tai osittaisesta perimättä jättämisestä 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Komissio antaa tarvittaessa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta samaa menettelyä noudattaen.

34 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan soveltaa aiheellisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

   Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Jos edellä 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen kuukauden kuluessa päivästä, jona se annettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Tätä artiklaa sovelletaan ottaen huomioon perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat velvoitteet.

III LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

35 artikla

Eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvien vapaan liikkuvuuden rajoitusten huomioon ottamiseksi voidaan kyseisten rajoitusten kohteena olevien markkinoiden tukemiseksi toteuttaa poikkeustoimenpiteitä 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä toimenpiteet voidaan toteuttaa ainoastaan niin laajoina ja niin pitkäksi aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen kyseisten markkinoiden tukemiseksi.

36 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

37 artikla

1. Jollei perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan määräyksistä muuta johdu, kielletään tuet, joiden määrä vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan.

2. Kielletään myös kansalliset toimenpiteet, jotka sallivat 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden hintojen tasaamisen.

38 artikla

Rajoittamatta perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklan soveltamista, jäsenvaltio voi ottaa käyttöön maidontuottajilleen myynninedistämismaksun kaupan pidetyille maitomäärille ja maitoa vastaaville tuotemäärille kulutuksen edistämistä yhteisössä, maidon ja maitotuotteiden markkinoiden laajentamista ja laadun parantamista koskevien toimenpiteiden rahoittamista varten.

39 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tiedot. Komissio antaa säännöt näiden tietojen toimittamisesta ja levittämisestä 41 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

40 artikla

Perustetaan maidon ja maitotuotteiden hallintokomitea (jäljempänä 'komitea'), joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

41 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi sen puheenjohtaja joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan viipymättä. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Tässä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

   Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

42 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäviksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

43 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

44 artikla

Asetusta (EY) N:o ..... [YMP:n rahoitus] ja sen täytäntöön panemiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

IV LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

45 artikla

1. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 804/68, N:o 986/68, N:o 987/68, N:o 508/71, N:o 1723/81, N:o 2990/82, N:o 1842/83 ja N:o 777/87.

2. Viittauksia asetukseen (ETY) N:o 804/68 on pidettävä viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

46 artikla

Komissio vahvistaa 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- toimenpiteet, joilla helpotetaan siirtymistä asetuksessa (ETY) N:o 804/68 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa vahvistettuihin järjestelyihin,

- erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Tällaiset toimenpiteet voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poiketa tietyistä tämän asetuksen osista.

47 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000, lukuun ottamatta 19 artikla 1 kohtaa, jota sovelletaan tämän asetuksen voimantulosta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Lisätuki: Asetuksen 16 artiklassa tarkoitetut yleiset määrät (miljoonaa ecua)

	2000	2001	2002	2003 ja sitä seuraavat kalenterivuodet
Belgia	6.4	12.8	19.3	25.7
Tanska	8.7	17.3	25.9	34.5
Saksa	54.2	108.0	162.2	216.0
Kreikka	1.2	2.4	3.7	4.9
Espanja	10.8	21.6	32.4	43.1
Ranska	47.2	93.9	141.1	187.9
Irlanti	10.2	20.3	30.5	40.7
Italia	19.3	38.5	57.8	77.0
Luxemburg	0.5	1.0	1.6	2.1
Alankomaat	21.6	42.9	64.5	85.8
Itävalta	5.4	10.7	16.0	21.3
Portugali	3.6	7.3	10.9	14.5
Suomi	4.7	9.3	13.9	18.6
Ruotsi	6.4	12.8	19.2	25.6
Yhdistynyt kuningaskunta	28.4	56.5	84.9	113.1

LIITE II (aikaisemmin LIITE)	
CN-koodi	Tavaran kuvaus
0403 10 51—99 ja 0403 90 71—99	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 0405	Voija muut maitorasvat; maidosta valmistetut levitteet
0405 20	- maidosta valmistetut levitteet
0405 20 10	- - rasvapitoisuus vähintään 39 painoprosenttia, mutta pienempi kuin 60 painoprosenttia
0405 20 30	- - rasvapitoisuus vähintään 60 painoprosenttia, mutta enintään 75 painoprosenttia
ex 1517	Margariini; syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin– tai kasvirasvoista tai –öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen ja öljyjen jakeista, muut kuin CN–koodin 1516 syötävät rasvat ja öljyt sekä niiden jakeet:
1517 10	- margariini, ei kuitenkaan nestemäinen margariini:
1517 10 10	- - jossa on enemmän kuin 10 painoprosenttia, mutta enintään 15 painoprosenttia maitorasvaa
1517 90	- muut:
1517 90 10	- - joissa on enemmän kuin 10 painoprosenttia, mutta enintään 15 painoprosenttia maitorasvaa
ex 1702	Laktoosi ja laktoosisiirappi:
1702 11 00	- - laktoosipitoisuus vedettömän laktoosina ilmaistuna vähintään 99 prosenttia kuiva-aineen painosta
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa):
ex 1704 90	- muut, ei kuitenkaan CN–koodiin 1704 90 10 kuuluva lakritsiuute, jossa on sakkaroosia enemmän kuin 10 painoprosenttia, mutta ei lisättyjä aineita

ex 1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet, ei kuitenkaan CN-koodin 1806 10 ainoastaan sakkaroosilla makeutettu kaakaojauhe			
ex 1901	Mallasuute, muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0104—0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:			
1901 10 00	-	pikkulapsille tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa		
1901 20 00	-	Seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarvittavat		
1901 90	-	Muut:		
	-	-	Muut:	
1901 90 91	-	-	-	jotka eivät sisällä maitorasvoja, sakkaroosia, isoglukoosia tai tärkkelystä tai jotka sisältävät vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia (mukaan lukien inverttisokeri) tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä, eivät kuitenkaan nimikkeiden 0401—0404 tuotteista jauheeksi valmistettuja elintarvikkeita
1901 90 99	-	-	-	Muut
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:			
	-	kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu:		
1902 19	-	-	muut	
1902 20	-	täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:		
	-	-	muut:	
1902 20 91	-	-	-	kypsennetyt

1902 20 99	-	-	-	muut	
1902 30	-	muut makaronivalmisteet			
1902 40	-	couscous			
1902 40 90	-	-	muut		
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat				
1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:				
1905 10 00	-	näkkileipä			
1905 20	-	maustekakut			
1905 30	-	makeat keksit ja pikkuleivät (sweet biscuits); vohvelit ja vohvelikeksit			
1905 40	-	korput, paahdettu leipä ja niiden kaltaiset paahdetut tuotteet			
1905 90	-	muut:			
	-	-	muut:		
1905 90 40	-	-	-	vohvelit ja vohvelikeksit, joissa on vettä enemmän kuin 10 painoprosenttia	
1905 90 45	-	-	-	keksit ja pikkuleivät (biscuits)	
1905 90 55	-	-	-	puristetut tai paisutetut tuotteet, maustetut tai suolatut	
1905 90 60	-	-	-	-	lisättyä makeutusainetta sisältävät
1905 90 90	-	-	-	-	muut
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäähdytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet;				
2004 10	-	perunat:			
	-	-	muut:		
2004 10 91	-	-	-	hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina	

ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuottet:			
2005 20	-	perunat:		
2005 20 10	-	-	-	hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat:			
	-	pähkinät, maapähkinät ja muut siemenet, myös näiden sekoitukset:		
2008 11	-	-	maapähkinät:	
2008 11 10	-	-	-	maapähkinävoi
2105 00	Jäätelö, mehujää ja niiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, myös kaakaota sisältävät:			
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet, ei kuitenkaan nimikkeen 2106 90 20 alkoholipitoiset valmisteet (seokset) eikä nimikkeiden 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 ja 2106 90 59 lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit			
ex 2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- ja kasvismehut:			
2202 90	-	muut:		
	-	-	muut, jotka sisältävät nimikkeiden 0401—0404 tuotteista saatuja rasvoja:	
2202 90 91	-	-	-	vähemmän kuin 0,2 painoprosenttia
2202 90 95	-	-	-	vähintään 0,2 painoprosenttia, mutta vähemmän kun 2 painoprosenttia
2202 90 99	-	-	-	vähintään 2 painoprosenttia
ex 2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, likööorit ja muut alkoholipitoiset juomat:			
2208 70	-	likööorit		
2208 90	-	muut:		

	- -	muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat:
	- - -	enintään 2 litraa vetävissä astioissa:
	- - - -	muu:
2208 90 69	- - - - -	muut alkoholipitoiset juomat
	- - -	enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa:
2208 90 78	- - - -	muut alkoholipitoiset juomat
ex 3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:	
3302 10	-	jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa:
	- -	jollaisia käytetään juomateollisuudessa:
3302 10 29	- - - - -	muut
3501	Kaseiini, kaseinaatit ja muut kaseiinijohdannaiset; kaseiiniliimat	
ex 3502	Albumiinit, albuminaatit ja muut albumiinijohdannaiset:	
3502 20	-	maitoalbumiini (laktalbumiini), myös kahden tai useamman heraproteiinin tiivisteet:
	- -	muu:
3502 20 91	- - -	kuivattu (esim. levyinä, suomuina, hiutaleina, jauheena)
3502 20 99	- - -	muut

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 804/68	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artiklan (1) ja 2 kohta	3 artiklan (1) kohta
3 artiklan (3) kohta	-
3 artiklan (4) kohta	3 artiklan (2) kohta
4 artikla	-
5 artikla	4 artiklan (1) kohta
5 a artikla	-
5 c artikla	5 artikla
6 artiklan (2) kohta	6 artiklan (3) kohta
6 artiklan (3) kohta	6 artiklan (4) kohta
6 artiklan (4) kohta	6 artiklan (5) kohta
6 artiklan (6) kohta	10 artikla
7 artiklan (1) kohta	7 artiklan (1) kohta
7 artiklan (2) kohta	7 artiklan (3) kohta
7 artiklan (3) kohdan 1 alakohta	7 artiklan (4) kohdan 1 alakohta
7 artiklan (3) kohdan 4 alakohta	7 artiklan (4) kohdan 2 alakohta
7 artiklan (4) kohta	7 artiklan (5) kohta
7 artiklan (5) kohta	10 artikla
7 a artikla	-
8 artiklan (1), 2 ja (3) kohta	8 artiklan (1), 2 ja (3) kohta
8 artiklan (4) kohta	10 artikla
9 artiklan (3) kohta	10 artikla
10 artiklan (1) kohta	11 artiklan (1) kohta
10 artiklan (2) kohta	-
10 artiklan (3) kohta	11 artiklan (3) kohta
11 artiklan (1) kohta	12 artiklan (1) kohta
11 artiklan (2) kohta	-
11 artiklan (3) kohta	12 artiklan (3) kohta
12 artiklan (3) kohta	13 artiklan (2) kohta
13 artikla	25 artikla
14 artikla	26 artikla
15 artikla	27 artikla
16 artikla	28 artikla
16 a artikla	29 artikla
17 artikla	30 artikla
18 artikla	31 artikla
19 artikla	32 artikla
20 artikla	33 artikla
21 artikla	34 artikla
22 artikla	-
22 a artikla	35 artikla
23 artikla	36 artikla
24 artikla	37 artikla
24 a artikla	38 artikla
25 artikla	-
26 artiklan (1) ja (2) kohta	14 artiklan (1) ja (2) kohta

26 artiklan (4) kohta	14 artiklan (5) kohta
26 artiklan (5) kohta	-
28 artikla	39 artikla
29 artiklan (1) kohta	40 artikla
29 artiklan (2) kohta	-
30 artikla	41 artikla
31 artikla	42 artikla
32 artikla	-
33 artikla	43 artikla
34 artikla	44 artikla
35 artikla	-
36 artikla	-
37 artiklan (1) kohta	47 artikla
Liite	Liite II

Ehdotus

Neuvoston asetus (EY) N:o 98/0111 (CNS)

annettu

maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun (ETY) N:o 3950/92 asetuksen muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

sekä katsoo, että

maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92[3] mukaisesti lisämaksujärjestelmää, joka otettiin tällä alalla alun perin käyttöön 2 päivänä huhtikuuta 1984, jatkettiin uudelleen seitsemän 12 kuukauden pituisen jakson ajan; järjestelmän tarkoituksena oli vähentää kysynnän ja tarjonnan välistä epätasapainoa ja siitä seuraavaa rakenteellista ylijäämää maidon ja maitotuotteiden markkinoilla; järjestelmä on tulevaisuudessa edelleen tarpeen markkinoiden paremman tasapainon saavuttamiseksi; tästä syystä sitä olisi sovellettava edelleen kuuden 1 päivänä huhtikuuta 2000 alkavan peräkkäisen 12 kuukauden pituisen jakson ajan,

---

1 EYVL C

2 EYVL C

3 EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 8 päivänä huhtikuuta 1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 614/97 (EYVL L 94, 9.4.1997, s. 4).

maitoalan hintatukea lasketaan asteittain yhteensä 15 prosentilla neljän markkinointivuoden aikana 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen; tästä toimenpiteestä maito- ja maitotuotteiden yhteisön kulutukselle ja viennille aiheutuvien seurausten perusteella maidon kokonaisviitemääriä voidaan yhteisössä nostaa kahdella prosentilla neljässä vaiheessa vastaavien hinnanleikkausten jälkeen,

tuottajakohtainen viitemäärä olisi määriteltävä käytettävissä olevaksi määräksi niitä määriä lukuun ottamatta, jotka on mahdollisesti siirretty väliaikaisesti 31 päivänä maaliskuuta 2000, jolloin maksujärjestelmän soveltamisen vuonna 1992 päätetty seitsemän jakson jatkoaika päättyy,

ylimääräiset viitemäärät olisi jaettava siten, että parannetaan tiettyjen erityistuen tarpeessa olevien viljelijäluokkien tilannetta; tämän vuoksi on aiheellista velvoittaa jäsenvaltiot myöntämään nämä määrät ensisijassa maidontuotannon aloittamista tai sen kehittämistä suunnitteleville nuorille viljelijöille ja vuoristoalueilla toimiville tuottajille; olisi toteutettava varotoimia mainittujen myöntämisperusteiden kiertämisen varalta; vuoristoalueilla toimivien tuottajien osalta nämä toimenpiteet olisi suunniteltava siten, että vuoristoalueilta niiden myöntämistä seuraavan kahden 12 kuukauden pituisen jakson aikana poissiirrettävien ylimääräisten viitemäärien vaikutukset poistetaan,

lisämaksujärjestelmästä saadun kokemuksen perusteella viitemäärien siirto käyttämällä sellaisia laillisia toimia, kuten vuokrausta, jotka eivät välttämättä johda kyseisten viitemäärien pysyvään myöntämiseen vastaanottajalle, voi olla tuotantorakenteiden parantamista haittaava ylimääräinen kustannustekijä maidontuotannossa; jotta viitemäärien merkitystä maito- ja maitotuotteiden markkinoita säätelevänä tekijänä lujitettaisiin, on aiheellista säätää, että osa asianomaisista viitemääristä palautetaan kansalliseen varantoon aktiivituottajille uudelleen jaettavaksi silloin kun siirrot eivät ole pysyviä; jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus olla soveltamatta mainittua toimenpidettä tiettyjen erityisten henkilöluokkien tai tapausten osalta asiaan liittyvien etujen ja asetettujen tavoitteiden arvioinnin perusteella; jäsenvaltioiden olisi määriteltävä sovellettavat prosenttiosuudet oman erityistilanteensa mukaan; jos viitemäärät lisäksi palautuvat henkilöille, jotka eivät toimineet aktiivisesti maito- tai maitotuotteiden tuotannossa tietyn viitekauden aikana, jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus säätää, että asianomaiset viitemäärät menetetään kansalliseen varantoon, mikäli niitä ei siirretä pysyvästi aktiivituottajalle tietyn ajan kuluessa; sellaisille henkilöille, jotka aloittavat maidontuotannon uudelleen tietyn ajan kuluessa, olisi kuitenkin annettava mahdollisuus anoa viitemäärien uusjakoa, ja

tietyt asetuksen (ETY) N:o 3950/92 säännöksistä ovat vanhentuneet, ja siksi ne pitäisi poistaa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 3950/92 seuraavasti:

1. Korvataan 1 artiklan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Kuuden uuden peräkkäisen 1 päivänä huhtikuuta 2000 alkavan 12 kuukauden pituisen jakson ajaksi otetaan käyttöön lisämaksu, jonka lehmänmaidon tuottajat maksavat maidosta tai maitomäärää vastaavasta tuotteesta, jotka on toimitettu ostajalle tai myyty suoraan kulutukseen kyseisen 12 kuukauden pituisen jakson aikana, ja jonka määrät ylittävät erikseen määritettävän viitemäärän."

2. Korvataan 3 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"(2) Vahvistetaan liitteissä I ja II olevat kokonaismäärät 4 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu ylimääräinen viitemäärä mukaan lukien sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleisen markkinatilanteen ja tiettyjen jäsenvaltioiden erityisolosuhteiden vuoksi mahdollisesti tehtävää tarkistusta.

Itävaltalaisten "SLOM"-tuottajien huomioon ottamiseksi Itävallan tuottajille yhteisön lainsäädännön mukaisesti myönnettävää toimituskiintiön kokonaismäärää voidaan korottaa enintään 180 000 tonnilla. Tämä varaerä ei ole siirrettävä, ja se on käytettävä yksinomaan sellaisten tuottajien hyväksi, joiden oikeuteen aloittaa tuotanto uudelleen liittyminen vaikuttaa haitallisesti.

Suomalaisten "SLOM"-tuottajien huomioon ottamiseksi Suomen tuottajille yhteisön lainsäädännön mukaisesti myönnettävää toimituskiintiön kokonaismäärää voidaan korottaa enintään 200 000 tonnilla. Tämä varaerä ei ole siirrettävä, ja se on käytettävä yksinomaan sellaisten tuottajien hyväksi, joiden oikeuteen aloittaa tuotanto uudelleen liittyminen vaikuttaa haitallisesti.

Kokonaismäärien korotuksesta sekä edellytyksistä, joiden mukaisesti kahdessa edellisessä alakohdassa tarkoitetut tuottajakohtaiset viitemäärät myönnetään, päätetään 11 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti."

3. Poistetaan 3 artiklan 3 kohta.

4. Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"4 artikla

(1) Tilalla käytettävissä oleva tuottajakohtainen viitemäärä on yhtä suuri kuin 31 päivänä maaliskuuta 2000 käytettävissä oleva viitemäärä. Sitä

- nostetaan tarvittaessa 4 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti ja

- mukautetaan tarvittaessa kunkin ajanjakson osalta, jotta samankaltaisten tuottajakohtaisten viitemäärien summa ei ylitä vastaavia 3 artiklassa tarkoitettuja yhteismääriä ottaen huomioon mahdolliset vähennykset 5 artiklassa tarkoitetun kansallisen varannon kasvattamiseksi.

(2) Tuottajakohtaista viitemäärää nostetaan tai se vahvistetaan tuottajan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä, jotta voitaisiin ottaa huomioon tuottajan toimituksiin ja/tai suoramyyntiin vaikuttavat muutokset. Viitemäärän nostaminen tai sen vahvistaminen edellyttää tuottajalla olevan muun viitemäärän vastaavaa laskua tai poistamista. Nämä mukautukset eivät saa lisätä kyseisen jäsenvaltion 3 artiklassa tarkoitettujen toimitusten tai suoramyynnin yhteismääriä.

Kun tuottajakohtaisiin viitemääriin tehdään lopullisia muutoksia, 3 artiklassa tarkoitetut määrät mukautetaan 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

(3) Jäsenvaltioiden on

(a) myönnettävä liitteessä II olevien taulukoiden sarakkeessa c vahvistetut ylimääräiset viitemäärät ensisijaisesti nuorille viljelijöille, jotka aikovat aloittaa maidontuotannon tai kehittää sitä

(b) toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että näiden ylimääräisten viitemäärien myöntämisellä saavutetaan toivotut tulokset, ja erityisesti säädettävä tapauksista, joissa myönnettyjä viitemääriä ei ole käytetty mainitun tarkoituksen mukaisesti.

(4) Jäsenvaltioiden on myönnettävä liitteessä II olevien taulukoiden sarakkeessa d vahvistetut ylimääräiset viitemäärät tuottajille, joiden tilat sijaitsevat asetuksen (EY) N:o ..... [maaseudun kehittäminen] 17 artiklassa tarkoitetuilla vuoristoalueilla.

Kahtena ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua myöntämistä seuraavana 12 kuukauden ajanjaksona

(a) jäsenvaltiot eivät saa antaa kyseisiä määriä saaneille tuottajille lupaa tehdä 6 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä väliaikaisia siirtoja muille kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille tuottajille

(b) ylimääräinen viitemäärä menetetään kansalliseen varantoon suhteessa myytyyn tai vuokrattuun alueeseen, jos kyseisen määrän saaneen tuottajan tila myydään tai vuokrataan kokonaan tai osittain muulle kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulle tuottajalle

(c) siirtomäärää vastaava osa myönnetystä ylimääräisestä viitemäärästä siirretään kansalliseen varantoon, jos kyseisiä määriä saaneet tuottajat siirtävät 8 artiklan d tai e alakohdan mukaan saadun luvan perusteella viitemääriä muille kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille tuottajille

(d) myönnetty ylimääräinen viitemäärä menetetään kansalliseen varantoon ja siirretystä määrästä, josta vähennetään mainittu ylimääräinen määrä, maksetaan korvaus, jos kyseisiä määriä saaneet tuottajat osallistuvat toimenpiteisiin, jotka koskevat lopullista viitemääristä luopumista.

Edellä olevan b, c ja d alakohdan perusteella kansalliseen varantoon siirretyt ylimääräiset viitemäärät myönnetään uudelleen muille ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille tuottajille.

(5) Jäsenvaltioiden on myönnettävä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut ylimääräiset viitemäärät ottaen ympäristöalaa koskevasta yhteisön lainsäädännöstä johtuvat vaatimukset asianmukaisesti huomioon."

5. Poistetaan 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke.

6. Korvataan 7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jos maa kuitenkin siirretään julkisviranomaisille ja/tai yleishyödylliseen käyttöön tai jos siirto tehdään muista kuin maatalouteen liittyvistä syistä, jäsenvaltioiden on säädettävä osapuolten oikeudellisten etujen turvaamiseen tarvittavien toimenpiteiden soveltamisesta ja erityisesti luopuvan tuottajan mahdollisuudesta jatkaa halutessaan maidontuotantoa."

7. Korvataan 8 artikla seuraavasti:

"*8 artikla*

Maidontuotannon rakenneuudistuksen loppuunsaattamiseksi tai ympäristön parantamiseksi jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön yhden tai useamman seuraavista toimenpiteistä sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen, jotka jäsenvaltio laatii ottaen huomioon osapuolten oikeudelliset edut:

(a) myöntää tuottajille, jotka sitoutuvat lopettamaan kokonaan tai osittain maidontuotantonsa, yhtenä tai useampana eränä maksettava korvaus ja kasvattaa kansallista varantoa näin vapautuneilla viitemäärillä,

(b) määrittää asiallisilla perusteilla ne edellytykset, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen tai sen nimeämä elin voivat jakaa uudelleen tuottajille ennakkomaksua vastaan 12 kuukauden pituisen jakson alussa muilta sellaisilta tuottajilta lopullisesti vapautuneet viitemäärät, joille on maksettu yhtenä tai useampana eränä edellä mainitun ennakkomaksun suuruinen korvaus,

(c) säätää, että jos luopuva tuottaja haluaa jatkaa maidontuotantoa, hänelle annetaan käyttöön kyseisellä tilalla käytettävissä oleva viitemäärä silloin, kun ympäristön parantamiseksi tarkoitetut maa-alueet on siirretty,

(d) määrittää asiallisilla perusteilla keräilyalueet ja keräilyvyöhykkeet, joiden sisällä sallitaan tiettyihin luokkiin kuuluvien tuottajien kesken viitemäärien siirrot ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä maidontuotannon rakenteen parantamiseksi,

(e) sallia tuottajan pyydettyä sitä toimivaltaiselta viranomaiselta tai sen nimeämältä elimeltä maidontuotannon rakenteen parantamiseksi tilalla tai tuotannon laajentamisen sallimiseksi siirtää viitemäärät ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä ja päinvastoin."

8. Lisätään 8 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"8 a artikla

(1) Jos viitemääriä siirretään joko vastaavan maa-alan kanssa tai ilman sitä maanvuokraussopimusten tai muiden vastaavia oikeudellisia vaikutuksia omaavien keinojen avulla, jäsenvaltion objektiivisin perustein määrittämä osa siirretyistä viitemääristä menetetään kansalliseen varantoon jaettavaksi uudelleen tuottajille.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta silloin kun maanvuokraussopimusten päättyessä tai sellaisissa tilanteissa, joilla on vastaavanlaisia oikeudellisia vaikutuksia, maa-alan kanssa tai ilman sitä siirrettyjä viitemääriä siirretään takaisin.

Jäsenvaltiot voivat puolueettomin perustein päättää olla soveltamatta ensimmäistä alakohtaa tiettyjen erityisten henkilöluokkien tai tapausten osalta, jos soveltamatta jättäminen ei asiaan liittyvät edut huomioon ottaen vaaranna ensimmäisessä alakohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

(2) Jäsenvaltiot voivat säätää, että silloin kun maanvuokraussopimusten päättyessä tai sellaisissa tilanteissa, joilla on vastaavanlaisia oikeudellisia vaikutuksia, maa-alan kanssa tai ilman sitä siirrettyjä viitemääriä siirretään takaisin henkilölle, joka ei ole pitänyt kaupan maitoa tai maitotuotteita siirron tapahtumisjaksoa edeltäneen 12 kuukauden pituisen jakson aikana ja siirtoa edeltävän kuluvan 12 kuukauden pituisen jakson aikana, asianomaiset viitemäärät menetetään kansalliseen varantoon, josta ne jaetaan uudelleen tuottajille jäsenvaltioiden määrittämien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan, mikäli kyseinen henkilö ei siirrä näitä viitemääriä pysyvästi toiselle tuottajalle joko vastaavan maa-alan kanssa tai ilman sitä.

Jos kyseinen henkilö ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa aloittaa uudelleen maidon tai muiden maitotuotteiden tuotannon jäsenvaltion määrittämässä ajassa, hänelle on myönnettävä viitemäärä 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti viimeistään anomuspäivää seuraavana 1 päivänä huhtikuuta. Tämän alakohdan perusteella uudelleen myönnettäviä viitemääriä ei saa siirtää joko vastaavan maa-alan kanssa tai ilman sitä maanvuokraussopimusten tai muiden vastaavia oikeudellisia vaikutuksia omaavien keinojen avulla kahden uusjakoa seuraavan peräkkäisen 12 kuukauden pituisen jakson aikana.

(3) Edellä 1 kohtaa ja 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta 6 artiklan mukaisiin väliaikaisiin siirtoihin."

9. Lisätään tämän asetuksen liitteessä olevat liitteet asetukseen (ETY) N:o 3950/92.

2 artikla

Jos 1 artiklassa säädettyjen muutosten soveltamisen helpottamiseksi tarvitaan siirtymäkauden toimenpiteitä, ne vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 3950/92 11 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Neuvoston puheenjohtaja

LIITE

"LIITE I

Asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kokonaisviitemäärät 1.4.2000 - 31.3.2001

(tonneina)

	Toimitukset	**Suoramyynti**
	kokonaisviite-määrät	kokonaisviite-määrät
Belgia	3 109 639	200 792
Tanska	4 454 639	709
Saksa	27 764 778	100 038
Kreikka	629 817	696
Espanja	5 438 118	128 832
Ranska	23 749 650	486 148
Irlanti	5 235 723	10 041
Italia	9 698 399	231 661
Luxemburg	268 098	951
Alankomaat	10 988 039	86 653
Itävalta	2 382 377	367 000
Portugali	1 835 461	37 000
Suomi	2 384 327	10 000
Ruotsi	3 300 000	3 000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 338 375	251 672

LIITE II

Asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kokonaisviitemäärät 4 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut ylimääräiset viitemäärät mukaan lukien
(tonneina)

(a) Sovelletaan 1.4.2001 - 31.3.2002.

Jäsenvaltio	**Toimitukset**			**Suoramyynti**
	kokonaisviite-määrät	ylimääräiset viitemäärät "nuoret viljelijät"*	ylimääräiset viitemäärät vuoristoalueille *	kokonaisviite-määrät
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgia	3 117 915	8276		200 792
Tanska	4 465 777	11138		709
Saksa	27 855 754	69662	21314	100 038
Kreikka	634 435	1576	3042	696
Espanja	5 493 458	13917	41423	128 832
Ranska	23 886 636	60589	76397	486 148
Irlanti	5 248 837	13114		10 041
Italia	9 770 989	24825	47765	231 661
Luxemburg	268 771	673		951
Alankomaat	11 015 726	27687		86 653
Itävalta	2 429 221	6873	39970	367 000
Portugali	1 848 882	4681	8740	37 000
Suomi	2 434 316	5986	44003	10 000
Ruotsi	3 319 336	8258	11078	3 000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 374 850	36475		251 672

* Sisältyy toimitusten kokonaisviitemääriin.

(b) Sovelletaan 1.4.2002 - 31.3.2003.

Jäsenvaltio	**Toimitukset**			**Suoramyynti**
	kokonaisviite-määrät	ylimääräiset viitemäärät "nuoret viljelijät"*	ylimääräiset viitemäärät vuoristoalueille *	kokonaisviite-määrät
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgia	3 126 191	8276		200 792
Tanska	4 476 915	11138		709
Saksa	27 946 730	69662	21314	100 038
Kreikka	639 053	1576	3042	696
Espanja	5 548 798	13917	41423	128 832
Ranska	24 023 622	60589	76397	486 148
Irlanti	5 261 951	13114		10 041
Italia	9 843 579	24825	47765	231 661
Luxemburg	269 444	673		951
Alankomaat	11 043 413	27687		86 653
Itävalta	2 476 065	6873	39970	367 000
Portugali	1 862 303	4681	8740	37 000
Suomi	2 484 305	5986	44003	10 000
Ruotsi	3 338 672	8258	11078	3 000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 411 325	36475		251 672

* Sisältyy toimitusten kokonaisviitemääriin.

(c) Sovelletaan 1.4.2003 - 31.3.2004.

Jäsenvaltio	**Toimitukset**			**Suoramyynti**
	kokonaisviite-määrät	ylimääräiset viitemäärät "nuoret viljelijät"*	ylimääräiset viitemäärät vuoristoalueille *	kokonaisviite-määrät
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgia	3 134 467	8276		200 792
Tanska	4 488 053	11138		709
Saksa	28 037 706	69662	21314	100 038
Kreikka	643 671	1576	3042	696
Espanja	5 604 138	13917	41423	128 832
Ranska	24 160 608	60589	76397	486 148
Irlanti	5 275 065	13114		10 041
Italia	9 916 169	24825	47765	231 661
Luxemburg	270 117	673		951
Alankomaat	11 071 100	27687		86 653
Itävalta	2 522 909	6873	39970	367 000
Portugali	1 875 724	4681	8740	37 000
Suomi	2 534 294	5986	44003	10 000
Ruotsi	3 358 008	8258	11078	3 000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 447 800	36475		251 672

* Sisältyy toimitusten kokonaisviitemääriin.

(d) Sovelletaan 1.4.2004 alkaen.

Jäsenvaltio	**Toimitukset**			**Suoramyynti**
	kokonaisviite-määrät	ylimääräiset viitemäärät "nuoret viljelijät"*	ylimääräiset viitemäärät vuoristoalueille *	kokonaisviite-määrät
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
Belgia	3 142 743	8276		200 792
Tanska	4 499 191	11138		709
Saksa	28 128 682	69662	21314	100 038
Kreikka	648 289	1576	3042	696
Espanja	5 659 478	13917	41423	128 832
Ranska	24 297 594	60589	76397	486 148
Irlanti	5 288 179	13114		10 041
Italia	9 988 759	24825	47765	231 661
Luxemburg	270 790	673		951
Alankomaat	11 098 787	27687		86 653
Itävalta	2 569 753	6873	39970	367 000
Portugali	1 889 145	4681	8740	37 000
Suomi	2 584 283	5986	44003	10 000
Ruotsi	3 377 344	8258	11078	3 000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 484 275	36475		251 672

* Sisältyy toimitusten kokonaisviitemääriin."

Ehdotus:

Neuvoston asetus (EY) N:o 98/0102 (CNS)

annettu

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon[4],

sekä katsoo, että

yhteisen maatalouspolitiikan muita välineitä tehostavana ja täydentävänä olisi toteutettava yhteistä maaseudun kehittämispolitiikkaa, ja edistettävä siten tälle politiikalle perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista,

perustamissopimuksen 39 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan yhteistä maatalouspolitiikkaa ja sen erityismenetelmiä suunniteltaessa otetaan huomioon maatalouselinkeinon erityisluonne, joka johtuu maatalouden yhteiskunnallisesta rakenteesta sekä eri maatalousalueiden välisistä rakenteellisista eroista ja luonnonolojen eroista,

perustamissopimuksen 130 b artiklan mukaan yhteisön politiikan täytäntöönpanossa otetaan huomioon taloudelliselle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle 130 a ja 130 c artiklassa asetetut tavoitteet ja osallistutaan niiden toteuttamiseen; tästä syystä maaseudun kehittämistoimenpiteitä pitäisi tämän politiikan osana toteuttaa neuvoston asetuksessa (EY) N:o .....[5] (asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä) määritellyillä kehityksessä jälkeen jääneillä alueilla (tavoite 1) ja rakenteellisissa vaikeuksissa olevilla alueilla (tavoite 2),

---

1
2
3
4
5

maatalouden rakenteiden parantamiseen tarkoitetut toimenpiteet otettiin yhteisessä maatalouspolitiikassa käyttöön jo vuonna 1972; lähes kahden vuosikymmenen ajan maatalouden rakennepolitiikkaa on yritetty yhdistää maaseutualueiden laajempaan taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kokonaisuuteen; vuoden 1992 uudistuksessa korostettiin maatalouden merkitystä ympäristölle, koska maatalous käyttää eniten maata,

maaseutupolitiikkaa toteutetaan lukuisin monimutkaisin välinein ja se on yleisesti epäjohdonmukaista,

tulevina vuosina maatalouden on sopeuduttava uudenlaisiin tilanteisiin samoin kuin markkinoiden kehitykseen, markkinapolitiikan ja kaupan sääntöihin, kuluttajien tarpeisiin ja mieltymyksiin sekä yhteisön seuraavaan laajenemiseen liittyviin muutoksiin; muutokset eivät vaikuta ainoastaan maatalousmarkkinoihin, vaan yleensäkin maaseutualueiden paikalliseen talouteen; maaseudun kehittämispolitiikalla pitäisi pyrkiä maaseutualueiden kilpailukyvyn palauttamiseen ja lisäämiseen ja siten työpaikkojen säilyttämiseen ja luomiseen näillä alueilla,

tätä kehitystä olisi kannustettava ja tuettava maaseutupolitiikan nykyisten välineiden uudelleenjärjestelyllä ja yksinkertaistamisella,

uudelleenjärjestelyssä olisi otettava huomioon nykyisten välineiden soveltamisesta saatu kokemus ja sen pitäisi perustua näihin välineisiin, joita on käytetty nykyisten ensisijaisten tavoitteiden toteuttamiseen maaseudun kehittämiseksi nopeuttamalla maaseudun rakenteiden mukautusta yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä ja jotka helpottavat maaseutualueiden kehitystä ja rakennemuutosta (tavoitteet 5 a ja 5 b) rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään ja Euroopan investointipankin toiminnan sekä muiden rahoitusvälineiden kanssa 24 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2052/88[6] ja asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4256/88[7] sekä ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2078/92[8], maatalouden varhaiseläketukea koskevasta yhteisön järjestelmästä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2079/92[9] ja maatalouden metsitystoimenpiteitä koskevasta yhteisön tukijärjestelmästä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2080/92[10] vuoden 1992 yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä käyttöönotettujen liitännäistoimenpiteiden mukaisesti,

---

6 EYVL L 185, 15.7.1988, s. 9. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3193/94, EYVL L 337, 24.12.1994, s. 11.

7 EYVL L 374, 31.12.1988, s. 25. Sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2085/93, EYVL L 193, 31.7.1993, s. 44.

8 EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2272/95, EYVL L 288, 1.12.1995, s. 35. Asetus on oikaistu komission asetuksella (EY) N:o 1962/96, EYVL L 259, 12.10.1996, s. 7.

9 EYVL L 215, 30.7.1992, s. 91. Sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2773/95, EYVL L 288, 1.12.1995, s. 37.

10 EYVL L 215, 30.7.1992, s. 96. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 231/96, EYVL L 30, 8.2.1996, s. 33.

uudistetun maaseudun kehittämispolitiikan soveltamisalaan pitäisi kuulua maaseutualueet kaikkialla yhteisössä,

yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksessa 1992 käyttöönotettuihin liitännäistoimenpiteisiin pitäisi sisältyä kolme nykyistä järjestelmää (maatalouden ympäristöohjelma, varhaiseläke ja metsitys) ja niitä pitäisi täydentää epäsuotuisien alueiden (LFA-alueiden) järjestelmällä,

muiden maaseudun kehittämistoimenpiteiden pitäisi muodostaa osa tavoite 1 -alueiden ja tavoite 2 -alueiden yhdennettyjä kehittämisohjelmia,

muilla kuin tavoitteiden 1 ja 2 kohdealueisiin kuuluvilla maaseutualueilla toimenpiteiden pitäisi olla markkinapolitiikkaa tehostavia ja täydentäviä,

EMOTR:n tuen maaseudun kehittämiseen pitäisi perustua yhteen oikeudelliseen kehykseen, jossa määritetään tukikelpoiset toimenpiteet, niiden tavoitteet ja tukikelpoisuusperusteet,

koska maaseutualueet yhteisössä ovat hyvin erilaisia, maaseudun kehittämispolitiikassa pitäisi noudattaa toissijaisuusperiaatetta; tästä syystä politiikan pitäisi olla mahdollisimman hajautettua sekä osallistumista ja alhaalta ylöspäin suuntautumista (*bottom-up*) korostavaa; maaseudun kehittämisen tukeen sovellettavien kelpoisuusperusteiden pitäisi tämän vuoksi rajoittua siihen, mikä on tarpeen maaseudun kehittämispolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi,

johdonmukaisuus muiden yhteisen maatalouspolitiikan välineiden ja muiden yhteisten politiikkojen kanssa edellyttää kuitenkin yhteisön tasolla vahvistettuja tukiin sovellettavia perusvaatimuksia; olisi erityisesti vältettävä maaseudun kehittämistoimenpiteistä johtuvia kilpailun vääristymiä,

joustavuuden varmistamiseksi ja lainsäädännön yksinkertaistamiseksi neuvosto siirtää komissiolle tarvittavan täytäntöönpanovallan perustamissopimuksen 155 artiklan mukaisesti,

yhteisön maatalouden rakenteelle on luonteenomaista suuri määrä maatiloja, joilta puuttuvat rakenteelliset edellytykset kohtuullisiin tuloihin ja elinolosuhteisiin,

yhteisön investointituen tarkoituksena on uudenaikaistaa maatiloja ja parantaa niiden elinkelpoisuutta,

investointitukiin sovellettavia yhteisön tukikelpoisuusedellytyksiä olisi yksinkertaistettava verrattuna maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 950/97[11] säädettyihin nykyisiin edellytyksiin,

nuorille viljelijöille myönnettävät erityisedut voivat helpottaa sekä tilanpidon aloittamista että sen jälkeistä tilan rakenteellista sopeuttamista,

---

[11] EYVL L 142, 2.6.1997, s. 1

maatalouden kehitys ja erikoistuminen edellyttävät nykyiseltä maatalousväestöltä tarkoituksenmukaista yleistä, teknistä ja taloudellista koulutustasoa, erityisesti kun on kyse uusista hallinnon, tuotannon tai kaupanpitämisen suuntauksista,

on tarpeen tehostaa erityisesti maanviljelijöille ympäristön kanssa sopusointuisten maa- ja metsätalouden tuotantomenetelmistä annettavaa koulutusta ja tiedotusta,

maatilojen elinkelpoisuuden lisäämiseksi maatalousyrittäjiä olisi kannustettava luopumaan ennenaikaisesti maatalouden harjoittamisesta ottaen huomioon asetuksen (ETY) N:o 2079/92 täytäntöönpanosta saatu kokemus,

epäsuotuisten alueiden tuella pitäisi edistää maan jatkuvaa maatalouskäyttöä, maaseutuympäristön säilyttämistä, viljelyjärjestelmien ylläpitoa ja kehittämistä sekä ympäristövaatimusten noudattamista,

epäsuotuisten alueiden tukijärjestelmä olisi nähtävä perusvälineenä, jolla ylläpidetään ja edistetään vähäisin tuotantopanoksin toimivia viljelyjärjestelmiä,

epäsuotuisat alueet on luokiteltava yhteisin perustein; nykyisiä perusteita olisi muutettava uusien alueiden ja varsinkin erityisistä ympäristöhaitoista kärsivien alueiden luokittelun mahdollistamiseksi,

yhteisön tasolla laadittavaa epäsuotuisten alueiden luokittelua ei ole tarpeen lisätä,

luonnonhaittakorvauksen tukikelpoisuusedellytykset olisi vahvistettava tämän tukijärjestelmän tehokkuuden ja sen tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi,

tulevina vuosina maatalouden ympäristöpolitiikan välineillä on tärkeä asema maaseutualueiden kestävän kehityksen tukemisessa ja yhteiskunnan yhä kasvavien ympäristöpalvelujen tarpeisiin vastaamisessa,

nykyistä asetuksen (ETY) N:o 2078/92 mukaista maatalouden ympäristötukea olisi jatkettava kohdennetuissa ympäristötoimenpiteissä ottaen huomioon tämän järjestelmän täytäntöönpanosta saatu kokemus, jota kuvataan yksityiskohtaisesti komission asetuksen (ETY) N:o 2078/92 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti esittämässä kertomuksessa,

maatalouden ympäristötukijärjestelmän avulla olisi edelleen kannustettava maanviljelijöitä palvelemaan koko yhteiskuntaa ottamalla käyttöön tai ylläpitämällä maatalouskäytäntöjä, jotka ovat sopusoinnussa kasvavien ympäristönsuojelun ja luonnonvarojen suojelun vaatimusten kanssa sekä maiseman ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa,

maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parannuksia olisi kannustettava tukemalla investointeja tällä alalla,

tällainen tuki voi laajalti perustua nykyisiin edellytyksiin, sellaisina kuin ne ovat nyt vahvistettuina maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 951/97[12],

on tarpeen taata investointien kannattavuus ja se, että maanviljelijät pääsevät osallisiksi harjoitetun toiminnan taloudellisista eduista,

metsätalous on erottamaton osa maaseudun kehittämistä ja tämän vuoksi maaseudun kehittämisen tukijärjestelmään pitäisi sisältyä metsänhoitotoimenpiteitä,

metsänhoitotoimenpiteet olisi vahvistettava ottaen huomioon yhteisön ja jäsenvaltioiden kansainväliset sitoumukset ja niiden olisi perustuttava jäsenvaltioiden metsänhoitosuunnitelmiin; tällaisissa toimenpiteissä olisi otettava myös huomioon ilmastonmuutoksesta aiheutuvat erityiset ongelmat,

metsänhoitotoimenpiteiden pitäisi olla samansuuntaisia asetuksen (ETY) N:o 4256/88 soveltamisesta yhteisön maaseutualueiden metsien kehittämistä ja hyödyntämistä koskevan toiminnan osalta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetussa asetuksessa (ETY) N:o 1610/89[13] sekä metsätaloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamisesta 29 päivänä maaliskuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 867/90[14] säädettyjen nykyisten järjestelmien kanssa,

maatalousmaan metsitys on erityisen tärkeää maan käytön ja ympäristön kannalta, ja sen avulla voidaan vähentää metsätaloustuotteiden pulaa yhteisössä; tästä syystä asetuksen (ETY) N:o 2080/92 mukaista nykyistä metsitystukea olisi jatkettava ottaen huomioon kyseisen järjestelmän täytäntöönpanosta saatu kokemus, jota kuvataan yksityiskohtaisesti komission asetuksen (ETY) N:o 2080/92 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti esittämässä kertomuksessa,

luonnonhaittakorvauksia olisi myönnettävä kestävän metsänhoidon säilyttämiseksi alueilla, jotka kärsivät merkittävistä luonnonhaitoista,

maataloustoimintaan ja toimintasuunnan muuttamiseen liittyville toimenpiteille olisi myönnettävä tukea; toimenpideluettelo olisi määritettävä saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon tarve perustaa maaseudun kehittäminen myös maatalouden ulkopuoliseen toimintaan ja palveluihin, jotta voitaisiin muuttaa kehityssuuntaa, jossa on havaittavissa maaseudun taloudellinen ja sosiaalinen taantuminen sekä väestökato, olisi tuettava epätasa-arvoisuuden poistamista sekä miesten ja naisten välisten yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä,

maaseudun kehittämistoimenpiteiden, jotka voivat saada yhteisön tukea, pitäisi noudattaa yhteisön lainsäädäntöä ja olla johdonmukaisia muun yhteisön politiikan sekä muiden yhteisen maatalouspolitiikan välineiden kanssa,

---

12 EYVL L 142, 2.6.1997, s. 22.

13 EYVL L 165, 15.6.1989, s. 3.

14 EYVL L 91, 6.4.1990, s. 7.

tukea ei pitäisi antaa tietyille toimenpiteille, joita voidaan tukea muilla yhteisen maatalouspolitiikan välineillä, ja erityisesti niille toimenpiteille, jotka kuuluvat yhteisten markkinajärjestelyjen tukijärjestelmiin,

koska tuottajaryhmille ja niiden liitoille myönnetään tukea useissa yhteisissä markkinajärjestelyissä, tuottajaryhmille maaseudun kehittämisen osana annettava erityistuki ei vaikuta enää tarpeelliselta; tuottajaryhmistä ja niiden liitoista 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 952/97[15] mukaista tukijärjestelmää ei pitäisi näin ollen jatkaa,

liitännäistoimenpiteiden ja muiden tavoite 1 -alueiden ulkopuolella toteutettavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden yhteisön tuki pitäisi rahoittaa EMOTR:n tukiosastosta; neuvoston asetuksessa (EY) N:o .....[16] [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] säädettyjä rahoitusta koskevia perussääntöjä on muutettu vastaavasti,

lukuun ottamatta tavoite 1 -alueilla toteutettavia liitännäistoimenpiteitä, maaseudun kehittämistoimenpiteiden yhteisön tuki pitäisi rahoittaa edelleen EMOTR:n ohjausosastosta,

tavoitteiden 1 ja 2 mukaisiin ohjelmiin kuuluvien maaseudun kehittämistoimenpiteiden tuen ja erityisesti näiden toimenpiteiden yhdennetyn ohjelmatyön osalta olisi sovellettava neuvoston asetusta (EY) N:o ..... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä]; rahoitusta koskevissa säännöissä pitäisi kuitenkin ottaa huomioon tavoite 2 -alueilla toteutettavien toimenpiteiden rahoitus tukiosastosta,

tavoitteiden 1 tai 2 mukaisten ohjelmien ulkopuolisille maaseudun kehittämistoimenpiteille pitäisi luoda maaseudun kehittämisohjelma erityisten sääntöjen mukaan; tällaisten toimenpiteiden tuet on eriytettävä asetuksen (EY) N:o ..... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 28 artiklan 1 kohdassa säädettyjen yleisperiaatteiden mukaisesti ottaen tarvittavassa määrin huomioon taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskeva vaatimus ja sen seurauksena tuet on periaatteessa eriytettävä tavoite 1 -alueiden ja tavoite 2 -alueiden sekä muiden alueiden välillä; tässä asetuksessa säädetyt määrät ovat yhteisön tuen enimmäismääriä,

sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o ..... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 18 ja 19 artiklassa säädetään maaseudun kehittämisen aloiteoikeudesta, komission pitäisi maaseudun kehittämisohjelmien lisäksi pystyä omasta aloitteestaan säätämään maaseudun kehittämistä koskevista tutkimuksista,

maaseudun kehittämisen tuen seurantaa ja valvontaa varten olisi luotava tarkoituksenmukainen säännöstö käyttäen viitteenä ennen ohjelman täytäntöönpanoa sovittuja ja käyttöönotettuja hyvin määriteltyjä mittareita,

---

[15] EYVL L 142, 2.6.1997, s. 30.

[16] EYVL L

maaseudun kehittämistoimenpiteille pitäisi voida antaa tukea jäsenvaltioissa ilman yhteisön osarahoitusta; tällaisten tukien huomattavan taloudellisen merkityksen vuoksi samoin kuin niiden johdonmukaisuuden varmistamiseksi yhteisön tukea saavien toimenpiteiden kanssa ja menettelyjen yksinkertaistamiseksi olisi vahvistettava erityiset valtiontukisäännöt, ja

nykyisistä tukijärjestelmistä uusiin maaseudun kehittämisen tukijärjestelmiin siirtymisen helpottamiseksi pitäisi sallia siirtymäsääntöjen vahvistaminen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 Osasto

Soveltamisala ja tavoitteet

1 artikla

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan kestävään maaseudun kehittämiseen myönnettävän yhteisön tuen kehys.

2. Maaseudun kehittämistoimenpiteillä on tehostettava ja täydennettävä muita yhteisen maatalouspolitiikan välineitä ja edistettävä siten perustamissopimuksen 39 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

3. Maaseudun kehittämistoimenpiteiden on

   - oltava kehityksessä jälkeen jääneiden alueiden (tavoite 1) kehittämistä ja rakenteellista sopeuttamista edistäviin toimenpiteisiin yhdennettyjä ja

   - tehostettava rakenteellisissa vaikeuksissa olevien alueiden (tavoite 2) taloudellista ja sosiaalista uudistamista tukevia toimenpiteitä

kyseisillä alueilla ottaen huomioon asetuksessa (EY) N:o ..... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] ja perustamissopimuksen 130 a ja 130 c artiklassa näille tavoitteille asetetut yhteisön tuen erityistavoitteet ja noudattaen tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä.

2 artikla

Maataloustoimintaan ja toimintasuunnan muutokseen liittyvä maaseudun kehittämistuki voi koskea

– maatilojen sekä maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen rakenteiden parantamista

– maataloustuotannon mahdollisuuksien uudistamista ja uudelleensuuntaamista, uuden tekniikan käyttöönottoa ja tuotteiden laadun parantamista

- kestävän metsänhoidon kehittämistä
- toimintojen monipuolistamista täydentävien tai vaihtoehtoisten toimintojen löytämiseksi
- elinkelpoisen yhteiskuntarakenteen säilyttämistä ja vahvistamista maaseutualueilla
- elinkeinojen kehittämistä sekä työpaikkojen säilyttämistä ja luomista tietyllä alueella olemassa olevien mahdollisuuksien tehokkaamman hyödyntämisen varmistamiseksi
- työ- ja elinolosuhteiden parantamista
- vähäisin tuotantopanoksin toimivien viljelyjärjestelmien ylläpitoa ja kehittämistä epäsuotuisilla alueilla
- merkittävän luonnonarvon sekä ympäristövaatimusten mukaisen kestävän maatalouden säilyttämistä ja lisäämistä
- epätasa-arvoisuuden poistamista sekä miesten ja naisten välisten yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä erityisesti tukemalla naisten omasta aloitteestaan toteuttamia hankkeita.

3 artikla

Tukea myönnetään 2 osastossa vahvistetuin edellytyksin siinä määritellyille maaseudun kehittämistoimenpiteille.

2 Osasto

Maaseudun kehittämistoimenpiteet

1 Luku

Maatilainvestoinnit

4 artikla

Maatilainvestointien tuen on edistettävä maataloustulojen sekä elin-, työ- ja tuotanto-olosuhteiden parantamista.

Niillä on oltava yksi tai useampi seuraavista tavoitteista:

- tuotantokustannusten vähentäminen
- tuotannon parantaminen ja suuntaaminen uudelleen
- laadun parantaminen
- luonnonympäristön, hygieniaolosuhteiden ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten säilyttäminen ja parantaminen
- maatilan toiminnan monipuolistaminen.

5 artikla

Investointitukea myönnetään sellaisille maatiloille,

– jotka ovat todistettavasti elinkelpoisia

– jotka täyttävät ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset ja

– joiden viljelijällä on riittävä ammattitaito ja pätevyys.

6 artikla

Tukea ei myönnetä, jos investoinnin tarkoituksena on kasvattaa sellaisten tuotteiden tuotantoa, joille ei löydy tavanomaisia markkinoita.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on vahvistettava investointituen enimmäismäärät.

2 Luku

Nuorten viljelijöiden toiminnan aloittaminen

8 artikla

1. Nuorten viljelijöiden aloitustukea myönnetään seuraavin edellytyksin:

   – viljelijä ei ole vielä täyttänyt 40 vuotta

   – viljelijällä on riittävä ammattitaito ja pätevyys

   – viljelijä aloittaa tilanpidon ensimmäistä kertaa

   – tila

      (i) on todistettavasti taloudellisesti elinkelpoinen ja

      (ii) täyttää ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset

   ja

   – nuori viljelijä ryhtyy maatalousyrittäjäksi.

   Erityisedellytyksiä voidaan soveltaa siinä tapauksessa, että nuori viljelijä ei toimi tilan ainoana vastuullisena yrittäjänä. Näiden edellytysten on vastattava tilan ainoana vastuullisena yrittäjänä toimiville nuorille viljelijöille asetettuja edellytyksiä.

2. Aloitustuki voi sisältää

- enintään liitteessä täsmennetyn tukikelpoisen määrän suuruisen kertapalkkion

- korkotuen tilanpidon aloittamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseen otettuja lainoja varten; korkotuen pääomitettu arvo ei saa ylittää kertapalkkion määrää.

3 Luku

Koulutus

9 artikla

Maanviljelijöiden sekä muiden maatalous- ja maaseututoimintaan osallistuvien henkilöiden ammattitaitoa ja pätevyyttä parannetaan tukemalla ammattikoulutusta.

Koulutuksella pyritään erityisesti valmentamaan viljelijöitä tuotannon laadun uudelleensuuntaamiseen, maaseutuympäristön suojelun vaatimusten kanssa sopusointuisten tuotantomenetelmien käyttöön, hygieniaa ja eläinten suojelua koskeviin vaatimuksiin sekä taloudellisesti elinkelpoisen tilan hoidon edellyttämien taitojen hankkimiseen.

4 Luku

Varhaiseläke

10 artikla

1. Varhaiseläketukien avulla pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

   - tulojen saannin varmistaminen ikääntyneille maaviljelijöille, jotka päättävät luopua maatalouden harjoittamisesta;

   - sen kannustaminen, että ikääntyneiden maanviljelijöiden paikalla jatkavat maanviljelijät, jotka pystyvät parantamaan säilyvien maatilojen taloudellista elinkelpoisuutta;

   - maatalousmaiden ohjaaminen muuhun kuin maatalouskäyttöön, jos niiden käyttö maatalouden tarkoituksiin ei täytä elinkelpoisuudelle asetettuja edellytyksiä.

2. Varhaiseläketukiin voi sisältyä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on maataloustyöntekijöiden tulojen saannin varmistaminen.

11 artikla

1. Luopujan on

   - luovuttava pysyvästi kaikesta kaupallisen maatalouden harjoittamisesta; hän voi kuitenkin jatkaa maanviljelyä muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa ja pitää hallussaan rakennuksia, joissa hän asuu edelleen,

   - luovutushetkellä oltava alle 55-vuotias, mutta ei vielä tavanomaisessa eläkeiässä ja

   - oltava harjoittanut maanviljelystä kymmenen vuoden ajan ennen luovutusta.

2. Tilan jatkajan on

   - seurattava luopujaa maatalousyrittäjänä tai otettava käyttöönsä luopujalta vapautunut maa osittain tai kokonaan. Jatkajan tilan taloudellisen elinkelpoisuuden on parannuttava tietyn ajan kuluessa sekä erityisesti jatkajan ammattitaidon ja pätevyyden, viljelyalan ja työmäärän tai tulojen osalta alueen ja tuotannon mukaan määriteltävien edellytysten mukaisesti

   - omattava riittävä ammattitaito ja pätevyys, ja

   - sitouduttava harjoittamaan tilalla maanviljelyä ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevia vähimmäisvaatimuksia noudattaen vähintään viiden vuoden ajan.

3. Työntekijän on

   - lopetettava työskentely maatilalla lopullisesti

   - oltava alle 55-vuotias, mutta ei vielä tavanomaisessa eläkeiässä

   - oltava käyttänyt vähintään puolet työajastaan maataloustyöhön avustavana perheenjäsenenä tai maataloustyöntekijänä viiden edellisen vuoden aikana

   - oltava työskennellyt luopujan maatilalla vähintään kahta täysiaikaista työvuotta vastaavan ajan luovuttajan varhaiseläkkeelle siirtymistä edeltäneen neljän vuoden aikana

   - kuuluttava sosiaaliturvajärjestelmään.

4. Maatilaa jatkava muu kuin maatalousyrittäjä voi olla mikä tahansa muu henkilö tai elin, joka ottaa luovutetun maan käyttöönsä muihin kuin maatalouden tarkoituksiin, metsänhoitoon tai luonnonsuojelualueiden perustamiseen ympäristön ja maaseudun laadun suojelemiseen tai parantamiseen soveltuvalla tavalla.

5. Tässä artiklassa säädettyjä edellytyksiä sovelletaan koko sen ajan, kun luovuttaja saa varhaiseläketukea.

12 artikla

1. Luopujille myönnettävä varhaiseläketuki ei saa ylittää liitteessä vahvistettua vuotuista kokonaismäärää.

2. Varhaiseläketuen kestoaika on enintään kymmenen vuotta, eikä sitä voida jatkaa sen jälkeen, kun luopuja tai työntekijä on saavuttanut tavanomaisen eläkeiän, eikä missään tapauksessa sen jälkeen, kun luopuja tai työntekijä on täyttänyt 70 vuotta. Jos jäsenvaltio maksaa tavanomaista vanhuuseläkettä, varhaiseläketuki myönnetään sen lisänä ottaen huomioon kansallisen vanhuuseläkkeen määrä.

5 Luku

Epäsuotuisat alueet

13 artikla

Epäsuotuisten alueiden tuen avulla pyritään seuraaviin tavoitteisiin:

- maan jatkuvan maatalouskäytön varmistaminen vaikuttaen siten elinkelpoisten maaseutuyhteisöjen säilymiseen
- maaseutuympäristön säilyttäminen
- kestävien viljelyjärjestelmien ylläpito ja kehittäminen
- ympäristövaatimusten noudattamisen takaaminen.

14 artikla

1. Epäsuotuisten alueiden viljelijöille voidaan antaa luonnonhaittakorvauksia.

2. Luonnonhaittakorvauksia myönnetään hehtaarilta viljelijöille, jotka
   - viljelevät vähintään myöhemmin määritettävän suuruista alaa
   - sitoutuvat jatkamaan maataloustoimintaa epäsuotuisalla alueella vähintään viiden vuoden ajan luonnonhaittakorvauksen ensimmäisestä maksuerästä alkaen ja

- käyttävät erityisesti kestävän viljelyn avulla ympäristönsuojelun ja maaseutuympäristön säilyttämisen tarpeen kanssa sopusoinnussa olevia menetelmiä, jotka määritellään myöhemmin eri alueita varten.

3. Jos tuottajan nautakarjaan kuuluvassa eläimessä todetaan neuvoston direktiivissä 96/22/EY[17] kiellettyjen aineiden jäämiä tai tässä direktiivissä sallittujen mutta laittomasti käytettyjen aineiden jäämiä tarkastuksista annetun neuvoston direktiivin 96/23/ETY[18] asiaa koskevien säännösten mukaisesti tai jos tuottajan tilalta löydetään sallittuja aineita tai tuotteita tai direktiivissä 96/22/EY sallittuja mutta laittomasti hallussa pidettyjä aineita tai tuotteita missään muodossa, tuottajalle ei makseta luonnonhaittakorvauksia sinä kalenterivuonna, jona löytö tehdään.

   Jos rikkominen toistuu, korvausten ulkopuolelle sulkemista voidaan rikkeen vakavuuden mukaan jatkaa viiteen vuoteen siitä vuodesta, jona toistuva rikkominen havaittiin.

   Jos eläinten omistaja tai pitäjä häiritsee tarkastusten suorittamista ja kansallisten jäämientutkimussuunnitelmien soveltamisen edellyttämien näytteiden ottamista tai direktiivin 96/23/EY ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa tarkastuksista annetussa direktiivissä säädettyjen tutkimusten ja tarkastusten suorittamista, sovelletaan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä seuraamuksia.

15 artikla

1. Luonnonhaittakorvaukset vahvistetaan sellaiselle tasolle,

   - joka on riittävä korvaamaan tehokkaasti olemassa olevat haitat ja

   - jolla voidaan välttää liialliset korvaukset.

   Korvauksessa voidaan tarvittaessa ottaa huomioon maanviljelijöille ympäristölainsäädännön mukaisista velvoitteista aiheutuneet kustannukset ja tulonmenetykset.

---

[17] Tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta annettu neuvoston direktiivi, EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.

[18] Elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta annettu neuvoston direktiivi, EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

2. Luonnonhaittakorvaukset on eriytettävä asianmukaisesti ottaen huomioon

   - kunkin alueen tilanne ja kehittämistavoitteet
   - maataloustoiminnalle aiheutuvien pysyvien luonnonhaittojen vakavuus
   - ratkaistavina olevat erityiset ympäristöongelmat
   - tilan tuotantosuunta ja taloudellinen tilanne sekä viljelijän tulot.

3. Luonnonhaittakorvaus vahvistetaan liitteessä vahvistettujen vähimmäis- ja enimmäismäärien välille. Enimmäismääriä korkeampia luonnonhaittakorvauksia voidaan myöntää edellyttäen, että kaikki kyseisellä alueella myönnetyt luonnonhaittakorvaukset keskimääräisesti noudattavat tätä enimmäismäärää.

16 artikla

Epäsuotuisiin alueisiin kuuluvat

- vuoristoalueet
- muut epäsuotuisat alueet ja
- alueet, joilla on erityisiä luonnonhaittoja.

17 artikla

1. Vuoristoalueille on ominaista maan käyttömahdollisuuksien huomattava rajoittuminen ja työkustannusten oleellinen nousu, jotka johtuvat

   - alueen korkeasta sijainnista johtuvista erittäin vaikeista ilmasto-olosuhteista, jotka lyhentävät kasvukautta merkittävästi
   - alemmissa korkeuksissa suurimmassa osassa kyseisiä alueita olevista jyrkistä rinteistä, jotka estävät koneiden käytön tai edellyttävät erittäin kalliiden erityislaitteiden käyttöä, tai
   - näiden kahden tekijän yhteisvaikutuksesta silloin kun kustakin erillisenä aiheutuva luonnonhaitta on merkityksettömämpi, edellyttäen että yhteisvaikutuksesta aiheutuu vastaava luonnonhaitta.

2. Vuoristoalueina pidetään 62 leveyspiirin pohjoispuolisia ja siihen välittömästi liittyviä alueita.

18 artikla

Epäsuotuisat alueet, joita uhkaa maan käyttämättä jättäminen ja joilla maaseutuympäristön hoito on välttämätöntä, muodostuvat luonnollisten tuotantoedellytysten kannalta yhdenmukaisista maatalousalueista, joilla on seuraavat ominaisuudet:

- vaikeasti viljeltävät heikkotuottoiset maat, joiden tuotantokykyä ei voida parantaa ilman kohtuuttomia kustannuksia ja jotka ovat pääasiassa hyödynnettävissä laajaperäiseen kotieläintuotantoon

- luonnonoloista johtuva keskimääräistä merkittävästi alhaisempi tuottavuus suhteessa maatalouden taloudellista suorituskykyä kuvaaviin indekseihin

- pääasiassa maataloustoiminnasta riippuvaisen väestön vähäinen tai vähenevä määrä, jonka kiihtyvä väheneminen vaarantaisi kyseisen alueen elinkelpoisuuden ja asutuksen.

19 artikla

Epäsuotuisiin alueisiin voi tarvittaessa ja tietyin edellytyksin kuulua muita erityisistä haitoista, varsinkin ympäristön asettamista erityisistä rajoitteista kärsiviä alueita, joilla viljelyä olisi jatkettava ympäristön säilyttämiseksi tai parantamiseksi, maaseutuympäristön hoitamiseksi ja alueen matkailumahdollisuuksien turvaamiseksi tai rannikoiden suojelemiseksi.

Näiden alueiden kokonaispinta ei missään jäsenvaltiossa saa ylittää 10:tä prosenttia kyseisen valtion pinta-alasta.

6 Luku

Maatalouden ympäristöohjelma

20 artikla

Tukemalla ympäristön suojelemiseen ja maaseutuympäristön hoitoon tähtääviä maatalouden tuotantomenetelmiä pyritään edistämään yhteisön maatalous- ja ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamista.

Tällä tuella edistetään

- sellaista maatalousmaiden hyödyntämistä, jossa otetaan huomioon ympäristön, maiseman ja sen eri piirteiden, luonnonvarojen, maaperän ja geneettisen monimuotoisuuden suojelu ja parantaminen

- ympäristölle suotuisaa viljelyn laajaperäistämistä ja muiden kuin voimaperäisten laidunjärjestelmien hoitoa

- luonnonarvoltaan merkittävien uhattujen viljely-ympäristöjen säilyttämistä
- viljelymaan maisemallisten ja historiallisten ominaispiirteiden hoitoa
- maatalouskäytäntöjen ympäristösuunnittelua.

21 artikla

1. Tukea myönnetään maanviljelijöille, jotka tekevät vähintään viisi vuotta kestäviä maatalouden ympäristösitoumuksia. Tarvittaessa tietynlaisille sitoumuksille määritellään pitempi kestoaika niiden ympäristövaikutusten mukaan.

2. Maatalouden ympäristösitoumukseksi ei riitä tavanomaisten hyvien viljelykäytäntöjen soveltaminen.

   Siihen on liityttävä palveluja, joita ei liity muihin tukitoimenpiteisiin, kuten markkinatukeen ja luonnonhaittakorvauksiin.

22 artikla

1. Maatalouden ympäristösitoumuksiin myönnetään tukea vuosittain ja se lasketaan seuraavin perustein:

   - tulonmenetys
   - sitoumuksesta aiheutuvat lisäkustannukset ja
   - kannustimen tarve.

   Vuotuisen tuen tasoa laskettaessa voidaan myös ottaa huomioon sitoumusten täyttämisen edellyttämistä tuottamattomista infrastruktuuri-investoinneista aiheutuvat kustannukset.

2. Yhteisön tuen vuotuiset enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä. Määrät perustuvat maatalouden ympäristösitoumuksia soveltavan tilan viljelyalaan.

7 Luku

Maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantaminen

23 artikla

1. Investointitukien on helpotettava maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantamista ja järkiperäistämistä ja siten lisättävä maataloustuotteiden kilpailukykyä ja lisäarvoa.

2. Tukien avulla pyritään yhteen tai useampaan seuraavista tavoitteista:

   - tuotannon suuntaaminen ennakoitavissa olevien markkinasuuntausten mukaisesti tai uusien maataloustuotteiden myyntikanavien avaamisen edistäminen
   - myyntiverkkojen tai jalostusmenettelyjen parantaminen tai järkiperäistäminen

– tuotteiden ulkomuodon ja pakkauksen parantaminen tai sivutuotteiden parempi hyödyntäminen tai niiden poistaminen

– uuden tekniikan soveltaminen

– innovatiivisten investointien suosiminen

– laatuun ja terveyteen liittyvien edellytysten parantaminen ja valvonta

– ympäristönsuojelu.

24 artikla

1. Tukea myönnetään niille henkilöille, jotka lopulta vastaavat investointien rahoittamisesta yrityksissä,

   – joiden taloudellinen elinkelpoisuus on todistettavissa ja

   – jotka noudattavat ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

2. Investointien on parannettava tilannetta kyseisellä maatalouden perustuotantoalalla. Niiden on taattava perustuotteiden tuottajille riittävä osuus saatavista taloudellisista eduista.

3. On esitettävä riittävät todisteet siitä, että kyseisille tuotteille on olemassa tavanomaiset myyntikanavat.

25 artikla

1. Investointien on koskettava perustamissopimuksen liitteeseen II kuuluvien tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä kalastustuotteita lukuun ottamatta.

2. Investointien on täytettävä valintaperusteet, joissa vahvistetaan toimintalinjat ja ilmoitetaan tuen ulkopuolelle jätettävät investoinnit.

26 artikla

Tuen ulkopuolelle jätetään investoinnit

– vähittäismyyntikaupan tasolla

– kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden kaupan pitämiseksi tai jalostamiseksi.

8 Luku

Metsätalous

27 artikla

1. Metsätaloustuen on edistettävä metsätalouden taloudellisen, ekologisen ja sosiaalisen aseman kehittämistä maaseutualueilla.

2. Tuella on oltava yksi tai useampi seuraavista tavoitteista:

   - kestävä metsänhoito ja metsätalouden kehittäminen
   - metsävarojen säilyttäminen
   - metsitetyn pinta-alan lisääminen.

3. Tuen avulla on pyrittävä edistämään yhteisön ja jäsenvaltioiden kansainvälisten sitoumusten täyttämistä. Se perustuu hallitustenvälisessä metsäpaneelissa sovittuihin kansallisiin metsänhoitosuunnitelmiin. Suuren tai keskisuuren metsäpalovaaran alueiksi luokitetuilla alueilla on laadittava metsäpalojen torjuntasuunnitelmat metsäpalojen torjunnasta yhteisössä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2158/92[19] mukaisesti.

28 artikla

1. Metsätaloustuen on liityttävä yhteen tai useampaan seuraavista toimenpiteistä:

   - viljelemättömän maan metsitys ja metsien uudistaminen sillä edellytyksellä, että istutus on mukautettu paikallisiin oloihin siten, että se on sopusoinnussa ympäristön kanssa
   - investoinnit yksityisten metsänomistajien, näiden yhdistysten tai kuntien omistamien metsätilojen taloudellisen tai ekologisen arvon merkittävään kohentamiseen
   - investoinnit metsätaloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantamiseen ja järkiperäistämiseen; investoinnit, jotka koskevat puun käyttöä raaka-aineena, rajoitetaan teollista käyttöä edeltäviin työvaiheisiin
   - uudet myyntikanavat puu- ja metsäteollisuustuotteiden käytön ja kaupan pitämisen edistämiseksi
   - jäsentilojen kestävän ja tehokkaan hoidon parantamiseen tähtäävien metsänhoitoyhdistysten perustaminen
   - luonnononnettomuuksien ja tulipalojen lamauttamien metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja asianmukaisten torjuntavälineiden käyttöönotto.

2. Metsätaloustoimenpiteisiin sovelletaan vastaavasti 1, 3 ja 7 luvussa säädettyjä sääntöjä.

29 artikla

1. Maatalousmaan metsitykseen myönnetään tukea.

---

[19] EYVL L 217, 31.7.1992, s. 3. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 308/97, EYVL L 51, 21.2.1997, s. 11.

Istutuskustannusten lisäksi tuki voi sisältää

- vuotuisen palkkion metsitetyltä hehtaarilta hoitokustannusten korvaamiseksi viiden vuoden ajan

- vuotuisen palkkion hehtaarilta metsityksestä johtuvien tulonmenetysten korvaamiseksi enintään 20 vuoden ajan maata ennen metsitystä hyödyntäneille viljelijöille tai yhdistyksille tai muulle yksityisoikeudelliselle henkilölle.

2. Viljelymaan metsitystukea ei myönnetä

   - varhaiseläkejärjestelmään kuuluville viljelijöille

   - joulukuusten istutukseen.

   Jos kyseessä on lyhytaikakiertoviljely, metsityskustannuksiin tarkoitettua tukea myönnetään ainoastaan, jos istuttaminen on mukautettu paikallisiin oloihin siten, että se on sopusoinnussa ympäristön kanssa.

3. Tulonmenetysten korvaamiseen tarkoitetun vuotuisen yhteisön tukipalkkion enimmäismäärät vuotta kohti vahvistetaan liitteessä.

30 artikla

1. Pyrittäessä

   - metsien ekologisen tasapainon säilyttämiseen ja parantamiseen tai vaurioituneiden metsien uudistamiseen merkittävien luonnonhaittojen vaivaamilla alueilla, joilla metsillä on yleishyödyllinen suojaava ja ekologinen tehtävä, eikä metsänviljelystä saatavilla tuloilla yksin voida taata tämän aseman säilymistä tai

   - palonkatkaisulinjojen säilyttämiseen maatalouskäytäntöjen avulla

   myönnetään korvausta yksityisille henkilöille tai näiden yhdistyksille kyseisten metsien säilyttämiseen liittyvän yleisen edun perusteella edellyttäen, että kestävä metsänhoito on varmistettu.

2. Korvausmäärä vahvistetaan liitteessä olevien vähimmäis- ja enimmäismäärien rajoissa. Enimmäismäärän ylittäviä korvauksia voidaan myöntää sillä edellytyksellä, että kaikki kyseisellä alueella myönnetyt korvaukset keskimääräisesti noudattavat tätä enimmäismäärää.

9 Luku

Maaseutualueiden sopeuttamisen ja kehittämisen edistäminen

31 artikla

Tukea myönnetään sellaisiin maataloustoimintaan ja sen uudistamiseen sekä maaseutuyrittäjyyteen liittyviin toimenpiteisiin, jotka eivät kuulu minkään muun tässä osastossa tarkoitetun toimenpiteen soveltamisalaan.

Nämä toimenpiteet koskevat

- maanparannusta, uusjakoa
- lomitus- ja tilanhoitopalvelujen perustamista
- laatutuotteiden kaupanpitoa
- elinolosuhteiden parantamista
- kylien kunnostamista ja kehittämistä sekä maaseutuperinnön suojelemista ja säilyttämistä
- toimintojen monipuolistamista tuottamalla sivuelinkeinoja tai vaihtoehtoisia tulonlähteitä
- maatalouden vesivarojen hoitoa
- maaseudun perusrakenteiden kehittämistä ja parantamista
- matkailu- ja käsityöläiselinkeinojen kannustamista
- ympäristön säilyttämistä ja maaseudun hoitoa
- luonnononnettomuuksien lamauttamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamista ja asianmukaisten torjuntavälineiden käyttöönottoa
- uusia rahoitusjärjestelyjä.

10 Luku

Täytäntöönpanosäännöt

32 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston täytäntöönpanosta annetaan asetuksen (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 49 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Säännöissä voidaan erityisesti täsmentää

- maatiloilla tehtäviä investointeja koskevat tukiedellytykset (4–7 artikla)
- tilan taloudellisen elinkelpoisuuden parantamisaika ja -edellytykset sekä luovutetun maan käyttöedellytykset varhaiseläketapauksissa (11 artiklan 2 kohta)
- luonnonhaittakorvausten myöntämis- ja laskentaperusteet (14 ja 15 artikla)

- maatalouden ympäristösitoumusten edellytykset (21 ja 22 artikla)

- maataloustuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä parantavien investointien valintaperusteet (25 artiklan 2 kohta)

- metsätaloustoimenpiteiden edellytykset (27–30 artikla).

Saman menettelyn mukaan komissio voi poiketa 26 artiklan toisesta luetelmakohdasta erityisen syrjäisillä alueilla sillä edellytyksellä, että jalostetut tuotteet on tarkoitettu kyseisen alueen markkinoille.

3 Osasto

Pääperiaatteet. Hallintoa ja rahoitusta koskevat säännökset

1 LUKU

Pääperiaatteet

1 alaosasto

EMOTR:n tuki

33 artikla

1. Yhteisön tuki varhaiseläkkeisiin (10–12 artikla), epäsuotuisille alueille (13–19 artikla), maatalouden ympäristöohjelmalle (20–22 artikla) ja metsitykseen (29 artikla) rahoitetaan EMOTR:n tukiosastosta kaikkialla yhteisössä.

2. Yhteisön tuki muihin maaseudun kehittämistoimenpiteisiin rahoitetaan EMOTR:n

   - ohjausosastosta tavoite 1 -alueilla

   - tukiosastosta muilla kuin tavoite 1 -alueilla.

3. EMOTR rahoittaa 31 artiklan kolmannessa, kuudennessa ja kahdeksannessa luetelmakohdassa tarkoitetut toimenpiteet tavoitteiden 1 ja 2 kohdealueisiin luokitelluilla alueilla mikäli niitä ei rahoiteta EAKR:sta.

34 artikla

1. Edellä 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta

   - sovelletaan tavoite 1 -alueilla asetusta (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] sellaisena kuin se on täydennettynä tässä asetuksessa olevilla erityissäännöillä

   - sovelletaan tavoite 2 -alueilla asetusta (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] sellaisena kuin se on täydennettynä tässä asetuksessa olevilla erityissäännöillä, jollei tämän asetuksen nojalla muuta säädetä.

2. EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta sovelletaan asetuksen (EY) N:o ... [yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta] erityissääntöjä ja sen mukaisesti annettuja säännöksiä, jollei tämän asetuksen nojalla muuta säädetä.

2 alaosasto

Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus

35 artikla

1. Maaseudun kehittämistukea myönnetään ainoastaan yhteisön lainsäädäntöä noudattaviin toimenpiteisiin.

2. Toimenpiteiden on oltava johdonmukaisia muun yhteisön politiikan ja sen mukaisesti sovellettavien toimenpiteiden kanssa.

   Erityisesti kaikkiin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin voidaan myöntää tukea muiden yhteisön tukijärjestelmien osana ainoastaan, jos kyseinen toimenpide täyttää tässä asetuksessa säädetyt erityisedellytykset.

3. Lisäksi on varmistettava johdonmukaisuus muiden yhteisen maatalouspolitiikan välineiden osana toteutettavien toimenpiteiden kanssa. Erityisesti on varmistettava johdonmukaisuus toisaalta maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja toisaalta yhteisten markkinajärjestelyjen osana toteutettavien toimenpiteiden sekä maatalouden laatu- ja terveystoimenpiteiden välillä, samoin kuin erilaisten maaseudun kehittämistoimenpiteiden välillä.

   Tästä syystä tämän asetuksen mukaisesti ei myönnetä tukea

   – yhteisten markkinajärjestelyjen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin

   – tutkimushankkeita, maataloustuotteiden myynninedistämistä tai eläintautien hävittämistä tukeviin toimenpiteisiin.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää maaseudun kehittämiseen tarkoitetun yhteisön tuen myöntämiseen liittyvistä täydentävistä tai tiukemmista edellytyksistä, joiden on oltava johdonmukaisia tässä asetuksessa vahvistettujen tavoitteiden ja vaatimusten kanssa.

36 artikla

1. Saman toimenpiteen osalta ei voida maksaa samanaikaisesti tukea tämän asetuksen ja jonkin muun yhteisön tukijärjestelmän mukaisesti.

2. Tämän asetuksen mukaista tukea voidaan yhden toimenpiteen osalta yhdistellä ainoastaan, jos toimenpiteet ovat toistensa kanssa johdonmukaisia ja yhteensopivia. Tuen tasoa on tarvittaessa mukautettava.

37 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet maaseudun kehittämistoimenpiteiden yhteensopivuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi tämän luvun säännösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden toimittamiin maaseudun kehittämissuunnitelmiin on sisällyttävä arvio suunniteltujen maaseudun kehittämistoimenpiteiden yhteensopivuudesta ja johdonmukaisuudesta sekä maininta yhteensopivuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

3. Tukitoimenpiteitä on tarvittaessa tarkistettava myöhemmin yhteensopivuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

2 Luku

Ohjelmaperusteisuus

38 artikla

1. EMOTR:n ohjausosastosta rahoitettavat maaseudun kehittämistoimenpiteet ovat osa tavoite 1 -alueiden asetuksen (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] mukaista ohjelmamenettelyä.

2. Muut kuin 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut maaseudun kehittämistoimenpiteet ovat osa tavoite 2 -alueiden asetuksen (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] mukaista ohjelmamenettelyä.

3. Muiden maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta ohjelmatyössä noudatetaan 39–42 artiklan säännöksiä.

39 artikla

1. Maaseudun kehittämissuunnitelmat on laadittava sopivimmaksi katsotulla maantieteellisellä tasolla. Niiden laatimisesta vastaavat jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset, ja jäsenvaltio toimittaa ne komissiolle neuvoteltuaan toimivaltaisten viranomaisten ja järjestöjen kanssa tarkoituksenmukaisella alueellisella tasolla.

2. Tietyllä alueella sovellettavat maaseudun kehittämistoimenpiteet on mahdollisuuksien mukaan yhdennettävä yhteen suunnitelmaan. Jos tarvitaan useampia suunnitelmia, on mainittava suunnitelmiin kuuluvien toimenpiteiden väliset yhteydet ja varmistettava niiden välinen yhteensopivuus ja johdonmukaisuus.

40 artikla

Maaseudun kehittämissuunnitelmat tehdään seitsemäksi vuodeksi 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen.

41 artikla

1. Maaseudun kehittämissuunnitelmissa on oltava

   - nykytilanteen määrällinen kuvaus, josta käy ilmi kehityserot, -kuilut ja -mahdollisuudet, edellisellä ohjelmakaudella käytetyt rahoitusvarat ja toimien päätulokset käytettävissä olevan arvion perusteella

   - ehdotetun toimintasuunnitelman kuvaus, sen määrälliset tavoitteet ja maaseudun kehittämiseen valitut toimintalinjat sekä maantieteellinen kohdealue

   - ennakkoarvio, josta käy ilmi toivottu taloudellinen, ympäristöllinen ja sosiaalinen vaikutus työllisyysvaikutus mukaan lukien

   - alustava kokonaisrahoitustaulukko, jossa on varatut kansalliset ja yhteisön varat kunkin suunnitelmassa vahvistetun maaseudun kehittämisen toimintalinjan osalta

   - suunnitelmien täytäntöönpanemiseksi suunniteltujen toimenpiteiden kuvaus ja erityisesti tukijärjestelyt, mukaan lukien kilpailusääntöjen arvioimiseksi tarvittavat näkökohdat,

   - tarvittaessa tiedot tutkimusten, esittelyhankkeiden, koulutuksen tai teknisen avun toimien tarpeesta kyseisten toimenpiteiden valmistelussa, toteuttamisessa tai hyväksymisessä

   - maininta vastaavista toimivaltaisista viranomaisista ja elimistä

   - ohjeet, joilla varmistetaan tehokas ja moitteeton täytäntöönpano, mukaan lukien seuranta ja arviointi määrällisten indikaattoreiden määritelmineen, järjestelyt tarkastuksia ja seuraamuksia varten sekä riittävät julkistamistoimet

   - tarkoituksenmukaisen tason toimivaltaisten viranomaisten ja elinten sekä talous- ja yhteiskuntaelämän kumppanien osallistumisesta käytyjen neuvottelujen tulokset ja sitä koskevat toimet.

2. Jäsenvaltioiden on suunnitelmissaan

   - laadittava maatalouden ympäristötoimenpiteitä kaikilla alueillaan niiden erityistarpeiden mukaan

   - varmistettava tarvittava tasapaino erilaisten tukitoimenpiteiden välillä.

42 artikla

1. Maaseudun kehittämissuunnitelmat on jätettävä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

2. Komissio arvioi ehdotetut suunnitelmat selvittääkseen, ovatko ne tämän asetuksen mukaisia. Se hyväksyy suunnitelmien pohjalta maaseudun kehittämistä koskevat ohjelma-asiakirjat asetuksen (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 49 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun suunnitelmat on jätetty sille.

3 Luku

Lisätoimenpiteet ja yhteisöaloite

43 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 20 artiklan 2 kohdan mukaan komissio voi saman asetuksen 51 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laajentaa EMOTR:n ohjausosaston tuen soveltamisalaa tämän asetuksen 33 artiklan 2 kohdan säännösten ulkopuolelle maaseudun kehittämistä koskevan yhteisöaloitteen täytäntöönpanoa varten.

2. Komission aloitteesta EMOTR:n tukiosastosta voidaan rahoittaa maaseudun kehittämistä koskeviin ohjelmiin liittyviä tutkimuksia.

4 Luku

Rahoitussäännökset

44 artikla

1. EMOTR:n tukiosastosta maaseudun kehittämiseen maksettavasta yhteisön tuesta esitetään rahoitussuunnitelmat ja kirjanpito vuosittain. Rahoitussuunnitelman laatiminen on osa maaseudun kehittämisen ohjelmatyötä (38 artiklan 3 kohta) ja tavoitetta 2 koskevaa ohjelmamenettelyä.

2. Komissio jakaa varat alustavasti jäsenvaltioille vuosittain puolueettomia perusteita noudattaen ottaen huomioon erityistilanteet ja -tarpeet sekä erityisesti ympäristön, työpaikkojen luomisen ja maisemanhoidon edellyttämät ponnistukset.

3. Alkuperäistä varainjakoa mukautetaan tosiasiallisten menojen mukaan jäsenvaltioiden toimittamien tarkistettujen menoarvioiden perusteella ottaen huomioon ohjelmien tavoitteet ja käytettävissä olevat varat sekä yleensä noudattaen tavoitteen 2 kohdealueisiin kuuluvia maaseutualueita koskevia tuen määriä.

45 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 30 artiklassa, 31 artiklassa, 1 kohdan 5 alakohtaa lukuun ottamatta, 33 artiklassa, 37 artiklassa ja 38 artiklassa säädettyjä rahoitussäännöksiä ei sovelleta tavoitteen 2 mukaisiin maaseudun kehittämistoimenpiteisiin.

   Komissio toteuttaa tarvittavat toimet näiden toimenpiteiden tehokkaan ja johdonmukaisen toteuttamisen varmistamiseksi, jotta ne vastaavat vähintään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säännöksissä säädettyjä vaatimuksia mukaan lukien yhden hallintoviranomaisen periaate.

2. Yhteisö osallistuu maaseudun kehittämisen ohjelmatyöhön (38 artiklan 3 kohta) kuuluvien toimenpiteiden rahoitukseen asetuksen (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 28 ja 29 artiklassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti. Yhteisön rahoitusosuus on enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista ja yleensä vähintään 25 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista muilla kuin tavoitteisiin 1 ja 2 kuuluvilla alueilla; mainituilla alueilla sovelletaan asetuksen (EY) N:o ..... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 28 artiklan 4 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohdassa sekä b alakohdan ii ja iii alakohdassa säädettyjä määriä.

   Tämän asetuksen 20, 21 ja 22 artiklan täytäntöönpanoa koskevan ohjelmatyön osana voidaan säätää, että poikkeustapauksissa osarahoitus voi olla enintään 10 prosenttia suurempi kuin ensimmäisessä alakohdassa vahvistetut enimmäismäärät ympäristövaikutukseltaan erityisen hyödyllisten erityistoimenpiteiden osalta.

   Tällaisiin maksuihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 31 artiklan 1 kohdan 5 alakohtaa.

3. EMOTR:n tukiosaston rahoitustuki voidaan maksaa ohjelman täytäntöönpanoon tarkoitettuina ennakkoina ja aiheutuneita menoja vastaavina maksuina.

5 Luku

Seuranta ja arviointi

46 artikla

1. Komission ja jäsenvaltioiden on varmistettava, että maaseudun kehittämisen ohjelmatyön (38 artiklan 3 kohta) täytäntöönpanoa valvotaan tehokkaasti.

2. Seuranta toteutetaan yhdessä sovittuja menettelyjä noudattaen.

   Seurannassa käytetään etukäteen sovittuja ja vahvistettuja erityisiä fyysisiä ja taloudellisia indikaattoreita.

   Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain kertomukset edistymisestä.

3. Tarvittaessa perustetaan seurantakomiteoita.

47 artikla

Maaseudun kehittämisen ohjelmatyöhön (38 artiklan 3 kohta) kuuluvien toimenpiteiden arviointi tehdään asetuksen (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 39–42 artiklassa säädettyjen periaatteiden perusteella.

6 Luku

Täytäntöönpanosäännöt

48 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta annetaan asetuksen (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 49 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Säännöissä voidaan erityisesti täsmentää

- maaseudun kehittämissuunnitelmien esittäminen (39–42 artikla)

- maaseudun kehittämisen ohjelma-asiakirjojen tarkistaminen

- rahoitussuunnitelma erityisesti talousarviota koskevan kurinalaisuuden noudattamisen varmistamiseksi (44 artikla), rahoitukseen osallistuminen (45 artiklan 2 kohta)

- seuranta ja arviointi (46 ja 47 artikla).

4 Osasto

Valtiontuet

49 artikla

1. Jollei tässä osastossa muuta säädetä, perustamissopimuksen 92–94 artiklaa sovelletaan jäsenvaltioiden maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten myöntämiin tukiin.

   Perustamissopimuksen 92–94 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta perustamissopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluvaa ja tämän asetuksen säännösten mukaista yhteisön tukea saavien toimenpiteiden kansallisiin rahoitusosuuksiin.

2. Viljelijöille epäsuotuisilla alueilla annettavat valtiontuet, jotka eivät täytä 13–19 artiklassa säädettyjä edellytyksiä tai ylittävät 15 artiklan mukaisesti määritetyt määrät, ovat kiellettyjä.

3. Viljelijöiden maatalouden ympäristösitoumuksiin annettavat valtiontuet, jotka eivät täytä 20–22 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, ovat kiellettyjä. Edellä 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut enimmäismäärät ylittäviä lisätukia voidaan kuitenkin myöntää saman artiklan 1 kohdan mukaan perustelluissa tapauksissa.

50 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava yhteisön tukea saavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden lisärahoitukseen tarkoitetut ja perustamissopimuksen 42 artiklan mukaiset valtiontuet ja komissio hyväksyy ne tämän asetuksen säännösten mukaisesti osana 38 artiklassa tarkoitettua ohjelmatyötä. Näin ilmoitettuihin tukiin ei sovelleta perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä.

5 Osasto

Siirtymä- ja loppusäännökset

51 artikla

1. Mikäli voimassa olevasta järjestelmästä siirtymisen helpottamiseksi tässä asetuksessa vahvistettuun järjestelmään tarvitaan erityisiä toimenpiteitä, komissio toteuttaa ne asetuksen (EY) N:o ... [asetus rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä] 49 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Tällaisia toimenpiteitä toteutetaan erityisesti 1 päivän tammikuuta 2000 jälkeen päättyvien tai ajallisesti rajoittamattomien komission hyväksymien yhteisön nykyisten tukitoimien yhdentämiseksi tässä asetuksessa säädettyyn maaseudun kehittämistukeen.

52 artikla

1. Korvataan humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1696/71[20] 17 artikla seuraavasti:

"17 artikla

1. Yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta koskevia asetuksia sovelletaan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinoihin siitä päivästä lähtien, jona tässä asetuksessa säädettyjä järjestelyjä aletaan soveltaa.

2. Yhteisö osarahoittaa 8 artiklassa tarkoitettua tukea.

3. Jäsenvaltioiden on maksettava 12 artiklassa tarkoitettu tuki tuottajille 16 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta välisenä aikana sinä markkinointivuonna, jonka osalta tukea sovelletaan.

4. Komissio antaa säännöt tämän artiklan soveltamisesta 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

2. Korvataan banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93[21] 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä hyväksytyille tuottajajärjestöille näiden hyväksymistä seuraavien viiden vuoden aikana tukia edistääkseen näiden perustamista ja helpottaakseen näiden hallinnollista toimintaa.

2. Tällaisen tuen määrä

- on ensimmäisenä vuonna viisi prosenttia, toisena vuonna viisi prosenttia, kolmantena vuonna neljä prosenttia, neljäntenä vuonna kolme prosenttia ja viidentenä vuonna kaksi prosenttia tuottajajärjestön välityksellä kaupan pidetyn tuotannon arvosta

- ei saa ylittää kyseisen järjestön perustamisesta tai hallinnollisesta toiminnasta aiheutuneita tosiasiallisia kustannuksia

- maksetaan vuotuisina erinä enintään seitsemän vuoden ajan hyväksymispäivästä.

Kunkin vuoden tuotannon arvon laskennassa perusteena käytetään

- tosiasiassa kaupan pidettyä vuotuista määrää

- keskimääräisiä tuottajahintoja.

---

20 EYVL L 175, 4.8.1971, s. 1. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1554/97, EYVL L 208, 2.8.1997, s. 1.

21 EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 3290/94, EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105.

3. Sellaisista järjestöistä, jotka jo täyttävät pitkälti tämän asetuksen edellytykset, eriytyvät tuottajajärjestöt voivat saada tämän artiklan mukaista tukea ainoastaan, jos ne muodostetaan 5 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden tehokkaamman saavuttamisen mahdollistavan yhteenliittymän johdosta. Tällaisessa tapauksessa tukea myönnetään kuitenkin ainoastaan järjestön muodostamiskustannuksiin (valmisteluihin sekä järjestön perustamisasiakirjan ja yhtiöjärjestyksen laatimiseen liittyvät menot).

4. Tässä artiklassa tarkoitettu tuki on ilmoitettava komissiolle jäsenvaltioiden kunkin varainhoitovuoden lopussa laatimassa kertomuksessa."

3. Muutetaan hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2200/96[22] seuraavasti:

- Korvataan 15 artiklan 6 kohta seuraavasti:

"6. Kun on kyse yhteisön alueista, joilla tuottajien järjestäytymisaste on erityisen alhainen, jäsenvaltiot voidaan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä valtuuttaa maksamaan tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan puolet tuottajien maksamista maksuista. Tämä tuki lisätään toimintarahastoon.

Yhteisö voi korvata jäsenvaltioille, joiden hedelmä- ja vihannestuotannosta alle 15 prosenttia pidetään kaupan tuottajaorganisaatioiden kautta ja joiden hedelmä- ja vihannestuotanto edustaa vähintään 15:tä prosenttia maatalouden kokonaistuotannosta, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tuen osittain kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä."

- Korvataan 52 artikla seuraavasti:

"52 artikla

1. Yhteisön markkinoiltapoistamiskorvauksen maksamiseen, toimintarahaston yhteisön rahoitusosuuteen, 17 artiklassa sekä 53, 54 ja 55 artiklassa tarkoitettujen erityistoimenpiteiden ja 40 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission yhteyteen asetettujen jäsenvaltioiden asiantuntijoiden suorittamien tarkastustoimien rahoitukseen liittyviä kustannuksia pidetään asetuksen (EY) N:o ... [maatalouden rahoittamisesta] 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina interventiotoimenpiteinä, joiden tarkoituksena on säädellä maatalousmarkkinoita.

2. Jäsenvaltioiden 14 artiklan ja 15 artiklan 6 alakohdan toisen alakohdan mukaisesti myöntämiin tukiin liittyviä kustannuksia pidetään asetuksen (EY) N:o ... [maatalouden rahoittamisesta] 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina interventiotoimenpiteinä, joiden tarkoituksena on säädellä maatalousmarkkinoita. Yhteisö antaa tukeen osarahoitusta.

---

22 EYVL L 296, 21.11.1996, s. 46. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2520/97, EYVL L 346, 17.12.1997, s. 41.

3. Komissio antaa säännöt tämän artiklan 2 kohdan soveltamisesta 46 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. VI osaston säännöksiä sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 4045/89[23] soveltamista."

53 artikla

1. Kumotaan seuraavat asetukset:

   - asetus (ETY) N:o 4256/88
   - asetukset (EY) N:o 950/97, (EY) N:o 951/97, (EY) N:o 952/97 ja (ETY) N:o 867/90
   - asetukset (ETY) N:o 2078/92, (ETY) N:o 2079/92 ja (ETY) N:o 2080/92
   - asetus (ETY) N:o 1610/89.

2. Poistetaan seuraavat säännökset:

   - asetuksen (ETY) N:o 3763/91[24] 21 artikla
   - asetuksen (ETY) N:o 1600/92[25] 32 artikla
   - asetuksen (ETY) N:o 1601/92[26] 27 artikla
   - asetuksen (ETY) N:o 2019/93[27] 13 artikla.

---

23 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston rahoitusjärjestelmään kuuluviin toimenpiteisiin kohdistuvista jäsenvaltioiden suorittamista tarkastuksista ja direktiivin 77/435/ETY kumoamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus, EYVL L 388, 30.12.1989, s. 17. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3235/94, EYVL L 338, 28.12.1994, s. 16.

24 Tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisten departementtien hyväksi 16 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston asetus, EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2598/95, EYVL L 267, 9.11.1995, s. 1.

25 Tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus, EYVL L 173, 27.6.1992, s. 1. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2348/96, EYVL L 320, 11.12.1996, s. 1.

26 Tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus, EYVL L 173, , 27.6.1992, s. 13. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2348/96, EYVL L 320, 11.12.1996, s. 1.

27 Tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi 19 päivänä heinäkuuta 1993 annettu neuvoston asetus, EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1. Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2417/95, EYVL L 248, 14.10.1995, s. 39.

3. Edellä 1 ja 2 alakohdassa kumottuja asetuksia sovelletaan toimiin, jotka komissio on hyväksynyt niiden mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2000.

4. Neuvoston ja komission epäsuotuisten alueiden luetteloista tai niiden muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 950/97 21 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti antamat direktiivit ovat edelleen voimassa, jollei niitä muuteta uudelleen ohjelmien yhteydessä.

54 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan yhteisön tukeen 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tehty

Neuvoston puolesta

Liite

Määrät

Artikla	Aihe	ecua	
8 art. 2 kohta	aloitustuki	25 000	-
12 art. 1 kohta	varhaiseläke	15 000	luopujalta
		3 500	työntekijältä
15 art. 3 kohta	luonnonhaittakorvauksen vähimmäismäärä	40	hehtaarilta
	luonnonhaittakorvauksen enimmäismäärä	200	hehtaarilta
22 art. 2 kohta	yksivuotiset viljelmät	600	hehtaarilta
	erikoistuneet monivuotiset viljelmät	900	hehtaarilta
	muu maankäyttö	450	hehtaarilta
29 art. 3 kohta	palkkio metsityksestä aiheutuvien menetysten korvaamiseen		
	- viljelijöille tai heidän yhdistyksilleen	600	hehtaarilta
	- muut yksityisoikeudelliset henkilöt	150	hehtaarilta
30 art. 2 kohta	vähimmäiskorvaus	40	hehtaarilta
	enimmäiskorvaus	120	hehtaarilta

Ehdotus:

Neuvoston asetus (EY) N:o 98/0112 (CNS)

annettu

yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon[3],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[4],

sekä katsoo, että

neuvosto on yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetulla asetuksella N:o 25 perustanut Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR)[5], jäljempänä 'rahasto', joka on osa Euroopan unionin talousarviota; kyseisessä asetuksessa säädetään periaatteista, joita yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen olisi sovellettava,

---

1 EYVL C

2 EYVL C

3 EYVL C

4 EYVL C

5 EYVL 30, 20.4.1962. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna (ETY) N:o 728/70 (EYVL L 94, 28.4.1970, s. 9).

yhtenäismarkkinoiden tasolla, kun hintajärjestelmät on yhtenäistetty ja maatalouspolitiikka on yhteisön politiikkaa, siitä aiheutuvat rahoitukselliset seuraamukset jäävät yhteisön vastattaviksi; tämän periaatteen mukaisesti, sellaisena kuin siitä on säädetty asetuksen N:o 25 2 artiklan 2 kohdassa, vientituet viennille kolmansiin maihin, maatalousmarkkinoiden säätelyyn tähtäävät interventiot, maaseudun kehittämistoimenpiteet, eläinlääkintäalan erityistoimet, sellaisina kuin niistä on säädetty tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyssä neuvoston päätöksessä 90/424/ETY[6], sekä yhteisestä maatalouspolitiikasta tiedottamiseen tarkoitetut toimenpiteet rahoitetaan rahastosta perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määrättyjen tavoitteiden saavuttamiseksi,

rahaston tukiosastosta olisi rahoitettava erityisesti maatalousmarkkinoiden yhteisen markkinajärjestelyn menot, ne maaseudun kehittämistoimenpiteet, jotka liittyvät markkinoiden tukemiseen, tietyt kalastusalan menot, tietyt eläinlääkintäalan menot sekä yhteisestä maatalouspolitiikasta tiedottamiseen tarkoitetut toimenpiteet,

rahaston ohjausosastosta olisi rahoitettava tiettyjen maaseudun kehittämistoimenpiteiden menot sellaisilla alueilla, joiden kehitys on jälkeenjäänyttä, sekä maaseudun kehittämistä koskevan yhteisöaloitteen menot,

rahaston hallinto uskotaan komissiolle, ja säädetään jäsenvaltioiden ja komission tiiviistä yhteistyöstä Euroopan maatalouden ohjaus- ja takuurahasto -komiteassa,

---

6 EYVL L 224, 18.8.1990, s 19.

vastuu rahaston tukiosaston menojen valvonnasta on ensisijaisesti jäsenvaltioilla, jotka nimeävät menojen maksamisesta huolehtivat viranomaiset ja elimet; jäsenvaltioiden on hoidettava tämä tehtävä täysipainoisesti ja tehokkaasti; komissio, jolla on vastuu yhteisön talousarvion toteuttamisesta, tarkastaa edellytykset, joiden mukaisesti maksut ja tarkastukset on suoritettu; komissio voi rahoittaa menot vain silloin, kun nämä edellytykset antavat kaikki tarvittavat takuut yhteisön sääntöjen noudattamisesta; yhteisön menojen hajautetussa hallintojärjestelmässä on ratkaisevaa, että komissiolla on rahoituksesta vastuullisena toimielimenä oikeus ja mahdollisuus suorittaa kaikki ne menojen hallintoa koskevat tarkastukset, jotka se katsoo tarpeellisiksi, ja että jäsenvaltioiden ja komission välillä vallitsee täysi ja todellinen avoimuus sekä keskinäinen avunanto,

komissio voi tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä kohtuullisessa määräajassa määrittää EMOTR:n tukiosaston osalta yleiseen tiliin otettavat kokonaismenot vain, jos sillä on tyydyttävät takeet kansallisten tarkastusten riittävyydestä ja avoimuudesta, sekä siitä, että maksajavirastot tarkastavat toteuttamiensa maksuhakemusten laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden; olisi annettava säännöksiä maksajavirastojen hyväksymisestä jäsenvaltiossa, ja komissio laatii sovellettavia perusteita koskevat suuntaviivat; lisäksi kansallisten tarkastusten avoimuus, erityisesti hyväksymis-, maksattamis- ja maksamismenettelyjen osalta, edellyttää tarvittaessa niiden viranomaisten ja laitosten lukumäärän rajoittamista, joille annetaan valtuudet näihin tehtäviin, ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion perustuslain säännökset,

yhteisön hajautettu varainhoito edellyttää erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen jälkeen useiden maksajavirastojen nimeämistä; tämän vuoksi on tarpeen, että hyväksyessään useamman kuin yhden maksajaviraston jäsenvaltio määrää yhden asianosaisen varmistamaan varainhoidon yhdenmukaisuuden, hoitamaan komission ja eri hyväksyttyjen maksajavirastojen väliset yhteydet sekä toimittamaan komission käyttöön komission pyytämät, useiden maksajavirastojen toimia koskevat tiedot mahdollisimman nopeasti,

jäsenvaltioiden on otettava rahavarat käyttöön maksajavirastojen tarpeiden mukaisesti, ja komissio maksaa ennakot maksajavirastojen maksamien menojen kirjanpidon perusteella; maatalouden kehittämistoimenpiteitä varten olisi säädettävä todellisista ennakkomaksuista ohjelmien toimeenpanemiseksi; ennakkomaksut olisi käsiteltävä ennakkomaksujen niiden rahoitusmekanismien mukaisesti, jotka on perustettu ottaen huomioon viitekauden aikana maksetut menot,

tämän vuoksi olisi laadittava kaksi päätöstä, joista toinen koskee rahaston tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä, ja toisessa määritetään seuraamukset sääntöjenmukaisuutta koskevien tarkastusten tuloksista, mukaan lukien varainhoitoa koskevat korjaukset,

sääntöjenmukaisuutta koskevat tarkastukset ja niitä seuraavat tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevat korjaukset eivät tämän vuoksi enää liity varainhoitovuoden talousarvion toteuttamiseen; on tarpeen määrittää pisin mahdollinen kausi, johon seuraamukset sääntöjenmukaisuutta koskevien tarkastusten tuloksista voivat kohdistua; maaseudun kehittämistoimenpiteiden monivuotisuuden vuoksi kyseisen enimmäisajan soveltaminen niihin ei kuitenkaan ole mahdollista,

on toteutettava toimenpiteitä sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi ja niitä koskevien seuraamusten toteuttamiseksi sekä tällaisten sääntöjenvastaisuuksien tai laiminlyöntien seurauksena menetettyjen summien takaisinperimiseksi; on syytä päättää tällaisten sääntöjenvastaisuuksien tai laiminlyöntien rahoituksellisista seuraamuksista vastattavaksi ottamisesta,

yhteisön menoja on valvottava tiiviisti; jäsenvaltioiden omasta aloitteestaan tekemien ja edelleen olennaisen tärkeiden tarkastusten täydentämiseksi on syytä säätää komission virkamiesten tekemistä tarkastuksista sekä komission mahdollisuudesta kääntyä jäsenvaltioiden puoleen,

komissiolle toimitettavien tietojen tuottamisessa on käytettävä tietotekniikkaa niin suuressa määrin kuin mahdollista; komissiolla on tarkastustensa yhteydessä oltava menoja koskevien sekä asiakirjoina että tiedostoina olevien tietojen täysi ja esteetön saatavuus,

yhteisörahoituksen merkittävyyden vuoksi neuvostolle ja Euroopan parlamentille on toimitettava säännöllisin väliajoin tietoja rahoituskertomusten muodossa, ja

yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 729/70 on muutettu merkittävästi useaan otteeseen[7]; kyseiseen asetukseen tehtävien uusien muutosten yhteydessä kaikki asiaa koskevat säännökset olisi selkeyden ja järkiperäistämisen vuoksi muotoiltava uudelleen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto (EMOTR), jäljempänä 'rahasto', on osa Euroopan unionin yleistä talousarviota.

   Siihen kuuluu kaksi osastoa:

   – tukiosasto,

   – ohjausosasto.

2. Tukiosastosta rahoitetaan:

   a) vientituet viennille kolmansiin maihin,

   b) maatalousmarkkinoiden säätelyyn tähtäävät interventiot,

---

[7] EYVL L 94, 28.4.1970, s. 13, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/96 (EYVL L 125, 8.6.1995, s. 1).

c) muut kuin tavoite 1 -ohjelmien mukaiset maaseudun kehittämistoimenpiteet, lukuun ottamatta maaseudun kehittämistä koskevaa yhteisöaloitetta,

d) muut kuin tavoite 1-ohjelman mukaiset kalastuslaivastojen uudelleenjärjestelyjä koskevat liitännäistoimenpiteet ja kaikki muut kuin tavoite 1 ja 2 -alueen mukaiset kalastuslaivastojen rakennetoimenpiteet kalastusalan voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti,

e) yhteisön rahoitusosuus eläinlääkintäalan erityistoimenpiteistä, eläinlääkintäalan tarkastustoimenpiteistä ja eläintautien hävittämistä ja valvomista koskevista ohjelmista (eläinlääkintätoimenpiteet) sekä kasvien terveyttä koskevista toimenpiteistä,

f) yhteisestä maatalouspolitiikasta tiedottamiseen tarkoitetut toimenpiteet.

3. Ohjausosastosta rahoitetaan ne maaseudun kehittämistoimenpiteet, jotka eivät kuulu 2 kohdan c alakohtaan.

4. Rahasto ei ota vastattavakseen jäsenvaltioiden ja rahaston tuen saajien maksamista hallintokuluihin ja henkilöstöön liittyvistä menoista.

2 artikla

1. Yhteisön sääntöjen mukaisesti maatalousmarkkinoiden yhteisen markkinajärjestelyn osana myönnetyt vientituet viennille kolmansiin maihin rahoitetaan 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

2. Yhteisön sääntöjen mukaisesti maatalousmarkkinoiden yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä aloitetut maatalousmarkkinoiden säätelemiseen tähtäävät interventiot rahoitetaan 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

3. Neuvosto antaa tarvittaessa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamista koskevan menettelyn.

3 artikla

1. Muut kuin tavoitteeseen 1 kuuluvat yhteisön sääntöjen mukaisesti toteutettavat maaseudun kehittämistoimenpiteet rahoitetaan 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.

2. Yhteisön sääntöjen mukaisesti toteutettavat kalastusalan toimenpiteet rahoitetaan 1 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.

3. Yhteisön sääntöjen mukaisesti toteutettavat eläinlääkintäalaa ja kasvien terveyttä koskevat toimenpiteet rahoitetaan 1 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti.

4. Yhteisön sääntöjen mukaisesti toteutettavat tiedottamistoimenpiteet rahoitetaan 1 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi:

   a) niitä viranomaisia ja elimiä koskevat tiedot, jäljempänä 'maksajavirastot', jotka on hyväksytty maksamaan 2 ja 3 artiklassa tarkoitetut menot,

   b) jos hyväksytään useampia kuin yksi maksajavirasto, sitä viranomaista tai elintä, jäljempänä 'koordinaatioelin', koskevat tiedot, jonka vastuulla on komission saataville asetettavien tietojen kokoaminen ja niiden toimittaminen komissiolle sekä yhteisön sääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen edistäminen.

2. Maksajavirastot ovat jäsenvaltioiden viranomaisia tai elimiä, jotka toimivaltaansa kuuluvien maksujen osalta antavat riittävät takeet siitä, että:

   a) menojen korvattavuus ja niiden yhdenmukaisuus yhteisön sääntöjen kanssa tarkastetaan ennen maksun hyväksymistä,

b) suoritetut maksut merkitään kirjanpitoon tarkasti ja yksityiskohtaisesti,

c) vaaditut asiakirjat esitetään yhteisön sääntöjen mukaisessa määräajassa ja muodossa.

3. Suoritetuista maksuista todisteena olevien asiakirjojen ja edellä kuvattujen fyysisten ja hallinnollisten tarkastusten täytäntöönpanoon liittyvien asiakirjojen on oltava maksajavirastojen hallussa. Jos nämä asiakirjat ovat menojen hyväksymisestä vastaavien elinten hallussa, näiden on toimitettava maksajavirastolle kertomukset suoritettujen tarkastusten määrästä, niiden sisällöstä ja niiden tulosten perusteella toteutetuista toimenpiteistä.

4. Yhteisörahoitus voi koskea ainoastaan hyväksytyille maksajavirastoille aiheutuvia menoja.

5. Jäsenvaltioiden on valtiosääntönsä edellyttämät määräykset ja hallinnolliset rakenteensa huomioon ottaen rajoitettava hyväksyttyjen maksajavirastojen määrä pienimpään mahdolliseen määrään, jolla 2 ja 3 artiklassa tarkoitetut menot voidaan maksaa riittävin hallinnollisin ja kirjanpitoa koskevin edellytyksin.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat maksajavirastoja koskevat tiedot:

a) niiden nimi ja perussäännöt,

b) hallinnolliset ja kirjanpitoa ja sisäistä tarkastusta koskevat ehdot, joiden mukaisesti yhteisön sääntöjen täytäntöönpanoon liittyvät maksut suoritetaan yhteistä maatalouspolitiikkaa noudattaen,

c) hyväksymisasiakirja.

Komissiolle on ilmoitettava kaikista muutoksista viipymättä.

7. Jos hyväksytty maksajavirasto ei täytä yhtä tai useampaa hyväksymisen edellytystä, hyväksyminen peruutetaan, ellei kyseinen elin ole tehnyt tarvittavia mukautuksia ongelman merkittävyyden mukaan vahvistettavassa määräajassa. Jäsenvaltion, jota asia koskee, on ilmoitettava tästä komissiolle.

8. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 artikla

1. Komissio toimittaa jäsenvaltioiden käyttöön 2 ja 3 artiklassa tarkoitettujen menojen kattamiseksi tarvittavat määrärahat ennakkomaksuina viitekauden aikana maksettujen ennakoiden perusteella.

   Komissio voi myöntää 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen maaseudun kehittämistoimenpiteiden mukaiset ennakkomaksut ohjelman toimeenpanemiseksi kyseisten ohjelmien hyväksymisen yhteydessä, ja ennakkomaksut katsotaan myöntämispäätöstä seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä toteutuneeksi menoksi.

2. Ennen mainittujen toteutuneiden menojen perusteella maksettavien ennakkomaksujen saamista jäsenvaltioiden on asetettava kyseisten menojen korvaamisen edellyttämät rahavarat käyttöön hyväksyttyjen maksajavirastojen tarpeiden mukaisesti.

3. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle määräajoin hyväksyttyjä maksajavirastoja ja koordinaatioelimiä koskevat ja rahaston tukiosastosta rahoitettuihin toimiin liittyvät tiedot:

   a) menoilmoitukset ja ennakkoarviot rahoitustarpeista,

   b) tilinpäätökset yhdessä niiden tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi tarvittavien tietojen sekä toimitettujen tilien täydellisyyttä, tarkkuutta ja todenperäisyyttä koskevan todistuksen kanssa.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tilien todistusta koskevat säännöt, annetaan 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Komissio vahvistaa rahastokomiteaa kuultuaan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyt päätökset.

2. Komissio päättää myönnettävistä kuukausittaisista ennakoista hyväksyttyjen maksajavirastojen maksamien menojen perusteella.

   Lokakuun menojen katsotaan liittyvän lokakuuhun, mikäli ne maksetaan 1–15 päivänä lokakuuta ja marraskuuhun, mikäli ne maksetaan 16–31 päivänä lokakuuta. Ennakot maksetaan jäsenvaltiolle viimeistään sitä kuukautta, jona meno on toteutettu, seuraavan toisen kuukauden kolmantena työpäivänä.

   Lisäennakoita voidaan maksaa, jos rahastokomitealle annetaan siitä tieto seuraavan kuulemisen yhteydessä.

3. Komissio tarkastaa ja hyväksyy maksajavirastojen tilit ennen kyseistä varainhoitovuotta seuraavan vuoden 30 päivää huhtikuuta 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella.

Tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskeva päätös koskee toimitettujen tilien täydellisyyttä, tarkkuutta ja todenperäisyyttä. Se ei rajoita myöhempien päätösten tekemistä 4 kohdan mukaisesti.

4. Komissio päättää menoista, jotka jätetään 2 ja 3 artiklassa tarkoitetun yhteisörahoituksen ulkopuolelle, jos se toteaa, ettei kyseisiä menoja ole toteutettu yhteisön sääntöjen mukaisesti.

Ennen rahoituksesta kieltäytymistä koskevan päätöksen tekemistä komission tarkastuksen tuloksista ja sen jäsenvaltion, jota asia koskee, antamista vastauksista on toimitettava kirjalliset tiedoksiannot, joiden perusteella molemmat osapuolet pyrkivät sopimukseen jatkotoimenpiteistä.

Jollei sopimukseen päästä, jäsenvaltio voi pyytää käynnistämään menettelyn, jossa pyritään molempien osapuolten kantojen yhteensovittamiseen neljän kuukauden kuluessa ja jonka tuloksista toimitetaan komissiolle kertomus, jonka se tutkii ennen rahoituksesta kieltäytymistä koskevan päätöksen tekemistä.

Komissio tekee ulkopuolelle jätettävistä menoista arvion erityisesti todetun epäyhdenmukaisuuden merkittävyyden perusteella. Komissio ottaa tällöin huomioon rikkomuksen laadun ja vakavuuden sekä yhteisölle aiheutuneen taloudellisen vahingon.

Edellä 2 artiklassa mainittujen niiden menojen rahoituksesta, jotka on suoritettu aikaisemmin kuin 24 kuukautta ennen komission asianomaiselle jäsenvaltiolle toimittamaa tarkastusten tuloksia koskevaa kirjallista tiedoksiantoa, ei voida kieltäytyä.

Edellä olevaa 5 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta niihin rahoituksellisiin seuraamuksiin, jotka aiheutuvat:

a) jäljempänä 8 artiklan 2 kohdan mukaisista sääntöjenvastaisuuksista,

b) kansallisten tukien tai niiden rikkomusten seurauksena, joiden osalta on käynnistetty perustamissopimuksen 93 ja 169 artiklassa tarkoitetut menettelyt.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä yksityiskohtaiset säännöt koskevat erityisesti 5 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua 2, 3 ja 4 kohdan mukaista ennakkomaksujen käsittelyä sekä mainituissa kohdissa tarkoitettuihin päätöksiin liittyviä menettelyjä.

8 artikla

1. Jäsenvaltiot toteuttavat kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti toimenpiteet, jotka ovat tarpeen:

   a) rahastosta rahoitettavien toimien tosiasiallisen toteuttamisen ja niiden asianmukaisuuden varmistamiseksi,

   b) sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi ja käsittelemiseksi,

   c) sääntöjenvastaisuuksien tai laiminlyöntien vuoksi menetettyjen summien takaisin perimiseksi.

   Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tieto näiden päämäärien saavuttamiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja erityisesti selvitykset hallinnollisten ja oikeudellisiin käsittelyihin liittyvien menettelyjen tilasta.

2. Mikäli takaisinperintä ei ole täydellinen, yhteisö vastaa sääntöjenvastaisuuksien tai laiminlyöntien rahoituksellisista seuraamuksista, lukuun ottamatta jäsenvaltioiden hallintoelinten tai elinten aiheuttamista sääntöjenvastaisuuksista tai laiminlyönneistä aiheutuvia rahoituksellisia seuraamuksia.

   Takaisinperityt summat maksetaan hyväksytyille maksajavirastoille, ja niiden on vähennettävä ne rahastosta rahoitettavista menoista. Takaisinperittyjen tai myöhässä maksettujen summien korot on maksettava rahastoon.

3. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tämän artiklan soveltamista koskevat yleiset säännöt.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komission käyttöön kaikki rahaston moitteettoman toiminnan kannalta tarpeelliset tiedot ja toteutettava kaikki toimenpiteet, jotka ovat omiaan helpottamaan tarkastuksia, joiden toteuttamisen komissio arvioi olevan tarpeen yhteisörahoituksen hoidossa, mukaan lukien tarkastukset paikalla.

   Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedoksi lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ne ovat antaneet yhteiseen maatalouspolitiikkaan liittyvien yhteisön säädösten soveltamiseksi, sikäli kuin kyseisillä säädöksillä on rahoituksellisia vaikutuksia rahastolle.

2. Tilikirjojen ja kaikkien muiden rahastosta rahoitettaviin menoihin liittyvien asiakirjojen, mukaan lukien tiedot, jotka on laadittu tai joita säilytetään ATK-muodossa, on aina oltava niiden virkamiesten saatavilla, jotka komissio on valtuuttanut tekemään tarkastuksia paikalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti toteutettujen tarkastusten suorittamista, perustamissopimuksen 188 c artiklan säännösten soveltamista sekä perustamissopimuksen 209 artiklan c kohdan mukaisesti järjestettyjen tarkastusten tekemistä.

   He voivat erityisesti tarkastaa:

   a) hallinnollisten käytäntöjen yhdenmukaisuuden yhteisön sääntöjen kanssa,

   b) tarpeellisten perusteena olevien asiakirjojen olemassaolon ja niiden vastaavuuden rahastosta rahoitettujen toimien kanssa,

   c) edellytykset, joilla rahastosta rahoitetut toimet toteutetaan ja tarkastetaan.

   Komissio ilmoittaa tarkastuksesta hyvissä ajoin etukäteen jäsenvaltiolle, jota tarkastus koskee tai jonka alueella tarkastus tehdään. Sen jäsenvaltion virkamiehet, jota asia koskee, voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

Komission pyynnöstä ja jäsenvaltion suostumuksella kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tässä asetuksessa tarkoitettuihin toimiin liittyvät tarkastukset ja selvitykset. Komission virkamiehet voivat osallistua niihin.

Tarkastusmahdollisuuksien parantamiseksi komissio voi niiden jäsenvaltioiden suostumuksella, joita asia koskee, järjestää näiden jäsenvaltioiden hallintoviranomaisille mahdollisuuden osallistua tiettyihin tarkastuksiin tai selvityksiin.

3. Neuvosto antaa tarvittaessa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tämän artiklan soveltamista koskevat yleiset säännöt.

10 artikla

Komissio antaa joka vuosi ennen 1 päivää heinäkuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle rahoituskertomuksen rahaston hallinnosta kuluneen varainhoitovuoden aikana ja erityisesti rahaston menojen määrän kehityksestä ja laadusta sekä yhteisörahoituksen toteuttamisen edellytyksistä.

11 artikla

Rahaston hallinnossa komissiota avustaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto -komitea, jäljempänä 'rahastokomitea', jäljempänä 12–15 artiklassa vahvistetuin edellytyksin.

12 artikla

Komitea muodostuu jäsenvaltioiden ja komission edustajista. Kutakin jäsenvaltiota edustaa rahastokomiteassa enintään viisi virkamiestä.

Rahastokomitean puheenjohtajana toimii komission edustaja.

13 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, komitean puheenjohtaja vie asian rahastokomitean käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

   Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole rahastokomitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

   Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

14 artikla

1. Rahastokomiteaa on kuultava:

   a) tapauksissa, joissa sen kuulemisesta on säädetty,

   b) komission tulevaa varainhoitovuotta koskevaan ennakkoarvioon ja tarvittaessa täydentäviin ennakkoarvioihin otettavien rahaston määrärahojen arvioimisesta,

   c) rahastoa koskevien neuvostolle esitettävien kertomusten luonnoksista.

2. Rahastokomitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

Sille tiedotetaan säännöllisesti rahaston toiminnasta.

15 artikla

Puheenjohtaja kutsuu rahastokomitean koolle.

Komitean sihteerintehtävistä huolehtii komissio.

Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

16 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 729/70.

Viittaukset kumottuun asetukseen katsotaan viittauksiksi tähän asetukseen, ja niitä on luettava liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

17 artikla

Poistetaan neuvoston päätöksen 90/424/ETY 15 artiklan kolmas alakohta ja 40 artikla.

18 artikla

Toimenpiteet, joilla helpotetaan siirtymistä asetuksessa (ETY) N:o 729/70 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa vahvistettuihin järjestelyihin, vahvistetaan 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

19 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen toteutettuihin menoihin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Asetus (ETY) N:o 729/70	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta	1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
1 artiklan 4 kohta	1 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1 kohta	2 artiklan 3 kohta
3 artiklan 2 kohta	2 artiklan 3 kohta
3 artiklan 3 kohta	-
4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohdan a alakohta
4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen alakohta	4 artiklan 2 kohta
4 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmas alakohta	4 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohdan b alakohta
4 artiklan 1 kohdan b alakohdan toinen alakohta	4 artiklan 4 kohta
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 5 kohta
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 6 kohta
4 artiklan 4 kohta	4 artiklan 7 kohta
4 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	5 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 5 kohdan toinen virke	5 artiklan 2 kohta
4 artiklan 6 kohta	4 artiklan 8 kohta ja 5 artiklan 3 kohta
5 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohdan a alakohta	7 artiklan 2 kohta
5 artiklan 2 kohdan b alakohta	7 artiklan 3 kohta
5 artiklan 2 kohdan c alakohta	7 artiklan 4 kohta
5 a artikla	-
6 artikla	-
6 a artikla	-
6 b artikla	-
6 c artikla	-
7 artikla	-
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artiklan 1 kohta	12 artikla
12 artiklan 2 kohta	-
13 artikla	13 artikla
14 artikla	14 artikla
15 artikla	15 artikla
16 artikla	-

Ehdotus

Neuvoston asetus (EY) N:o 98/0113 (CNS)

annettu

yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

yhteisen maatalouspolitiikan eri tulotukijärjestelmiin sisältyville suorille tuille olisi vahvistettava joitakin yhteisiä edellytyksiä,

kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi maksettava yhteisön tukijärjestelmien mukaiset tuet täysimääräisesti tuensaajalle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tässä asetuksessa säädettyjen tuen vähennysten soveltamista,

jotta ympäristönäkökohdat voitaisiin paremmin integroida yhteisiin markkinajärjestelyihin, jäsenvaltioiden olisi sovellettava maatalousmaan ja -tuotannon kannalta tarkoituksenmukaisia ympäristötoimenpiteitä; jäsenvaltioiden olisi päätettävä seuraamuksista, joita sovelletaan pakollisten ympäristövaatimusten noudattamatta jättämisen yhteydessä, ja jäsenvaltioiden olisi voitava vähentää tukijärjestelmästä saatavia etuja tai jopa poistaa ne, jos kyseisiä ympäristövaatimuksia ei ole noudatettu; jäsenvaltioiden olisi toteuttavat tällaiset toimenpiteet, niiden estämättä kuitenkaan mahdollisuutta myöntää tukea vapaaehtoisille maatalouden ympäristösitoumuksille,

---

1 EYVL C

2 EYVL C

3 EYVL C

maatalouden työllisyystilanteen vakauttamiseksi ja siten maatalousväestön, mukaan lukien kaikki maataloudessa työskentelevät henkilöt, kohtuullisen elintason turvaamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava vähentää viljelijälle maksettavaa suoraa tukea silloin kun tämän tilalla käytetty työvoima jää erikseen määriteltäviä rajoja pienemmäksi; erityisesti maatalouden tuottavuuden säilyttämiseksi kyseiset vähennykset voivat kuitenkin olla enintään 20 prosenttia tuen kokonaismäärästä,

jäsenvaltioiden olisi määriteltävä ympäristösyistä tai työvoiman riittämättömyydestä johtuvaa tuen vähentämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt puolueettomin perustein; jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää vähennyksistä saatuja määriä asetuksessa (EY) N:o ....[4] säädettyyn maaseudun kehittämistukeen liittyviin täydentäviin maatalouden ympäristötoimenpiteisiin,

suorille tuille olisi asetettava yläraja, jotta voidaan ottaa huomioon mittakaavaetu ja vältetään liian suuren tuen myöntäminen yksittäiselle tuensaajalle; tällaisten rajojen soveltaminen ei saisi vaikeuttaa perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdassa määrätyn, kohtuullisen elintason takaamista maatalousväestölle sekä markkinoiden vakauttamista koskevan tavoitteen saavuttamista; suoran tuen ylärajoja olisi sovellettava asteittain vähenevästi,

yhteiset tukijärjestelmät voidaan joutua mukauttamaan markkinoiden kehitykseen lyhyen ajan kuluessa; tuensaajat eivät näin ollen voi olettaa tukiedellytysten pysyvän muuttumattomina, vaan heidän olisi valmistauduttava siihen, että järjestelmiä saatetaan tarkistaa markkinoiden kehityssuunnan mukaan,

yhteisen maatalouspolitiikkaan mukaisiin tukijärjestelmiin sisältyy suora tulotuki erityisesti maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi; tämä tavoite liittyy läheisesti maaseutuympäristön säilyttämiseen, sillä sen toteuttaminen mahdollistaa todellisen ja vakaan maatoustoiminnan harjoittamisen; yhteisön varojen virheellisen kohdentamisen estämiseksi jäsenvaltioiden olisi sopivalla tavalla rajoitettava tuki koskemaan vain sellaisia viljelijöitä, jotka pystyvät puolueettomien ja todistettavien tietojen avulla osoittamaan, että heidän tuettu toimintansa on todellista ja vakaata, eikä sen ensisijaisena tavoitteena ole tuen saaminen, ja

---

[4] EYVL L

koska suorilla tuilla on merkittävät vaikutukset talousarvioon ja jotta nämä vaikutukset voitaisiin arvioida paremmin, yhteisön järjestelmiä olisi arvioitava tarkoituksenmukaisella tavalla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan yhteiseen maatalouspolitiikkaan kuuluvien tukijärjestelmien mukaisesti viljelijöille myönnettäviin suoriin tukiin, jotka rahoitetaan kokonaan tai osittain EMOTR:n tukiosastosta, lukuun ottamatta asetuksessa (EY) N:o ... [maaseudun kehittäminen] säädettyjä tukia (tukijärjestelmät).

2 artikla

Täysimääräinen tuki

Tukijärjestelmiin kuuluvat tuet maksetaan kokonaan tuensaajalle.

3 artikla

Täydentävä ympäristöehto

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava käytössä olevan maatalousmaan ja kyseisen tuotannon erityistilanteen kannalta tarkoituksenmukaisiksi katsomansa ympäristötoimenpiteet. Näihin toimenpiteisiin voi sisältyä tuen myöntäminen maatalouden ympäristösitoumusten tekemistä vastaan sekä suoran tuen edellytyksenä olevia yleisiä pakollisia tai erityisiä ympäristövaatimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on päätettävä seuraamuksista, joiden on oltava tarkoituksenmukaisia ja pakollisten ympäristövaatimusten noudattamatta jättämisestä aiheutuneiden ympäristövahinkojen vakavuuteen suhteutettuja. Jäsenvaltiot voivat säätää kyseisestä tukijärjestelmästä saatavien etujen vähentämisestä tai tarvittaessa poistamisesta, jos tällaisia erityisiä ympäristövaatimuksia ei ole noudatettu.

4 artikla

Tuen mukauttaminen

3. Jäsenvaltiot voivat päättää vähentää määrää, joka myönnetään viljelijälle, jollei tätä kohtaa sovelleta ja ennen 6 artiklan soveltamista, tietyn kalenterivuoden osalta silloin kun tämän tilalla kyseisen vuoden aikana käytetty työvoima vuotuisina työpanosyksikköinä ilmaistuna jää alle jäsenvaltioiden erikseen määrittelemien rajojen.

'Vuotuisella työpanosyksiköllä' tarkoitetaan maatilalla koko kalenterivuoden ajan kokopäivätoimisesti työskentelevän aikuisen henkilön vuotuista kansallista tai alueellista keskimääräistä työaikaa.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta viljelijälle aiheutuva tuen vähennys saa tiettynä kalenterivuonna olla enintään 20 prosenttia siitä tuen kokonaismäärästä, joka myönnettäisiin viljelijälle kyseisen kalenterivuoden osalta, jollei 1 kohtaa sovelleta.

5 artikla

Yhteinen säännös

5. Jäsenvaltioiden on sovellettava 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

6. Niiden määrien, jotka maksetaan jäsenvaltion viljelijöille tietyn kalenterivuoden osalta, jollei 3 ja 4 artiklaa sovelleta, ja mainittujen artiklojen soveltamisen jälkeen laskettujen määrien erotus on annettava kyseisten jäsenvaltioiden käyttöön 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistettavassa määräajassa yhteisön täydentävänä maatalouden ympäristötukena asetuksen (EY) N:o .... [maaseudun kehittäminen] 20-22 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Yläraja

Jos tuen kokonaismäärä, joka myönnetään viljelijälle tukijärjestelmien mukaisesti tietyn kalenterivuoden osalta, jollei tätä artiklaa sovelleta, on yli 100 000 ecua, vähennetään tästä määrästä:

– 20 prosenttia osuudesta, joka on yli 100 000 ecua mutta enintään 200 000 ecua, ja

– 25 prosenttia osuudesta, joka on yli 200 000 ecua.

7 artikla

Tarkistus

Tukijärjestelmiä sovelletaan tämän kuitenkaan rajoittamatta markkinoiden kehityssuunnan perusteella milloin tahansa tehtäviä mahdollisia tarkistuksia.

8 artikla

Maksurajoitukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tukijärjestelmien tavoitteet huomioon ottaen sen varmistamiseksi, että tuesta saatava hyöty rajoitetaan koskemaan sellaisia viljelijöitä, jotka epäilyjen ilmetessä pystyvät osoittamaan kaikkea tuloja tuottavaa toimintaansa koskevien puolueettomien tietojen avulla ja erityisesti toiminnan oikeudellisten, taloudellisten, sosiaalisten ja maataloudellisten näkökohtien kannalta, ettei heidän tuetun toimintansa ensisijainen tavoite ole tuen saaminen.

9 artikla

Arviointi

Tukijärjestelmän mukaisen tuen tehokkuuden selvittämiseksi tukea on arvioitava, jotta sen vaikutukset tavoitteisiin sekä asianomaisiin markkinoihin voidaan määrittää.

10 artikla

Tiedonanto komissiolle

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot tämän asetuksen soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

11 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa:

(a) 'viljelijällä' tarkoitetaan yksittäistä maataloustuottajaa, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmittymä riippumatta siitä, mikä on ryhmittymän ja sen jäsenien oikeudellinen asema kansallisessa lainsäädännössä, ja jonka tila sijaitsee yhteisön alueella

(b) 'tilalla' tarkoitetaan kaikkia viljelijän johtamia, saman jäsenvaltion alueella sijaitsevia tuotantoyksiköitä

(c) säädetään, että tietyn kalenterivuoden osalta suoritettaviin maksuihin sisältyy muiden kyseisenä kalenterivuonna alkavien kausien osalta suoritettavat maksut.

12 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Komissio vahvistaa tämän asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin sisältyy erityisesti:

– luettelo 1 artiklassa tarkoitetuista tukijärjestelmistä

– toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää 3, 4 ja 6 artiklan säännösten kiertäminen,

asetuksen (EY) N:o ... [peltokasvit] ... artiklassa tarkoitettua tai asetuksen (EY) N:o ... [naudanliha] 39 artiklassa tai tarvittaessa muiden yhteisistä markkinajärjestelyistä annettujen asetusten vastaavissa artikloissa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tehty

Neuvoston puolesta

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel, 1998

YHTEISEN MAATALOUSPOLITIIKAN UUDISTUSTA KOSKEVIEN KOMISSION EHDOTUSTEN TALOUDELLISTEN VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Agenda 2000

2000 - 2006

(Arviot perustuvat muiden kuin uudistuksen koskemien alojen alustaviin menoarvioihin vuonna 1999)

190

JOHDANTO

Tämän asiakirjan kolmessa osassa arvioidaan EMOTR:n takuuosaston kokonaismenoja ajanjaksolla 2000–2006.

Osassa A käsitellään uudistuksen jälkeiset kokonaismenot komission esityksen mukaan.

Osassa B käsitellään vallitsevan tilanteen ylläpitämistä koskevat kokonaismenot.

Osassa C käsitellään ehdotetun uudistuksen taloudelliset vaikutukset osan A ja osan B mukaisten kustannusten välisenä erona ilmaistuna.

KOMISSION AGENDA 2000:SSA EHDOTTAMIEN 1 KOHDAN MUKAISTEN KOKONAISMENOJEN ARVIOINTI SISÄLTYY OSAAN A.

Maatalouden menolinjaus

Talousennusteiden viimeisimmän tarkistuksen ja edellisten vuosien tarkistusten mukaan menolinjaus kasvaa vuonna 1999 45 205 milj. ecuun verrattuna heinäkuun 1997 45 000 milj. ecun ennusteeseen. Jos vuotuinen kasvuvauhti pysyy 2,5 %:ssa ja deflaattori 2 %:ssa, maatalouden menolinjaus kasvaa seuraavasti:

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
milj. ecua (EU 15)	**46940**	**48750**	50630	52600	54650	56790	59020

Laajentumisen jälkeisessä menolinjauksessa otetaan huomioon uusien jäsenvaltioiden maksamat sokerimaksut. Lisäksi kokonaiskasvun arvioidaan nousevan 2,6 %:n vuosivauhtia kuuden uuden jäsenvaltion vaikutuksesta (5 %:n kasvu 4 %:n BKT-osuudella).

milj. ecua (EU 21)	**50940**	**52990**	**55120**	**57350**	**59680**

Voimassa olevat 1 otsikon toimenpiteet

EMOTR:n takuuosastoon kuuluvien toimenpiteiden, sellaisina kuin ne on suunniteltu ennen uudistusta, uudistuksen jälkeisistä kokonaiskustannuksista on tehty yksityiskohtainen arviointi niiltä aloilta, joille on tehty erityisehdotus. Nämä alat ovat: peltokasvit, maitotuotteet, naudan- ja vasikanliha.

Määrällinen vaikutus perustuu PO VI:n huhtikuussa 1997 laatimien CAP 2000 - asiakirjojen ennusteisiin tai päivitettyihin ennusteisiin.

Ennusteissa käytetty dollarin ja ecun vaihtokurssi on 0,87.

Myös muiden alojen, kuten sikojen ja siipikarjan, muiden kuin liitteeseen II kuuluvien tuotteiden ja tiettyjen tukijärjestelmien, välilliset taloudelliset vaikutukset on analysoitu.

Muiden kuin uudistusta koskevien alojen lopullisten kustannuslaskelmien lähtökohtana on ollut varainhoitovuoden 1999 alustava menoarvio. Nämä menot on pidetty vakaina siinä määrin, että menojen muutokseen johtavia erityistekijöitä ei ole.

Hedelmille ja vihanneksille on käytetty vuoden 1996 uudistuksen jälkeistä rahoitusarviointia.

Tupakalle on käytetty viimeisimpään ehdotukseen kuuluvaa rahoitusselvitystä.

Lampaan- ja vuohenlihalle on käytetty 3 300 ecua tonnilta olevaa markkinahintaa lopullisten rahoituskustannusten laskemiseksi.

Kalastusalan menoarvion perusteena on olettamus markkinoiden lievästä taantumisesta vuonna 2000; se vaikuttaa talousarvioon varainhoitovuodesta 2001, jolloin otetaan käyttöön kalastustuotteiden markkinoiden tulevaisuudesta Euroopan unionissa annetussa komission tiedonannossa (KOM(97)719 lopullinen, 16.12.1997) kaavaillut uudet toimenpiteet.

Tilien tarkastamista ja hyväksymistä, mikä normaalisti johtaa EMOTR:n tukiosaston nettotuloon, ei ole otettu huomioon.

Liitännäistoimenpiteiden kustannukset kasvavat nykyisestä 2 620 miljoonasta ecusta 2 800 miljoonaan ecuun, kuten 15 päivältä heinäkuuta 1997 olevassa AGENDA 2000 -asiakirjassa (DOC/97/6) ennakoidaan. Kasvu heijastaa halua tehostaa ja edistää maatalouden ympäristötoimenpiteitä.

Yksittäisille yrityksille maksettavia summia koskevan rahoituksen enimmäismäärien käyttöönoton arvioidaan asteittain johtavan 400 milj. ecun vuosittaisiin säästöihin, ja suurin vaikutus koskee peltokasvi- ja sekaviljelmiä.

Laskelmat on tehty ecuina (B).

Kokonaismenot 1 otsikon voimassa oleville toimenpiteille arvioidaan **46 460 miljoonaksi ecuksi** vuonna 2006.

Uudet toimenpiteet 1 otsikossa

Eläinlääkintätoimenpiteiden, jotka nyt kuuluvat B2-510 lukuun, sisällyttämisen tähän lukuun odotetaan kasvattavan menoja 100 milj. eculla vuodessa.

Uusien rakennetoimenpiteiden sekä laajentumisesta aiheutuvien kustannusten rahoitusarvionti vastaa 15 päivältä heinäkuuta 1997 olevan AGENDA 2000 -asiakirjan (DOC/97/6) lukuja. Kuitenkin 45 milj. ecun summa on lisätty kalastuslaivastojen uudelleenjärjestelyihin tavoite 2 -alueilla. Lähtökohtana olevaa 1 945 milj. ecun summaa vuodeksi 2000 on lisätty 2 % vuosittain, ja se nousee 2 190 milj. ecuun vuonna 2006. Eri toimenpiteiden erittely on suuntaa-antava, ja se perustuu aiempiin keskimääräisiin kuluihin. Tulevaisuudessa jäsenvaltiot voivat olla joustavampia politiikkansa määrittelyssä, ja eri toimenpiteiden suhteellinen painoarvo saattaa muuttua. Yhteisön tuesta maaseudun kehittämiselle tehdään rahoitussuunnitelma vuosittain. Käytännössä tällä estetään talousarvion ylittäminen maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta.

Yhteisön jäsenyyttä edeltävä tuki hakijamaille on 500 milj. ecua vuoden 1997 hintoina, kuten 15 päivältä heinäkuuta 1997 olevassa AGENDA 2000 -asiakirjassa (DOC/97/6) ennakoidaan, mikä vastaa 530 milj. ecua vuonna 2000, ja nousee 600 milj. ecuun vuonna 2006 2 %:n inflaatiotasolla.

Laajentumisen arvioidut kustannukset (lukuun ottamatta jäsenyyttä edeltävää tukea) on säilytetty samalla tasolla kuin 15 päivältä heinäkuuta 1997 olevassa AGENDA 2000 -asiakirjassa (DOC/97/6) eli +1 700 milj. ecuna vuonna 2002, mikä nousee +3 900 milj. ecuun vuonna 2006.

Kokonaismenot

Kokonaismenojen 1 otsikon toimenpiteille, sellaisina kuin ne on määritelty uudistuksen jälkeen, on arvioitu nousevan **49 350 milj. ecuun 15 jäsenvaltion EU**:n osalta vuonna 2006, mistä jää **9 670 milj. ecun** marginaali maatalouden menolinjauksessa (EU 15). Kokonaismenot 21 jäsenvaltion EU:lle arvioidaan **53 250 milj. ecuksi**, josta jää **EU 21** -menolinjaukseen **6 430 milj. ecun** marginaali.

OSASSA B ARVIOIDAAN VALLITSEVAN TILAN YLLÄPITÄMISEN KOKONAISMENOT.

Kuten osassa A, muiden kuin uudistukseen kuuluvien tuotteiden menot perustuvat ensisijaisesti varainhoitovuoden 1999 alustavaan menoarvioon. Nämä menot on pidetty vakaina siinä määrin, että ei ole erityistekijöitä, jotka johtaisivat menojen muutokseen.

Peltokasvien, maitotuotteiden sekä naudan- ja vasikanlihan menot on arvioitu soveltamalla nykyistä hintatasoa määrällisiin ennusteisiin ja hintaennusteisiin DOC/97/6 -asiakirjassa tai päivitetyissä ennusteissa.

Jos oletetaan vallitsevan tilanteen säilyvän, kokonaismenot olisivat **43 315 milj. ecua**, josta jää menolinjaukseen **15 705 milj. ecun** marginaali vuonna 2006.

OSASSA C ESITETÄÄN EHDOTETUN UUDISTUKSEN TALOUDELLISET VAIKUTUKSET.

Ehdotetun uudistuksen arvioidut taloudelliset vaikutukset aiheuttavat **3 145 milj. ecua** lisää kuluja vuonna 2006 nykyään 1 otsikkoon kuuluvilla aloilla. Tiettyjen eläinlääkintäalan toimenpiteiden mukaan ottaminen lisää kuluja 100 milj. eculla. Muut kuin tavoitteen 1 mukaiset rakennetoimenpiteet lisäävät kuluja vielä 2 190 milj. eculla. Kun mukaan otetaan jäsenyyttä edeltävä 600 milj. ecun tuki, 1 otsikon kokonaismenojen arvioidaan 15 jäsenvaltion EU:n osalta nousevan **6 035 milj. ecua** vuonna 2006. Laajentumisen arvioidut 3 900 milj. ecun taloudelliset vaikutukset vuonna 2006 johtaisivat 1 otsikon menojen kokonaislisäykseen **9 935 milj. eculla** vuonna 2006 21 jäsenvaltion EU:ssa.

YKSITTÄISET ALAT

Peltokasvit

Ehdotukset

Interventiohinta

Viljojen interventiohintaa ehdotetaan alennettavaksi kerralla 20 % markkinointivuodesta 2000/2001, jolloin se laskisi 119,19 ecusta tonnilta 95,35 ecuun tonnilta 1 päivänä heinäkuuta 2000. Myös kuukausikorotusten, jotka on nykyisellään vahvistettu 1,0 ecuksi tonnilta, poistamista ehdotetaan.

Pinta-alatuet

Ehdotetut muutokset ovat seuraavanlaisia:

- Viljoille, öljysiemenille, muille kuin kuitupellavan siemenille ja kesannoinnille yhtenäinen perusmäärä 66 ecua tonnilta (nykyiset määrät ovat 54,34 ecua tonnilta viljoille, 68,38 ecua tonnilta kesannoinnille, 105,1 ecua tonnilta pellavansiemenille, ja öljysiementen keskimääräiseen maailmanmarkkinahintaan liittyvä tuki markkinointivuodeksi 1997/98 on 450 ecua hehtaarilta).

- Valkuaiskasveille ehdotettu perusmäärä on 72,5 ecua (nykyinen määrä on 78,49 ecua tonnilta).

Pinta-alatuet lasketaan kertomalla perusmäärä tonnilta viljojen keskisadolla.

Kesannointimäärä

Kesannoinnin perusmäärä ehdotetaan vahvistettavaksi 0 %:iin.

Maksuaika

Maksut maksetaan sadonkorjuuta seuraavan 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta välisenä aikana.

Vallitsevaa tilannetta koskevat tärkeimmät oletukset

Vallitsevassa tilanteessa nykyisen 119,19 ecua tonnilta olevan interventiohinnan sekä nykyisten kuukausikorotusten katsotaan säilyvän muuttumattomina.

Pinta-alatukien perusmäärät säilytetään niiden nykyisellä tasolla koko kuuden vuoden jakson aikana, ja aiemmat keskimääräiset sadot, joille maksut perustuvat, ovat markkinointivuoden 1997/98 maksuihin käytettyjä satoja.

Neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1765/92 vahvistettu 17,5 %:n kesannointimäärä säilytetään koko kuuden vuoden ajan.

Peltokasvijärjestelmän mukaista käytettävissä olevaa koko perusalaa (53,5 milj. hehtaaria) oletetaan viljeltävän, ja siitä hieman alle miljoonan hehtaarin oletetaan olevan rehuviljelmiä.

Viljellyt alat jaetaan eri peltokasvien kesken vuotta 1999 koskevien ennusteiden mukaisesti. Kokonaisviljelyala ja sen jakautuminen pysyy samanlaisena koko jakson 1999–2005.

Viljasadot nousevat 5,40 tonnista hehtaarilta 5,89 hehtaariin tonnilta vuonna 2005.

Viljojen kokonaisbruttotuotanto nousee 214 miljoonaan tonniin vuonna 2005 (195 milj. tonnia vuonna 1999).

Koko jaksolla on käytetty arvioitua keskimääräistä maailmanmarkkinahintaa. Vehnälle se on 145 dollaria tonnilta, rehuviljalle 113 dollaria tonnilta ja öljysiemenille 260 dollaria tonnilta.

Vienti säilytetään GATT-sopimuksen enimmäismäärien tasolla.

Interventiovarastot kasvavat kuuden vuoden aikana ja saavuttavat teoreettisen enimmäismääränsä 72,5 milj. tonnia vuonna 2005.

Uudistuksen vaikutus

Alat ja viljojen tase

Kesannointia koskevan perusmäärän vähentäminen 17,5 %:sta 0 %:iin tuo 4 103 000 hehtaaria takaisin tuotantokäyttöön, ja arviolta 3 000 000 hehtaaria säilyy vapaaehtoisena kesantona.

Takaisin viljelykäyttöön otetun alan (3 337 500 hehtaaria, josta 70 000 säilörehulle) vaikutus viljantuotantoon on noin 18 milj. tonnin vuosittainen kasvu. Tämä ylimääräinen tuotanto jakautuu vehnän ja rehuviljan kesken siten, että noin 10 milj. tonnia on vehnää ja 8 milj. tonnia rehuviljaa.

Interventiohinnan ehdotetun alennuksen oletetaan aiheuttavan sen, että Euroopan unioni voi viedä vehnää ilman vientitukea. (Vapaalle viennille ei ole määrällisiä tai rahoituksellisia rajoituksia). Maailmanmarkkinahintojen ennusteisiin perustuvat laskelmat vahvistavat tämän. Ylimääräiselle vehnäntuotannolle löytyy menekkiä vientimarkkinoilla. Tämä on syy siihen, miksi vehnän vientimäärät ovat uudistuksen jälkeen kasvaneet yli GATT-rajoitusten noin 30 milj. tonniin vuodessa.

Rehuviljan vientimäärät pysyvät GATT:in enimmäismäärissä, koska maailmanmarkkinahintojen tilanteen oletetaan edellyttävän vientituen maksamista.

Kun nämä tekijät otetaan huomioon, uudistuksen tuloksena olisi arviolta hieman alle 25 milj. tonnin interventiovarastot vuonna 2005.

Hinnat ja pinta-alatuet

Interventiohinnan alentuminen vaikuttaa välittömästi vientitukien määrään. Se vähentää vehnän vientituen nollaan arvioidusta 7,5 ecusta tonnilta vallitsevassa tilanteessa.

Ehdotetun uudistuksen myötä pinta-alatukia yksinkertaistettaisiin perusteellisesti. Kaikki peltokasvit (lukuun ottamatta valkuaiskasveja) saavat yhtenäistä 66 ecua tonnilta olevaa perustukea, joka kerrotaan viljasadon määrällä. Laskelmat perustuvat Euroopan unionissa markkinointivuonna 1997/98 käytettyyn 4,86 tonnia hehtaarilta olevaan keskimääräiseen maksettuun satoon. Tästä saadaan 321 ecua hehtaarilta oleva keskimääräinen pinta-alatuki (352 ecua hehtaarilta valkuaiskasveille).

Vaikutus talousarvioon

Pinta-alatukien kustannukset nousisivat 16 870 milj. ecusta 18 500 milj. ecuun uudistuksen jälkeen.

Uudistus aiheuttaisi huomattavat säästöt interventiokustannuksiin ja vientitukiin. Vallitsevassa tilanteessa näiden kustannusten arvioidaan nousevan 2 100 milj. ecuun, vaikka niille on varattu 550 milj. ecua uudistuksen viimeisenä vuonna.

Uudistuksen vaikutus tärkkelyksen tuotantotukien kustannuksiin olisi 95 milj. ecua, koska tuotantotuki alenisi maailmanmarkkinahintojen ja Euroopan unionin hintojen suhteen muutoksen vuoksi.

Vuoteen 2006 mennessä peltokasveja koskevan luvun kokonaiskustannukset arvioidaan **19 250 milj. ecuksi**, ja uudistuksen arvioidaan tuovan **30 milj. ecun** säästöt vuonna 2006.

Vaikutukset muihin lukuihin

Viljahintojen alennuksen odotetaan johtavan sianlihan, kananmunien ja siipikarjanlihan ja viljojen vientitukien poistumiseen muiden kuin liitteeseen II kuuluvien tuotteiden osalta. Sianlihalle on varattu alustava 40 milj. ecun summa yksityiseen varastointiin ja poikkeuksellisiin tukitoimenpiteisiin (sikarutto) liittyvien mahdollisten kustannusten kattamiseksi. Vaikutukset lukuun 18 (POSEI) arvioidaan -10 milj. ecuksi, lukuun 30 (muut kuin liitteeseen II kuuluvat tuotteet) -53 milj. ecuksi ja lukuun 31 (elintarvikeapuohjelmat) -13 milj. ecuksi.

MAITO JA MAITOTUOTTEET

Ehdotukset

Interventiohintoja ehdotetaan alennettaviksi 15 % neljän vuoden aikana 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen, mikä alentaisi voin interventiohintaa 3 282 ecusta tonnilta 2 789,7 ecuun tonnilta vuonna 2006 ja rasvattoman maitojauheen interventiohintaa 2 055,2 ecusta tonnilta 1 746,9 ecuun tonnilta vuonna 2006. Maidon ohjehinta alenee 309,8 ecusta tonnilta 257,2 ecuun tonnilta. Hinnanalennukseen liittyy 215 ecua eläimeltä (EU:n keskiarvo) olevan lypsylehmäpalkkion käyttöönotto, ja tämän palkkion naudanlihaosuus (70 ecua) rahoitetaan naudanlihaa koskevasta luvusta, mistä jää keskimäärin 145 ecua eläimeltä oleva summa talousarvion maitoalaa koskevaan lukuun. Osa suorasta tuesta (100 ecua) maksetaan yhteisten perusteiden ja osa (keskimäärin 45 ecua) kansallisten perusteiden mukaisesti, mutta tämä ei vaikuta kuitenkaan kokonaismenoihin. Palkkioyksiköiden kokonaismäärä vastaa tämänhetkistä maitokiintiön tasoa jaettuna EU:n keskimääräisellä 5,8 tonnia eläimeltä olevalla tuotoksella vuonna 2000.

Edellä mainittuihin toimenpiteisiin liittyy maitokiintiön asteittainen lisääminen 2 %:lla neljän vuoden aikana 1 päivästä huhtikuuta 2000 alkaen. Suurempi kiintiö jaetaan vuoristoisten ja pohjoisten alueiden (1 %) sekä nuorten viljelijöiden (1 %) kesken.

Määrälliset vaikutukset

Hinnanalennuksen arvioidaan johtavan kasvaneeseen juuston vientiin ilman tukea (+100 000 tonnia jakson loppuun mennessä), suurempaan voin (+48 000 tonnia) sekä juuston (+300 000 tonnia) kulutukseen ja alhaisempaan voin ja rasvattoman maitojauheen tuotantoon.

Sen arvioidaan johtavan myös rasvattomalle maitojauheelle maksettavan tuen huomattavaan vähenemiseen. Tämän vaikutuksen pitäisi mahdollistaa maitokiintiön lisäämisen 2 %:lla, mikä vastaa 2,3 milj. tonnia. Maidontuotannon kasvu johtaisi voin tuotannon 116 000 tonnin ja rasvattoman maitojauheen tuotannon 214 000 tonnin kasvuun jakson loppuun mennessä.

Voin interventiovaraston arvioidaan poistuvan vuoteen 2001 mennessä ja rasvattoman maitojauheen interventiovaraston vuoteen 2005 mennessä. Ilman uudistusta rasvattoman maitojauheen interventiovarastojen olisi arvioitu kasvavan 200 000 tonniin vuoteen 2006 mennessä.

Hinnat ja suorat tuet

Tukitason alentaminen johtaa vientitukien ja sisäisten tukien alenemiseen. Sisäisen ja ulkoisen hinnan välisen eron huomattava pieneneminen johtaa kasvaneeseen juuston ja mahdollisesti myös rasvattoman maitojauheen vientiin ilman vientitukia.

Laskelmissa on ennustettu voille 1 600 dollarin maailmanmarkkinahintaa, joka vastaa 1 390 ecua tonnilta, ja rasvattomalle maitojauheelle 1 950 dollarin hintaa, joka vastaa 1 700 ecua tonnilta. Mikäli rasvattoman maitojauheen hintakehitys on suotuisaa, mikä mahdollistaa rasvattoman maitojauheen vientituen poistamisen, rasvattoman maitojauheen interventiovarastot voivat pienentyä nopeammin.

Voin ja rasvattoman maitojauheen markkinoilta poistamista koskevien sisäisten toimenpiteiden tukien arvioidaan alenevan hintojen alennusta vastaavin määrin.

Vaikutus talousarvioon

Lypsylehmistä maksettavien suorien tukien käyttöönotto johtaa kasvaneisiin talousarviomenoihin. Vuoteen 2006 mennessä maitoalaa koskevan luvun kokonaiskustannukset arvioidaan **4 550 milj. ecuksi**.

Maitoalan uudistuksella arvioidaan olevan **+1 900 miljoonan** kokonaisvaikutus talousarvioon vuonna 2006.

Vaikutukset muihin lukuihin

Maitohintojen alentamisella on -8 milj. ecun taloudellinen vaikutus lukuun 25 (POSEI) vuonna 2006, -69 milj. ecun vaikutus lukuun 30 (vientituet muille kuin lukuun II kuuluvat tuotteet) ja -37 milj. ecun vaikutus lukuun 31 (elintarvikeapuohjelmat).

Luvun 30 menojen vähenemisen pitäisi mahdollistaa WTO:n rahoitusta koskevan enimmäismäärän noudattamisvaikeuksien ratkaisemisen niiden tuotteiden osalta, joihin on lisätty valmistusaineita.

NAUDAN- JA VASIKANLIHA

Ehdotukset

Virallisia hintoja ehdotetaan alennettavaksi 30 % kolmen vuoden aikana vuoden 2000 heinäkuusta alkaen, mihin liittyisi emolehmien, sonnien ja härkien palkkioiden asteittainen nouseminen ja lihapalkkion asteittainen käyttöönotto emolehmille tarkistettujen yksittäisten tai alueellisten enimmäismäärien mukaisesti. Teoreettiset kokonaispalkkiot ovat 310 ecua eläimeltä sonneille, mikä maksetaan kerran niiden elinaikana, 232 ecua härille, mikä maksetaan kaksi kertaa niiden elinaikana, 215 ecua eläimeltä emolehmille vuosittain ja 70 ecua eläimeltä lypsylehmille vuosittain.

Peruspalkkio on (vuoden 2002 taso) 180 ecua emolehmille, 220 ecua sonneille, 170 ecua härille ja 35 ecua lypsylehmille.

Perusmäärä vastaa ennen uudistusta voimassa ollutta tuen tasoa korotettuna 50 % kokonaispalkkioiden lisäyksestä. Jäljelle jäävä 50 % lisäyksestä jaetaan jäsenvaltioille niiden tuotanto-osuuden mukaan, jotta jäsenvaltiot voivat jakaa määrät tietyissä rajoissa ja tiettyjen yhteisten sääntöjen mukaan.

Emolehmien yksittäiset kiintiöt ehdotetaan vahvistettaviksi vuodesta 2000 eteenpäin vuoden 1995 tai 1996 maksujen tasolle lisättynä 3 %:lla, mikä johtaa yhteensä arviolta 10,285 milj. eläimeen (lukuun ottamatta Ranskan merentakaisten departementtien erityisiä enimmäismääriä ja Portugalin laajaperäistämisohjelmaa).

Urospuolisten eläinten vuoden 1997–1998 enimmäismäärät ehdotetaan säilytettäviksi korotettuna 57 000 eläimellä Espanjan ja Portugalin osalta (vuodesta 1997), mikä johtaa yhteensä 9,095 milj. eläimeen vuodesta 2000 alkaen (lukuun ottamatta Ranskan merentakaisten departementtien erityisiä enimmäismääriä ja Portugalin laajaperäistämisohjelmaa).

Emolehmien lisäpalkkiot, jotka osarahoitetaan nyt EMOTR:sta tietyillä alueilla (tavoite 1 ja Belgia), poistetaan (-90 milj. ecua vuodessa). Myös vasikoiden prosessointijärjestelmä poistetaan.

Laajaperäistämispalkkion saamisperusteita tehostetaan, mistä seuraa laajaperäistämisohjelmassa olevia eläimiä koskevan palkkion nouseminen 100 ecuun eläimeltä. Ehdotetun lisäyksen arvioidaan olevan talousarviovaikutuksiltaan neutraali, koska pienempi määrä eläimiä on oikeutettu palkkioon.

Myös julkisen intervention poistamista ehdotetaan 1 päivästä heinäkuuta 2002, ja se korvattaisiin yksityisellä varastoinnilla.

Määrälliset vaikutukset

Hinnanalennuksen arvioidaan asteittain johtavan kulutuksen kasvuun 200 000 tonnia vuosittain sekä vientiin uusille markkinoille ilman vientitukia vuosittain 200 000 tonniin asteittain kasvavan määrän osalta. Interventiovarastojen oletetaan siten poistuvan vuoteen 2006 mennessä, verrattuna varastojen kasvuun, joka saavuttaisi 1,6 milj. tonnia vuonna 2006, jos vallitseva tilanne säilyisi.

Hinnat

Vientitukien tason arvioidaan laskevan määrällä, joka vastaa hinnanalennusta. Vientitukien laskemisessa on käytetty teoreettista 1 800 ecua tonnilta olevaa maailmanmarkkinahintaa.

Interventiohinta poistetaan vuodesta 2002 alkaen, jolloin interventio korvataan yksityisellä varastoinnilla.

Vaikutus talousarvioon

Naudanlihaa koskevan talousarvion osuuden arvioidaan nousevan **7 930 milj. ecuun**, mikä vastaa **+1 990 milj. ecun** lisäystä verrattuna nykyisen järjestelmän jatkumiseen.

Lisäys johtuu suorien tukien maksamisesta eikä vientituista ja interventiovarastoinnista.

Vaikutukset muihin lukuihin

Naudanlihan hintojen alentamisella on -19 milj. ecun taloudellinen vaikutus lukuun 25 (POSEI) ja -27 milj. ecun vaikutus lukuun 31 (elintarvikeapuohjelmat).

MAASEUDUN KEHITTÄMINEN

Maaseudun kehittämistoimenpiteet koskevat:

- tukea maatalousalan rakennemuutokselle (investoinnit maatalousyrityksiin, tuet nuorille viljelijöille, koulutus, varhaiseläkkeet);
- tukea maanviljelylle epäsuotuisilla alueilla (luonnonhaittakorvaukset);
- maksuja maatalouden ympäristötoimille;
- investointitukea jalostus- ja markkinointivälineille ja -tiloille;
- tukea metsätaloudelle;
- toimenpiteitä maaseudun toimintojen monipuolistamisen ja mukauttamisen edistämiseksi.

Eri toimenpiteissä otetaan huomioon voimassa oleva lainsäädäntö suurimmalta osaltaan, ja toimenpiteitä on joiltakin osin yksinkertaistettu merkittävästi:

- Neuvoston asetuksessa annetaan ainoastaan tukikelpoisuutta koskevat tärkeimmät perusteet, mikä lisää joustavuutta ja läheisyysperiaatteen noudattamismahdollisuutta. Yksityiskohdat sisällytetään komission hyväksymiin ohjelmiin.
- Epäsuotuisien alueiden tukea muutetaan ympäristönsuojelua koskevien tavoitteiden sisällyttämiseksi siihen ja vähäisin tuotantopanoksin toimivien viljelyjärjestelmien edistämiseksi. Tuki vahvistetaan pinta-alaperusteiseksi.

EMOTR:n tukiosastosta rahoitetaan:

- Vuoden 1992 liitännäistoimenpiteet (maatalouden ympäristötoimet, metsitys, varhaiseläkkeet) sekä epäsuotuisien alueiden tukijärjestelmä koko unionissa;
- jäljellä olevat maaseudun kehittämistoimenpiteet muualla kuin tavoite 1 -alueilla.

EMOTR:n tukiosastosta rahoitetaan myös:

- kalastuslaivastojen uudelleenjärjestelyjä koskevat liitännäistoimenpiteet niillä tavoite 2 -alueilla, jotka eivät kuulu tavoite 2:n ohjelmiin, sekä kaikki kalastusalan rakennetoimenpiteet muualla kuin tavoite 1 ja 2 -alueilla.

Nuorille viljelijöille maksettavan kertapalkkion (25 000 ecua) ja luopujille maksettavan varhaiseläketuen (15 000 ecua vuodessa) enimmäismääriä on korotettu. Epäsuotuisien alueiden luonnonhaittakorvausten vähimmäistukea on korotettu 40 ecuun hehtaarilta tehottomien maksujen välttämiseksi. Lisäksi keskimääräinen myönnetty määrä saa olla enintään 200 ecua hehtaarilta. Maatalouden ympäristötoimenpiteiden vuosittaisia enimmäismääriä on yksinkertaistettu säilyttämällä vain kolme kategoriaa: yksivuotiset kasvit (600 ecua hehtaarilta), monivuotiset kasvit (900 ecua hehtaarilta) ja muu maankäyttö (300 ecua hehtaarilta).

Enimmäismäärien muutosten ei arvioida johtavan suoraan menojen kasvuun, toisaalta sen vuoksi, että useimmat jäsenvaltiot eivät yllä enimmäismääriin ja toisaalta sen vuoksi, että komissio määrittää jäsenvaltioiden kokonaismäärärahat maaseudun kehittämistoimenpiteille. Maaseudun kehittämisohjelmat ja niiden muutokset on myös hyväksytettävä komissiossa.

Kalastusalan rakennetoimenpiteiden enimmäismäärä tavoite 2 -alueilla on 45 milj. ecua vuodessa ja muilla kuin tavoite 1 ja 2 -alueilla 80 milj. ecua vuodessa.

Vuoden 1992 liitännäistoimenpiteet (maatalouden ympäristötoimet, metsitys, varhaiseläkkeet) rahoitetaan jo EMOTR:n tukiosastosta ja jaksolle 2000–2006 on varattu 2 800 miljoonan ecun vuosittainen määrä.

Muiden maatalouden kehittämistoimenpiteiden arviot on tehty ohjelmakautena 1994–99 käytettävissä olleiden määrien perusteella muualla kuin tavoite 1 -alueilla ja epäsuotuisien alueiden osalta tavoite 1 -alueilla.

Uusien maatalouden kehittämistoimenpiteiden rahoitusarvio vastaa AGENDA 2000:een sisällytettyjä lukuja. Lähtökohtana oleva summa on 1.900 milj. ecua vuonna 2000, ja siihen lisätään 45 milj. ecua kalastusalan toimenpiteille niille tavoite 2 -alueille, joita ei ole sisällytetty AGENDA 2000:een.

OSA A: YHTEENVETO UUDISTUKSEN JÄLKEISISTÄ KUSTANNUKSISTA

ARVIO EMOTR:N KOKONAISMENOISTA

2000-2006 (UUDISTUKSEN JÄLKEEN)

EMOTR:n menot milj. ecuina	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
B1-10 peltokasvit	16.850	19.120	19.170	19.220	19.250	19.260	19.250
B1-11 sokeri	1.760	1.760	1.760	1.760	1.760	1.760	1.760
B1-12 oliiviöljy	2.340	2.340	2.340	2.340	2.340	2.340	2.340
B1-13 kuivatut rehut	390	390	390	390	390	390	390
B1-14 kuitukasvit	850	850	850	850	850	850	850
B1-15 hedelmät ja vihannekset	1.940	1.930	1.910	1.910	1.910	1.890	1.890
B1-16 viini	800	800	800	800	800	800	800
B1-17 tupakka	1.020	1.020	1.020	1.020	1.020	1.020	1.020
B1-18 muut vihannesalat	430	420	420	420	420	420	420
B1-20 maito ja maitotuotteet	2.780	3.180	3.630	4.060	4.500	4.520	4.550
B1-21 naudan- ja vasikanliha	4.700	5.730	7.120	8.230	7.960	7.900	7.930
B1-22 lampaan- ja vuohenliha	1.940	1.940	1.940	1.940	1.940	1.940	1.940
B1-23 sianliha	190	40	40	40	40	40	40
B1-24 kananmunat ja siipikarja	100	0	0	0	0	0	0
B1-25 muut eläintuotteita koskevat toimet	130	120	110	110	100	100	100
B1-26 kalastusalan tuotteet	50	70	70	70	70	70	40
B1-30 muiden kuin liitteeseen II kuuluvien tuotteiden	475	340	330	310	290	290	290
B1-31 elintarvikeapuohjelmat	380	350	330	310	300	300	300
B1-36 valvontatoimet	50	50	50	50	50	50	50
B1-37 tilien hyväksyminen ja tarkastaminen							
B1-38 menekinedistäminen	100	100	100	100	100	100	100
yhteensä	37.275	40.550	42.380	43.930	44.090	44.040	44.060
B1-50 liitännäistoimenpiteet	2.800	2.800	2.800	2.800	2.800	2.800	2.800
yhteensä	40.075	43.350	45.180	46.730	46.890	46.840	46.860
enimmäismäärien vaikutus yksittäisiin maksuihin	0	-250	-325	-400	-400	-400	-400
voimassa oleva CAP yhteensä	**40.075**	**43.100**	**44.855**	**46.330**	**46.490**	**46.440**	**46.460**
EMOTR:n takuuosastosta rahoitettavat uudet toimenpiteet							
Eläinlääkintätoimenpiteet B2-510	**100**	**100**	**100**	**100**	**100**	**100**	**100**
Rakennetoimenpiteet							
luonnonhaittakorvaus, epäsuotuisat alueet	750	770	790	810	830	850	870
muualla kuin tavoite 1 -alueella olevat 5a -tyypin	645	660	670	680	690	700	710
toimenpiteet, joista kalastusta	125	130	130	130	140	140	140
muualla kuin tavoite 1 -alueella olevat 5b -tyypin toimenpiteet	550	560	570	580	590	600	610
yhteensä	**1.945**	**1.990**	**2.030**	**2.070**	**2.110**	**2.150**	**2.190**
Laajentuminen							
Jäsenyyttä edeltävä tuki	**530**	**540**	**550**	**560**	**570**	**590**	**600**
YHTEENSÄ EU-15	**42.650**	**45.730**	**47.535**	**49.060**	**49.270**	**49.280**	**49.350**
PÄIVITETTY MENOLINJAUS EU-15	**46.940**	**48.750**	**50.630**	**52.600**	**54.650**	**56.790**	**59.020**
MARGINAALI EU-15	**4.290**	**3.020**	**3.095**	**3.540**	**5.380**	**7.510**	**9.670**
Laajentuminen							
CAP-markkinointitoimenpiteet			1.100	1.200	1.200	1.300	1.400
maaseudun toimenpiteet ja liitännäistoimenpiteet			600	1.000	1.500	2.000	2.500
yhteensä EU-6			**1.700**	**2.200**	**2.700**	**3.300**	**3.900**
YHTEENSÄ EU-21			**49.235**	**51.260**	**51.970**	**52.580**	**53.250**
PÄIVITETTY MENOLINJAUS EU-21			**50.940**	**52.990**	**55.120**	**57.350**	**59.680**
MARGINAALI EU-21			**1.705**	**1.730**	**3.150**	**4.770**	**6.430**

OSA B: YHTEENVETO KUSTANNUKSISTA ILMAN UUDISTUSTA

ARVIO EMOTR:N KOKONAISMENOISTA

2000-2006 (VALLITSEVA TILANNE)

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
B1-10 peltokasvit	17.940	18.070	18.240	18.450	18.690	18.960	19.280
B1-11 sokeri	1.760	1.760	1.760	1.760	1.760	1.760	1.760
B1-12 oliiviöljy	2.340	2.340	2.340	2.340	2.340	2.340	2.340
B1-13 kuivatut rehut	390	390	390	390	390	390	390
B1-14 kuitukasvit	850	850	850	850	850	850	850
B1-15 hedelmät ja vihannekset	1.940	1.930	1.910	1.910	1.910	1.890	1.890
B1-16 viini	800	800	800	800	800	800	800
B1-17 tup4akka	1.020	1.020	1.020	1.020	1.020	1.020	1.020
B1-18 muut vihannesalat	430	430	430	430	430	430	430
B1-20 maito ja maitotuotteet	2.780	2.770	2.770	2.740	2.710	2.680	2.650
B1-21 naudan- ja vasikanliha	4.700	4.930	5.780	6.480	6.130	5.940	5.940
B1-22 lampaan- ja vuohenliha	1.940	1.940	1.940	1.940	1.940	1.940	1.940
B1-23 sianliha	190	190	190	190	190	190	190
B1-24 kananmunat ja siipikarja	100	100	100	100	100	100	100
B1-25 muut eläintuotteita koskevat toimet	130	130	130	130	130	130	130
B1-26 kalastusalan tuotteet	50	70	70	70	70	70	40
B1-30 muiden kuin liitteeseen II kuuluvien tuotteiden	475	415	415	415	415	415	415
B1-31 elintarvikeapuohjelmat	380	380	380	380	380	380	380
B1-36 valvontatoimet	50	50	50	50	50	50	50
B1-37 tilien hyväksyminen ja tarkastaminen							
B1-38 menekinedistäminen	100	100	100	100	100	100	100
yhteensä	38.365	38.665	39.665	40.545	40.405	40.435	40.695
B1-50 liitännäistoimenpiteet	2.620	2.620	2.620	2.620	2.620	2.620	2.620
yhteensä	40.985	41.285	42.285	43.165	43.025	43.055	43.315
voimassa oleva CAP yhteensä	**40.985**	**41.285**	**42.285**	**43.165**	**43.025**	**43.055**	**43.315**
PÄIVITETTY MENOLINJAUS EU-15	**46.940**	**48.750**	**50.630**	**52.600**	**54.650**	**56.790**	**59.020**
MARGINAALI	**5.955**	**7.465**	**8.345**	**9.435**	**11.625**	**13.735**	**15.705**

OSA C: YHTEENVETO UUDISTUKSEN TALOUDELLISISTA VAIKUTUKSISTA

UUDISTUKSEN TALOUDELLISET VAIKUTUKSET

2000-2006

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
B1-10 peltokasvit	-1.090	1.050	930	770	560	300	-30
B1-11 sokeri	0	0	0	0	0	0	0
B1-12 oliiviöljy	0	0	0	0	0	0	0
B1-13 kuivatut rehut	0	0	0	0	0	0	0
B1-14 kuitukasvit	0	0	0	0	0	0	0
B1-15 hedelmät ja vihannekset	0	0	0	0	0	0	0
B1-16 viini	0	0	0	0	0	0	0
B1-17 tupakka	0	0	0	0	0	0	0
B1-18 muut vihannesalat	0	-10	-10	-10	-10	-10	-10
B1-20 maito ja maitotuotteet	0	410	860	1.320	1.790	1.840	1.900
B1-21 naudan- ja vasikanliha	0	800	1.340	1.750	1.830	1.960	1.990
B1-22 lampaan- ja vuohenliha	0	0	0	0	0	0	0
B1-23 sianliha	0	-150	-150	-150	-150	-150	-150
B1-24 kananmunat ja siipikarja	0	-100	-100	-100	-100	-100	-100
B1-25 muut eläintuotteita koskevat toimet	0	-10	-20	-20	-30	-30	-30
B1-26 kalastusalan tuotteet	0	0	0	0	0	0	0
B1-30muiden kuin liitteeseen II kuuluvien tuotteiden tuet	0	-75	-85	-105	-125	-125	-125
B1-31 elintarvikeapuohjelmat	0	-30	-50	-70	-80	-80	-80
B1-36 valvontatoimet	0	0	0	0	0	0	0
B1-37 tilien hyväksyminen ja tarkastaminen	0	0	0	0	0	0	0
B1-38 menekinedistäminen	0	0	0	0	0	0	0
yhteensä	-1.090	1.885	2.715	3.385	3.685	3.605	3.365
B1-50 liitännäistoimenpiteet	180	180	180	180	180	180	180
yhteensä	-910	2.065	2.895	3.565	3.865	3.785	3.545
enimmäismäärien vaikutus yksittäisiin maksuihin	0	-250	-325	-400	-400	-400	-400
voimassa oleva CAP yhteensä	**-910**	**1.815**	**2.570**	**3.165**	**3.465**	**3.385**	**3.145**
EMOTR:n tukiosastosta rahoitettavat uudet toimenpiteet							
Eläinlääkintätoimenpiteet B2-510	**100**	**100**	**100**	**100**	**100**	**100**	**100**
Rakennetoimenpiteet							
luonnonhaittakorvaus, epäsuotuisat alueet	750	770	790	810	830	850	870
muualla kuin tavoite 1 -alueella olevat 5a -tyypin	645	660	670	680	690	700	710
toimenpiteet, joista kalastusta	125	130	130	130	140	140	140
muualla kuin tavoite 1 -alueella olevat 5b -tyypin toimenpiteet	550	560	570	580	590	600	610
yhteensä	**1.945**	**1.990**	**2.030**	**2.070**	**2.110**	**2.150**	**2.190**
Laajentuminen							
Jäsenyyttä edeltävä tuki	**530**	**540**	**550**	**560**	**570**	**590**	**600**
YHTEENSÄ EU-15	**1.665**	**4.445**	**5.250**	**5.895**	**6.245**	**6.225**	**6.035**
Laajentuminen							
CAP-markkinointitoimenpiteet			1.100	1.200	1.200	1.300	1.400
maaseudun toimenpiteet ja liitännäistoimenpiteet			600	1.000	1.500	2.000	2.500
yhteensä			**1.700**	**2.200**	**2.700**	**3.300**	**3.900**
YHTEENSÄ EU-21			**6.950**	**8.095**	**8.945**	**9.525**	**9.935**

ISSN 1024-4492

KOM(98) 158 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI 03 01 06 10

Luettelonumero : CB-CO-98-181-FI-C

ISBN 92-78-32383-7

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg